

ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานของบุคลากรระดับกลาง: กรณีศึกษากระทรวง
สาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเคหพัฒนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์ ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RELATIONSHIPS BETWEEN RESIDENTIAL AND WORKPLACE: A CASE STUDY OF MEDIUM-
RANKING PERSONNEL IN MINISTRY OF PUBLIC HEALTH NONTHABURI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Housing Development in Housing and Real Estate
Development

Department of Housing
FACULTY OF ARCHITECTURE
Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานของบุคลากร ระดับกลาง: กรณีศึกษากระทรวงสาธารณสุข จังหวัด นนทบุรี
โดย	น.ส.สายธาร หนูเกลี้ยง
สาขาวิชา	การพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ยุวดี ศิริ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอกพัฒนศาสตร์มหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นรัชฎ์ กาญจนะจฤดี)
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต นิตยะ)
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (รองศาสตราจารย์ยุวดี ศิริ)
.....	กรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร.ฉวีวรรณ เต๋นไพบูลย์)
.....	กรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยสิทธิ์ ด้านกิตติกุล)
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย (อาจารย์มัลลิกา จงศิริ)

สายธาร หนูเกลี้ยง : ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานของบุคลากรระดับกลาง: กรณีศึกษากระทรวงสาธารณสุข
จังหวัดนนทบุรี. (RELATIONSHIPS BETWEEN RESIDENTIAL AND WORKPLACE: A CASE STUDY OF MEDIUM-
RANKING PERSONNEL IN MINISTRY OF PUBLIC HEALTH NONGTHABURI) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ.ยุวดี ศิริ

กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี เป็นหน่วยงานราชการขนาดใหญ่ มีถนนล้อมรอบอยู่ทั้ง 4 ด้าน และมีวิธีการเข้าถึงหลากหลายวิธี รวมถึงมีรูปแบบและระดับราคาของที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในวิธีการเลือกที่อยู่อาศัยหรือการเดินทางเข้าสู่แหล่งงาน นำมาซึ่งวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการเดินทาง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ของบุคลากรระดับกลางในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม จำนวน 367 ชุด

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-29 ปี สถานภาพโสด และมีอายุงาน 1-3 ปี ระดับเงินเดือน 18,001-21,000 บาท อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีทั้งลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยแบบเป็นเจ้าของและเช่า ผู้ที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง มีผู้ร่วมพักอาศัย จำนวน 2 คน โดยพักอาศัยกับบิดา - มารดา เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัยของทุกระดับรายได้ คือ การเดินทางสะดวก เดินทางไปทำงานโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว ไม่มีผู้ร่วมเดินทาง ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทางคือ ความสะดวก มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 21-50 บาท/วัน และวิธีการเดินทางที่มีค่าใช้จ่ายสูงสุด ในการเดินทางไปทำงานของผู้ที่ไม่มีรถส่วนตัว กว่าครึ่งมีความคิดเห็นว่าการโดยสาร รถแท็กซี่ มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุดในการเดินทางไปทำงาน การถือครองกรรมสิทธิ์แบบเช่าที่อยู่อาศัย มีระดับราคาเช่า 2,501-3,000 บาท/เดือน ภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยจึงเป็นค่าเช่ามากกว่าค่าซื้อที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทุกระดับรายได้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในระยะ 10 กิโลเมตรจากที่ทำงาน มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 5.53% ของรายได้ และมีค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย 13.49% ของรายได้ ปัจจุบันทางเศรษฐกิจและปัจจัยการเดินทาง ได้แก่ ระดับเงินเดือน ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และวิธีการเดินทาง ส่งผลต่อการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย โดยกลุ่มตัวอย่างที่เช่าที่อยู่อาศัยจะอาศัยอยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร พักอาศัยในทำเลที่ใกล้กับกระทรวงสาธารณสุขมากกว่ากลุ่มอื่น และจะอยู่ใกล้กับแหล่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า กลุ่มที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ (ระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 -21,000 บาท) ที่เช่าอยู่อาศัยคนเดียวจะพักอาศัยในรูปแบบของอพาร์ทเมนท์/หอพัก ในระดับราคาเช่า 2,000-2,500 บาท/เดือน หากเป็นผู้ที่พักอาศัย 2 คน จะพักอาศัยกับเพื่อน ในระดับราคาเช่า 2,501-3,000 บาท/เดือน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย เดินทางมาทำงานโดยใช้รถประจำทาง และมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว มากกว่าการเดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว กลุ่มที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง (ระดับรายได้ตั้งแต่ 21,001-80,000 บาท) ที่เช่าอยู่อาศัยคนเดียว พักอาศัยในรูปแบบ อพาร์ทเมนท์/หอพัก ในระดับราคาเช่า 2,501-3,000 บาท/เดือนเดินทางมาทำงานโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว หากเป็นผู้ที่พักอาศัย 2 คน จะพักอาศัยกับเพื่อน ในรูปแบบคอนโดมิเนียม ระดับราคาเช่า 4,501-5,000 บาท/เดือน และจะเดินทางโดยใช้รถประจำทาง โดยทุกกลุ่มเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัยด้วยเหตุผลเดียวกันคือ เดินทางไปทำงานได้สะดวก ความสะดวกนี้จึงจะแตกต่างกันไปตามระดับรายได้ ซึ่งไม่ได้หมายถึง ความคล่องตัวและระยะทางเท่านั้น แต่รวมถึงวิธีเดินทาง ค่าใช้จ่าย และระยะเวลาที่เสียไปในการเดินทางด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา	การพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์	ลายมือชื่อนิสิต
ปีการศึกษา	2562	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6173354025 : MAJOR HOUSING AND REAL ESTATE DEVELOPMENT

KEYWORD: Type of houses, Convenience, Transportation, Travel expenses, Time

Saitarn Nuklieng : RELATIONSHIPS BETWEEN RESIDENTIAL AND WORKPLACE: A CASE STUDY OF MEDIUM-RANKING PERSONNEL IN MINISTRY OF PUBLIC HEALTH NONTHABURI. Advisor: YUWADEE SIRI

The Ministry of Public Health, Nonthaburi is the large governmental unit. There are 4 sides surrounded by streets where travelling to the site can be achieved in several ways. There are also a variety of housing types with different price levels around the area. The author is therefore interested in the method of choosing housing locations and travelling to work. The objective of this research is to study the characteristics and location of residences and travelling to work behaviors. In addition, this research studies the relationship between housing and the workplace. The collection of the sampling unit is 367 samples.

It was shown from the study results that most of the samples were single and female aged between 25-29 years old. They had 1-3 years of work experience with a salary level between 18,001-21,000 baht. Most of them lived in Nonthaburi. The type of houses are single house or a twin house with about 2 people living together, mostly their own parents. House rental prices cost around 2,501-3,000 baht/month. At all income levels, the reason for samples to select the living location was the convenience of travelling while they drove to work alone and it took 16-30 minutes. The reason to choose this travel method was also convenience with the cost around 21-50 baht/day. The travel method with the highest cost was for those who had no car in which half of them considered that traveling by taxi was the most expensive way to go to work.

In terms of the relationship between housing and the workplace, it was concluded that most of samples of all income groups resided around 10 kilometers from their workplace. The cost of travel was around 5.53% of their income whereas the housing costs accounted for 13.49% of income. The economic and travel factors included salary levels, cost of accommodation, travel costs, and travel methods that affected the selection of their residence. Most of the samples in one group rented their accommodation around 5 kilometers from Ministry of Public Health. The group with middle to low income level rented an apartment/dormitory to stay alone with a rental rate of 2,000-2,500 baht/month. If 2 people lived together, they were usually friends and the rental cost was 2,501-3,000 baht/month. They went to work by bus or by personal motorcycle rather than by car. Those with a middle to high income level chose to stay alone in the form of an apartment/dormitory with a rental cost of 2,501-3,000 baht/month and went to work by car. If 2 person lived together, they tended to be friends staying in a condominium with the rental rate of 4,501-5,000 baht/month and they went to work by bus. It can be seen that every group selected the residing locations for the same reason, which is convenience of travelling to work. This convenience can be different depending on the level of income where this does not only relate to flexibility and distance but also the travelling method, cost and travel time.

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Housing and Real Estate Development

Student's Signature

Academic Year: 2019

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ยุวดี ศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ทางวิชาการ ช่วยชี้แนะ ให้ข้อแนะนำและข้อคิดเห็น อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่การทำวิจัยมาโดยตลอด และคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่กรุณาช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยจบวิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัย ไคร่ขอบพระคุณ บิดา มารดา และเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจ คอยสนับสนุนช่วยเหลือและคอยเคียงข้างในการศึกษาเล่าเรียนมาโดยตลอด จนสามารถสำเร็จการศึกษาล่วงได้ตามที่มุ่งหวัง

สายธาร หนูเกลี้ยง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	ง
กิตติกรรมประกาศ.....จ	จ
สารบัญ.....ฉ	ฉ
สารบัญตาราง.....ณ	ณ
สารบัญรูปภาพ.....ฐ	ฐ
บทที่ 1.....1	1
บทนำ.....1	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1	1
1.2 คำถามในงานวิจัย.....4	4
1.3 วัตถุประสงค์.....4	4
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....5	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....6	6
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้นและข้อจำกัดในงานวิจัย.....6	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....7	7
บทที่ 2.....8	8
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....8	8
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกที่อยู่อาศัย.....8	8
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน.....11	11
2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย.....12	12
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเดินทาง.....13	13

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโศค.....	15
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3	18
วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
3.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	18
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
3.3 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	21
3.5 ปัญหาในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	23
3.6 การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม.....	23
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	24
3.8 สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ.....	24
3.9 การนำเสนอผลการศึกษา.....	25
บทที่ 4	27
ข้อมูลทั่วไป	27
4.1 ประวัติที่ตั้งกระทรวงสาธารณสุข.....	27
4.2 กระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน.....	28
4.3 หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข.....	29
4.4 จำนวนบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข.....	35
4.5 วิธีการเดินทางเข้าสู่กระทรวงสาธารณสุข	36
4.6 ที่อยู่อาศัยโดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข.....	46
4.7 สิ่งอำนวยความสะดวกโดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข	50
บทที่ 5	51
ผลการศึกษาข้อมูล	51

5.1 ผลการศึกษาข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม	51
5.2 ผลการศึกษาข้อมูลลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัย	55
5.3 ผลการศึกษาข้อมูลวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน	62
5.4 สรุปลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม ที่อยู่อาศัย วิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน ของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี	66
บทที่ 6	67
วิเคราะห์ผลการศึกษา	67
6.1 ตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี	67
6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้และที่อยู่อาศัย	73
6.3 การถือครองกรรมสิทธิ์ของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี	83
6.4 การพิจารณาค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัยแยกตามระดับรายได้	87
6.5 ที่อยู่อาศัยและการอยู่อาศัย ของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี	94
6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ การเดินทาง และที่อยู่อาศัย	105
บทที่ 7	122
สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	122
7.1. สรุปผลลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข	122
7.2. สรุปผลพฤติกรรมการเดินทางมาทำงานของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข	123
7.3. สรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงานของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข	124
7.4 ข้อเสนอแนะ	145
บรรณานุกรม	146
ภาคผนวก ก	149
ประวัติผู้เขียน	159

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 จำแนกชั้นของวัยในชีวิตซึ่งมีผลกับการเลือกลักษณะที่อยู่อาศัยที่ต้องการ.....	16
ตารางที่ 3.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย	18
ตารางที่ 5.1 แสดงข้อมูลร้อยละของเพศ.....	51
ตารางที่ 5.2 แสดงข้อมูลร้อยละของอายุ.....	51
ตารางที่ 5.3 แสดงข้อมูลร้อยละของสถานภาพ.....	52
ตารางที่ 5.4 แสดงข้อมูลร้อยละของสถานที่ทำงาน/หน่วยงาน.....	52
ตารางที่ 5.5 แสดงข้อมูลร้อยละของตำแหน่งหน้าที่การงาน.....	53
ตารางที่ 5.6 แสดงข้อมูลร้อยละของอายุงาน.....	54
ตารางที่ 5.7 แสดงข้อมูลร้อยละของรายได้ต่อเดือน	54
ตารางที่ 5.8 แสดงข้อมูลร้อยละของที่ตั้งที่อยู่อาศัย.....	55
ตารางที่ 5.9 แสดงข้อมูลร้อยละของระยะเวลาที่อยู่อาศัย	56
ตารางที่ 5.10 แสดงข้อมูลร้อยละของรูปแบบที่อยู่อาศัย	56
ตารางที่ 5.11 แสดงข้อมูลร้อยละของการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย.....	57
ตารางที่ 5.12 แสดงข้อมูลร้อยละของค่าเช่าที่อยู่อาศัย.....	58
ตารางที่ 5.13 แสดงข้อมูลร้อยละของค่าซื้อที่อยู่อาศัย	59
ตารางที่ 5.14 แสดงข้อมูลร้อยละของจำนวนผู้พักอาศัย.....	59
ตารางที่ 5.15 แสดงข้อมูลร้อยละของผู้ร่วมพักอาศัย.....	60
ตารางที่ 5.16 จัดอันดับเหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	61
ตารางที่ 5.17 จัดอันดับเหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	62
ตารางที่ 5.18 แสดงข้อมูลร้อยละของผู้ร่วมเดินทาง	63
ตารางที่ 5.19 จัดอันดับเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	63

ตารางที่ 5.20 แสดงข้อมูลร้อยละค่าใช้จ่ายในการเดินทาง.....	64
ตารางที่ 5.21 จัดอันดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเดินทางที่มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุดในการเดินทางไปทำงานของผู้ที่ไม่มีรถส่วนตัว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	64
ตารางที่ 5.22 จัดอันดับเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ).....	65
ตารางที่ 5.23 แสดงข้อมูลร้อยละระยะเวลาเดินทางไป-กลับ จากบ้านไปที่ทำงาน	66
ตารางที่ 6.1 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในในระยะทาง 0-10 กิโลเมตร	68
ตารางที่ 6.2 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในในระยะทาง 11-20 กิโลเมตร	69
ตารางที่ 6.3 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในในระยะทาง 21-40 กิโลเมตร	70
ตารางที่ 6.4 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในในระยะทาง 41-50 กิโลเมตร	71
ตารางที่ 6.5 ข้อมูลรูปแบบและที่ตั้งที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ	76
ตารางที่ 6.6 ข้อมูลรูปแบบและที่ตั้งที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง	77
ตารางที่ 6.7 แสดงเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ.....	79
ตารางที่ 6.8 แสดงเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง.....	80
ตารางที่ 6.9 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยปัจจุบัน แยกตามภาระค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย.....	83
ตารางที่ 6.10 แสดงข้อมูลกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ	84
ตารางที่ 6.11 แสดงข้อมูลการกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง	85
ตารางที่ 6.12 แสดงข้อมูลค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ	87
ตารางที่ 6.13 แสดงข้อมูลค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง.....	89
ตารางที่ 6.14 แสดงข้อมูลสัดส่วนค่าเช่าเฉลี่ยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี.....	90
ตารางที่ 6.15 แสดงข้อมูลค่าซื้อที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ	91
ตารางที่ 6.16 แสดงข้อมูลค่าซื้อที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง	92
ตารางที่ 6.17 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่คนเดียว	94
ตารางที่ 6.18 จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ.....	95
ตารางที่ 6.19 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่กับเพื่อน	96

ตารางที่ 6.20	จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ.....	97
ตารางที่ 6.21	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร	97
ตารางที่ 6.22	จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ.....	98
ตารางที่ 6.23	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา	99
ตารางที่ 6.24	สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ.....	99
ตารางที่ 6.25	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง	100
ตารางที่ 6.26	สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ.....	100
ตารางที่ 6.27	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่คนเดียว.....	101
ตารางที่ 6.28	จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ ที่อาศัยอยู่คนเดียว.....	101
ตารางที่ 6.29	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่กับเพื่อน.....	102
ตารางที่ 6.30	จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง.....	103
ตารางที่ 6.31	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร.....	103
ตารางที่ 6.32	ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร.....	104
ตารางที่ 6.33	ข้อมูลวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน	105
ตารางที่ 6.34	ข้อมูลวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน	107
ตารางที่ 6.35	แสดงข้อมูลสัดส่วนค่าเดินทางเฉลี่ยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี	109
ตารางที่ 6.36	วิธีและเหตุผลการเลือกวิธีการเดินทางของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ.....	110
ตารางที่ 6.37	วิธีและเหตุผลการเลือกวิธีการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง.....	113
ตารางที่ 6.38	ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ.....	116
ตารางที่ 6.39	ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง.....	118
ตารางที่ 7.1	สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ...	124
ตารางที่ 7.2	สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ...	126
ตารางที่ 7.3	สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ...	127

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปที่ 1.1 แสดงกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี (ซ้าย) แสดงแผนที่ตั้งหน่วยงานในกระทรวงสาธารณสุข (ขวา).....	1
รูปที่ 1.2 แสดงแผนที่การเดินทางเข้าสู่กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี.....	2
รูปที่ 1.3 แสดงแผนที่การเดินทางเข้าสู่กระทรวงฯโดยขนส่งสาธารณะและจุดจอดรถขนส่งสาธารณะ3	
รูปที่ 1.4 แสดงโครงการที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรอบกระทรวงสาธารณสุขในระยะ 5 กิโลเมตร.....	3
รูปที่ 4.1 สถานที่ตั้ง ณ วังสุโขทัย.....	27
รูปที่ 4.2 สถานที่ตั้ง ณ วังเทวะเวสม์.....	28
รูปที่ 4.3 สถานที่ตั้งกระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน.....	29
รูปที่ 4.4 แสดงทางเข้ากระทรวงสาธารณสุข.....	30
รูปที่ 4.5 หน่วยงานภายในกระทรวงสาธารณสุข	31
รูปที่ 4.6 บรรยากาศภายในกระทรวงสาธารณสุข.....	31
รูปที่ 4.7 แสดงหน่วยงานอื่นๆที่อยู่ในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข.....	32
รูปที่ 4.8 แผนที่ตั้งหน่วยงานทั้งหมดในกระทรวงสาธารณสุข และตำแหน่งทางเข้า-ออก.....	33
รูปที่ 4.9 แสดงโรงอาหารกรมควบคุมโรค และกรมอนามัย	33
รูปที่ 4.10 แสดงโรงอาหารกรมการแพทย์และสำนักคณะกรรมการอาหารและยา.....	34
รูปที่ 4.11 แสดงทางเดินเชื่อมระหว่างตัวอาคารแต่ละหน่วยงาน	34
รูปที่ 4.12 แสดงบรรยากาศตลาดนัดกระทรวงฯ 2 ข้างทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร.....	34
รูปที่ 4.13 แสดงลานจอดรถ 2 ข้างทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร.....	35
รูปที่ 4.14 แสดงหน่วยงานอีกฝั่งถนนที่ตั้งตัวแยกออกจากกัน ไม่สามารถเดินเชื่อมต่อถึงกันได้.....	35
รูปที่ 4.15 แสดงจำนวนพนักงานในแต่ละหน่วยงานในพื้นที่.....	35
รูปที่ 4.16 แผนที่แสดงที่ตั้งและการเข้าถึงกระทรวงสาธารณสุข	37

รูปที่ 4.17 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนงามวงศ์วาน ประตูทางเข้าที่ 3 กระทรวงสาธารณสุข	37
รูปที่ 4.18 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนติวานนท์ ประตูทางเข้าที่ 1 กระทรวงสาธารณสุข	38
รูปที่ 4.19 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนติวานนท์ ประตูทางเข้าที่ 2 กระทรวงสาธารณสุข	38
รูปที่ 4.20 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนกรุงเทพ-นนท์ ประตูทางเข้าที่ 4-5 กระทรวงสาธารณสุข	38
รูปที่ 4.21 แผนที่แสดงเส้นทางสัญจร และจุดจอดขนส่งสาธารณะ รถรับจ้าง และรถสวัสดิการ ภายในกระทรวงสาธารณสุข	39
รูปที่ 4.22 แสดงตำแหน่งทางขึ้น-ลงของสถานีกระทรวงสาธารณสุข และอัตราค่าโดยสารรถไฟฟ้าสาย สีม่วง	40
รูปที่ 4.23 สถานีรถไฟฟ้ากระทรวงสาธารณสุข ทางออก 2 กระทรวงสาธารณสุข	40
รูปที่ 4.24 ป้ายรถประจำทาง และรถประจำทางที่ผ่านกระทรวงสาธารณสุข	41
รูปที่ 4.25 แสดงวินมอเตอร์ไซค์ในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข และอัตราค่าโดยสาร	42
รูปที่ 4.26 แผนที่แสดงตำแหน่งรับ-ส่ง คิวรถตู้ และ เส้นทางเดินรถของรถสวัสดิการ	43
รูปที่ 4.27 จุดพักคอยรถตู้และรถสวัสดิการ	45
รูปที่ 4.28 จุดจอดและจุดพักคอยรถสวัสดิการในกระทรวงสาธารณสุข	45
รูปที่ 4.29 แสดงตำแหน่งโครงการอพาร์ทเมนท์และห้องพักในระยะ 5 กิโลเมตรจากกระทรวง สาธารณสุข	46
รูปที่ 4.30 แสดงตัวอย่างโครงการอพาร์ทเมนท์ หอพัก และระดับราคา	46
รูปที่ 4.31 แสดงโครงการอพาร์ทเมนท์ หอพัก โดยรอบกระทรวงสาธารณสุข	47
รูปที่ 4.32 แสดงตำแหน่งโครงการคอนโดมิเนียมในระยะ 5 กิโลเมตรจากกระทรวงสาธารณสุข	47
รูปที่ 4.33 แสดงตัวอย่างโครงการคอนโดมิเนียม และระดับราคา	48
รูปที่ 4.34 แสดงโครงการคอนโดมิเนียม โดยรอบกระทรวงสาธารณสุข	48
รูปที่ 4.35 แสดงป้ายประกาศขาย/เช่าที่อยู่อาศัยรอบกระทรวงสาธารณสุข	48
รูปที่ 4.36 แสดงตำแหน่งโครงการหมู่บ้านในระยะ 5 กิโลเมตรจากกระทรวงสาธารณสุข	49
รูปที่ 4.37 แสดงตัวอย่างโครงการหมู่บ้าน และระดับราคา	49
รูปที่ 4.38 แสดงโครงการหมู่บ้าน โดยรอบกระทรวงสาธารณสุข	50

รูปที่ 4.39 แสดงตำแหน่งที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่โดยรอบพื้นที่กระทรวง สาธารณสุข	50
รูปที่ 4.40 แสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่โดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข.....	50
รูปที่ 6.1 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี.....	67
รูปที่ 6.2 โซนที่อยู่อาศัยในระยะทาง 0-10 กิโลเมตร.....	68
รูปที่ 6.3 โซนที่อยู่อาศัยในระยะ 11-20 กิโลเมตร.....	69
รูปที่ 6.4 โซนที่อยู่อาศัยในระยะ 21-40 กิโลเมตร.....	70
รูปที่ 6.5 โซนที่อยู่อาศัยในระยะ 41-50 กิโลเมตร.....	71
รูปที่ 6.6 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยปัจจุบัน แยกตามเขตที่อยู่อาศัยในระยะ 10 กิโลเมตร.....	72
รูปที่ 6.7 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยปัจจุบัน แยกตามระดับรายได้.....	74
รูปที่ 7.1 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้เช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ. 129	
รูปที่ 7.2 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้เช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง. 132	
รูปที่ 7.3 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้ซื้อและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ ปานกลางค่อนต่ำ	138
รูปที่ 7.4 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้ซื้อและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ ปานกลางค่อนสูง	143
รูปที่ 7.1 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้เช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ. 129	
รูปที่ 7.2 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้เช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง. 132	
รูปที่ 7.3 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้ซื้อและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ ปานกลางค่อนต่ำ	138
รูปที่ 7.4 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้ซื้อและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ ปานกลางค่อนสูง	143

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงสาธารณสุข (Ministry of Public Health)¹ เดิมชื่อกรมสาธารณสุขอยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงมหาดไทย เดิมตั้งอยู่ที่วังเทเวศร์ ในปี พ.ศ. 2493 มีอาคารรวม 6 หลัง มีเนื้อที่ 14 ไร่ 3 งาน 9 ตารางวา ต่อมาเมื่อมีการขยายตัวของหน่วยงานและการเพิ่มขึ้นของจำนวนบุคลากร ทำให้เกิดปัญหาความแออัดขึ้นในพื้นที่ ทั้งในด้านสถานที่ และการจราจร ประกอบกับธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งอยู่ที่วังบางขุนพรหมติดกันทางทิศใต้ ต้องการขยายพื้นที่ จึงได้มีการเจรจาแลกเปลี่ยนที่ดิน โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ซื้อที่ดิน 400 ไร่ ในจังหวัดนนทบุรี พร้อมทั้งสร้างอาคารให้กระทรวงสาธารณสุขจึงย้ายที่ทำการไปอยู่ที่ใหม่แทน ซึ่งเป็นการขอใช้ที่ดินส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศรีธัญญา ตั้งเป็นกระทรวงสาธารณสุขแห่งใหม่ เริ่มดำเนินการในปี พ.ศ.2534 ซึ่งสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา

ปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขตั้งอยู่ที่ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วยหน่วยงานสำคัญทางด้านการสาธารณสุข ทั้งหมด 10 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงสาธารณสุข, สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข, กรมสุขภาพจิต, กรมควบคุมโรค, กรมอนามัย, กรมการแพทย์, กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ทั้งนี้มีหน่วยงานราชการอื่น และ โรงพยาบาลตั้งอยู่ภายในพื้นที่กระทรวงอีก 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลศรีธัญญา และ โรงพยาบาลบาราศนราดรุ

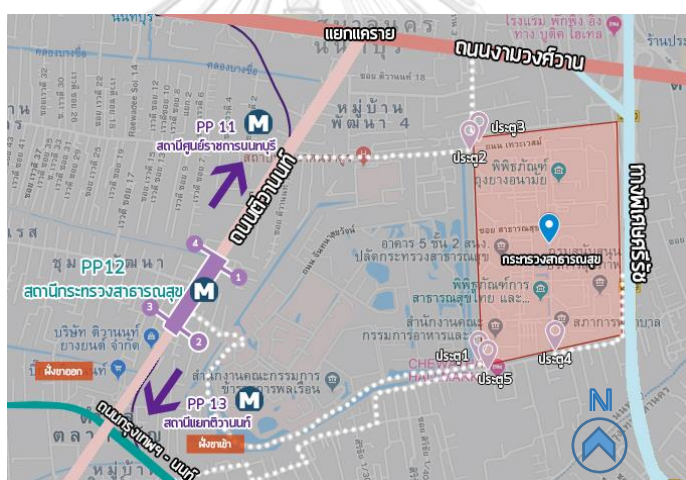

รูปที่ 1.1 แสดงกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี (ซ้าย) แสดงแผนที่ตั้งหน่วยงานในกระทรวงสาธารณสุข (ขวา)

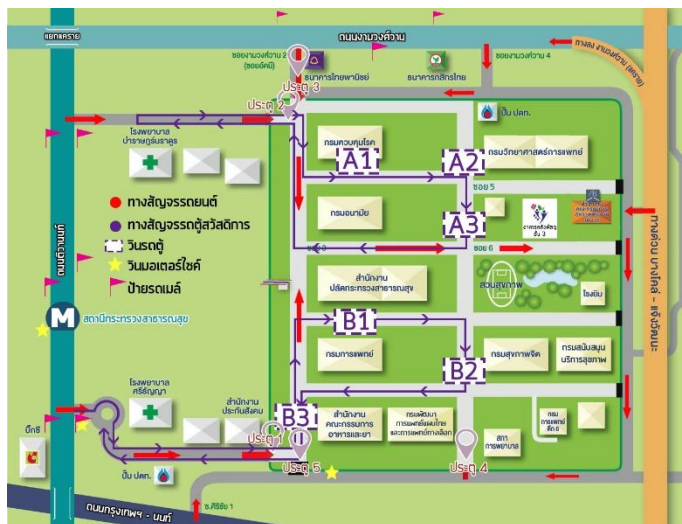
ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2560)

¹ อนุสรณ์กระทรวงสาธารณสุขครบ 15 ปี พ.ศ. 2485-2500, พระนคร, โรงพิมพ์อุดม, 2500.

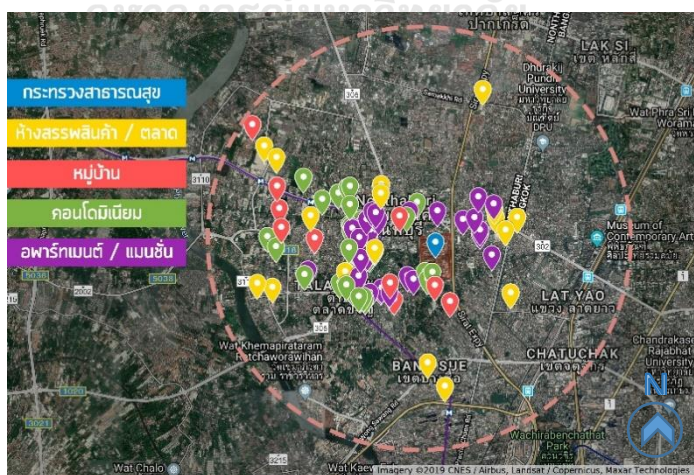
กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 400 ไร่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ การเดินทางเข้าถึงพื้นที่กระทรวงฯ จึงมีหลากหลายรูปแบบ ดังนี้ เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว เข้าได้จาก ฝั่งถนนงามวงศ์วาน ทางประตู 3, จากฝั่งถนนติวานนท์ เข้าทางประตู 1-2, จากฝั่งถนนกรุงเทพ-นนท์ เข้าทางประตู 5 หรือจากทางด่วน ใช้ทางพิเศษศรีรัช เข้าทางประตู 3-4 นอกจากถนนหลักทั้ง 4 เส้นแล้ว ยังสามารถเดินทางได้ด้วยขนส่งสาธารณะหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ รถไฟฟ้า เดินทางโดยรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน-บางใหญ่ (รถไฟฟ้ามหานครสายฉลองรัชธรรม) ลงสถานีที่ PPL 12 กระทรวงสาธารณสุข จากสถานีบางใหญ่มุ่งหน้าเตาปูน สถานีตั้งอยู่ฝั่งถนนติวานนท์ หน้ากระทรวงสาธารณสุข มีทางขึ้น - ลง 4 แห่ง ได้แก่ ทางออก 1 ฝั่งซอยติวานนท์ 6, ทางออก 2 หน้ากระทรวงสาธารณสุข, ทางออก 3 ฝั่งซอย-ติวานนท์ 1/1 และ ทางออก 4 สำนักงานสรรพากร ภาค 4 นอกเหนือจากนั้นยังสามารถเดินทางโดยรถประจำทาง รถสองแถว รถรับจ้าง และยังมีรถตู้สวัสดิการรับส่งภายในกระทรวงฯ-สถานีรถไฟฟ้าอีกด้วย

รูปที่ 1.2 แสดงแผนที่การเดินทางเข้าสู่กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี
ที่มา: จากข้อมูล Google Earth Map (เดือนสิงหาคม 2562)

รูปที่ 1.3 แสดงแผนที่การเดินทางเข้าสู่กระทรวงฯโดยขนส่งสาธารณะและจุดจอดรถขนส่งสาธารณะ นอกจากนี้มีแหล่งงานราชการที่สำคัญแล้ว ยังพบว่าพื้นที่โดยรอบกระทรวงสาธารณสุขยังมีที่อยู่อาศัยค่อนข้างหนาแน่น หลากหลายรูปแบบและระดับราคา โดยมีทั้ง โครงการหมู่บ้าน ระดับราคาตั้งแต่ 1.3 ล้าน-15 ล้าน โครงการคอนโดมิเนียม ระดับราคา 1.2 ล้าน-3.4 ล้านบาท ที่พบมากที่สุดคืออพาร์ทเมนต์ และแมนชั่น โดยมีระดับราคาค่าเช่าตั้งแต่ 2,000-4,800 บาท ถ้าเป็นคอนโดมิเนียมปล่อยเช่า ค่าเช่าอยู่ที่ 6,500-10,000 บาท และยังมีสถานที่อำนวยความสะดวก เช่น บิ๊กซีดีวานนท์ เดอะมอลล์งามวงศ์วาน บิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาวงศ์สว่าง และตลาดทำนายนนท์ เป็นต้น ในแต่ละวันพื้นที่นี้จึงมีความหนาแน่นของผู้คน ทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ผู้ที่เดินทางมาทำงาน ผู้ที่มาติดต่อราชการ รวมไปถึงผู้ที่มารักษาพยาบาลอีกด้วย

รูปที่ 1.4 แสดงโครงการที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรอบกระทรวงสาธารณสุขในระยะ 5 กิโลเมตร
ที่มา: จากข้อมูล Google Earth Map (เดือนสิงหาคม 2562)

ความหลากหลายที่เกิดขึ้นในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุขดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า กลุ่มคนที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการขนาดใหญ่ มีระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการมากมายมารองรับความสะดวกสบายนั้น เลือที่จะอาศัยอยู่ที่ใด มีลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยและรูปแบบของที่อยู่อาศัยเป็นอย่างไร เดินทางโดยวิธีใดไปทำงาน มีความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกที่อยู่อาศัยและการเดินทางเข้าสู่ที่ทำงานหรือไม่ ประการใด หากพิจารณาจากการใช้ทฤษฎีเรื่องที่อยู่อาศัยใกล้กับแหล่งงาน เพื่อลดปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อาจเลือกอยู่อาศัยประเภทเช่าใกล้แหล่งงาน แทนการซื้อที่อยู่อาศัยเพื่ออยู่อาศัยในวันทำงาน และเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านการเดินทาง และจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานที่ผ่านมา พบว่า ลักษณะของผู้ที่ต้องการจะย้ายที่อยู่อาศัยตามที่ทำงานสอดคล้องกับ รายได้ อายุ และสถานภาพ โดยรายได้น้อย อายุ น้อย และสถานภาพโสด ส่วนผู้ที่ไม่ย้ายที่อยู่อาศัย คือผู้มีรายได้สูง อายุมาก และสถานภาพสมรส โดยส่วนมากงานวิจัยจะศึกษามุ่งเน้นไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น เวลาที่จะยอมรับได้ในการเดินทางระยะทาง หรือเรื่องระดับรายได้กับเวลา แต่ยังไม่มีการวิจัยเล่มใดกล่าวถึงเรื่องการเดินทางที่แตกต่างกันส่งผลอย่างไรกับการเลือกที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และการทราบถึงความสัมพันธ์ของที่อยู่อาศัยและที่ทำงานนี้ จะเป็นประโยชน์ให้ทั้งภาครัฐฯ ในการวางแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยเป็นสวัสดิการแก่บุคลากรในหน่วยงาน และเป็นโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาพัฒนาที่อยู่อาศัยให้สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบการอยู่อาศัย รายได้ ความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย รวมถึงเป็นประโยชน์ทางด้านวิชาการ สามารถเป็นข้อมูลสำหรับขยายผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานต่อไป

1.2 คำถามในงานวิจัย

1.2.1 วิธีการเดินทางที่มีความหลากหลายเหล่านี้ ส่งผลและมีความสัมพันธ์กับการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

- 1.3.1 เพื่อศึกษาลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข
- 1.3.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางมาทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข
- 1.3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1.ศึกษาลักษณะและรูปแบบที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข
 - 1.1 ข้อมูลทางด้านสังคม เช่น เพศ อายุ สถานภาพ อายุงาน ฯลฯ
 - 1.2 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ระดับเงินเดือน ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย ฯลฯ
 - 1.3 ข้อมูลด้านที่อยู่อาศัย เช่น ที่ตั้งที่อยู่อาศัย รูปแบบที่อยู่อาศัย ระยะเวลาอยู่อาศัย กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ฯลฯ
- 2.ศึกษารูปแบบ วิธีการเดินทาง และระยะเวลาในการเดินทางมาทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข
 - 2.1 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการเดินทาง เช่น วิธีการเดินทางจากบ้านไปทำงาน จำนวนผู้ร่วมเดินทาง เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทาง ฯลฯ
- 3.ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข
 - 3.1 ข้อมูลระยะเวลา รัศมีการเดินทาง (ระยะทางในการเดินทาง) และรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับผู้ทำงานในกระทรวงฯ โดยนำไปวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษานี้ได้กำหนดกลุ่มประชากรในการศึกษา คือ ผู้ที่ทำงานในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี อันประกอบไปด้วยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประชากรในพื้นที่รวมทั้งสิ้นมีประมาณ 7,853 คน โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มระดับกลาง ได้แก่ ข้าราชการ ตำแหน่งบริหาร ระดับ S1 ตำแหน่งวิชาการ ระดับ K1-K2 ตำแหน่งทั่วไป ระดับ O1-O2 กลุ่มพนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่หน่วยงานสนับสนุน จำนวนทั้งสิ้น 4,426 คน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

บุคลากรระดับกลาง หมายถึง ข้าราชการ ตำแหน่งบริหาร ระดับต้น (S1) ตำแหน่งวิชาการ ระดับปฏิบัติการ-ชำนาญการ (K1-K2) ตำแหน่งทั่วไป ระดับปฏิบัติงาน-ชำนาญงาน (O1-O2) กลุ่มพนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่หน่วยงานสนับสนุน

กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ หมายถึง ผู้ที่มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 – 21,000 บาท

กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง หมายถึง ผู้ที่มีระดับรายได้ตั้งแต่ 21,001 - 80,000 บาท

เดินทางสะดวก หมายถึง วิธีการเดินทางที่อาจเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด หรือวิธีการเดินทางที่ช่วยประหยัดเวลาในการเดินทางไปทำงานของแต่ละบุคคล

ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการครอบครองที่อยู่อาศัย ได้แก่ ค่าเช่าที่อยู่อาศัย และค่าซื้อที่อยู่อาศัย

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้นและข้อจำกัดในงานวิจัย

1.6.1 การแบ่งระดับเงินเดือนในการวิเคราะห์ข้อมูล อ้างอิงจากบัญชีขั้นต่ำของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น 24,400-73,320 บาท ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ-ชำนาญการ 7,140-43,600 บาท ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน-ชำนาญงาน 4,870-38,750 บาท ในการทดสอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยค้นพบเพิ่มเติมว่า พนักงานกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ มีระดับเงินเดือนถึง 80,000 บาท ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการแบ่งเงินเดือนเริ่มต้นที่เงินเดือน วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขั้นต่ำ 15,000 บาท ไปจนถึง 80,000 บาท

1.6.2 เหตุที่ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคลากรระดับกลาง เนื่องจากเห็นว่าบุคลากรกลุ่มนี้ เป็นกำลังหลักส่วนใหญ่ในการดำเนินงานภายในหน่วยงาน ถือว่ามีความสำคัญต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน และบุคลากรกลุ่มนี้ ยังเป็นกลุ่มที่ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำหรือเพิ่งเริ่มเข้าทำงานในกระทรวงสาธารณสุข อายุงานไม่ถึง 5 ปี และเป็นกลุ่มที่ยังมีเดินทางมาทำงานด้วยการใช้ขนส่งสาธารณะ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นแนวทางแก่ภาครัฐฯ ในการจัดเตรียมพัฒนาสวัสดิการแก่บุคลากรในหน่วยงาน

1.7.2 การวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลในการช่วยบริหารจัดการพัฒนาที่อยู่อาศัยของภาคเอกชน ให้สอดคล้องตรงกับพฤติกรรม และความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข

1.7.3 เป็นการต่อยอดความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ของที่ตั้งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน กรณีศึกษา กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกที่อยู่อาศัย
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน
- 2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเดินทาง
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรบรีโภาค
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกที่อยู่อาศัย

2.1.1 การเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย

William Alonso และ John (1975: 435) กล่าวว่า การเลือกบริเวณที่อยู่อาศัยในเมืองมีความสัมพันธ์กับราคาที่ดิน กล่าวคือบริเวณใจกลางเมืองราคาที่ดินจะสูงกว่าบริเวณอื่น ๆ ดังนั้น การสร้างที่อยู่อาศัยในเมืองจึงจำเป็นต้องลงทุนสูง ในขณะที่เดียวกันราคาที่ดินจะค่อยๆลดลงตามระยะทางที่ห่างออกไปจากตัวเมือง ทำให้การลงทุนด้านที่อยู่อาศัยลดลงด้วย แต่ราคาที่ดินยังผันแปรกับค่าขนส่งคือระยะทางไกล ราคาที่ดินถูกลงก็จริง แต่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูงขึ้น ดังนั้น ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมมีโอกาสเลือกที่อยู่นอกเมือง ขณะที่ผู้มีรายได้ต่ำต้องอาศัยแออัดในเมือง Alonso ได้กล่าวสรุปว่า การเลือกบริเวณที่อยู่อาศัยควรพิจารณาปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ราคาของที่อยู่อาศัยซึ่งสัมพันธ์กับรายได้ และความสามารถในการจ่ายสำหรับที่อยู่อาศัย
2. รูปแบบของที่อยู่อาศัยที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้อยู่อาศัยซึ่งจะสัมพันธ์กับขนาดครอบครัว และสถานภาพสมรส
3. ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยจะสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และระยะห่างจากที่ทำงานด้วย

Barrie Needham (1977: 103) ให้เหตุผลในการรวมตัวของบริเวณที่พักอาศัย ประกอบไปด้วย

1. ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) ผู้อยู่อาศัยต้องการเดินทางไปทำงาน ศึกษา จับจ่ายซื้อของและติดต่อธุรกิจ ผู้อยู่อาศัยจึงพอใจที่จะจับกลุ่มอยู่ 2 บริเวณ ข้างทางเส้นคมนาคม และกระจายอยู่รอบ ๆ ศูนย์กลางธุรกิจ ร้านค้า สถานที่ทำงาน และสถานศึกษานั้น ๆ

2. การประหยัดจากภายนอก (External Economies) การจับกลุ่มของอาคารที่พักอาศัย จะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ในเรื่องการใช้บริการสาธารณูปโภคในเมือง

Brain Goodal (1972) กล่าวว่า ในการพิจารณาคูณสมบัติของที่อยู่อาศัย มีหลักเกณฑ์ 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของบ้าน ได้แก่ ความใหม่-เก่าของบ้าน ขนาดใหญ่หรือเล็ก บ้านเดี่ยว หรืออยู่หลายครอบครัว และคุณสมบัติของส่วนประกอบภายในบ้านมาสัมพันธ์กับราคาบ้าน

2. ลักษณะชุมชน บริเวณที่พึงปรารถนาเมื่อไม่คำนึงถึงความหนาแน่นของชุมชน คือบริเวณที่ผู้อยู่อาศัยมีสภาพเศรษฐกิจและสังคมเหมือนกัน

3. ความสัมพันธ์ของที่ตั้งนั้น ๆ กับพื้นที่โดยรอบ ได้แก่ การเข้าถึง ของที่ตั้งที่อยู่อาศัยไปยังย่านการค้า อุตสาหกรรม และการใช้ที่ดินประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งงานของหัวหน้าครอบครัว แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ได้แก่

- 1) รายได้ (Income)
- 2) การเข้าถึงแหล่งงาน (Job Access)
- 3) สภาพครอบครัว (Family Status)
- 4) ปัจจัยอื่น ๆ (Other Factors)

Richard F. Muth (1969: 11) ได้กล่าวถึงความแตกต่างในการเลือกที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้สูง และรายได้ต่ำว่า ประชากรที่มีรายได้สูงจะมีแหล่งที่พักอาศัยในเขตชานเมือง เพราะพอใจในบริเวณที่มีความหนาแน่นต่ำ เนื่องจากต้องการบ้านในบริเวณไม่แออัด แต่ประชากรที่มีรายได้ต่ำจะอยู่ใกล้ศูนย์กลางของเมือง เพื่อให้สะดวกในการเดินทางไปทำงานและกิจการอื่น ๆ และให้ความสำคัญกับราคาที่อยู่อาศัย มากกว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

2.1.2 การเลือกหรือเช่าซื้อบ้าน

Richard J. Stillman (1975: 136-138) การตัดสินใจเลือกเช่าหรือซื้อบ้านนั้นต้องใช้ปัจจัยหลายด้านที่แตกต่างกัน ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ระหว่างการเช่าอยู่ และการซื้อที่อยู่อาศัย

เป็นของตนเอง เพื่อให้ได้ที่อยู่อาศัยที่สามารถตอบสนอง ความต้องการของตนเองได้ โดยมีเงื่อนไขของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป

1. การเช่า สามารถแบ่งลักษณะที่สำคัญในการตัดสินใจในการเลือกเช่าอยู่ได้ 6 ข้อ คือ

1) การโยกย้ายเป็นข้อได้เปรียบของการเช่าอยู่อย่างหนึ่งคือ ง่ายต่อการโยกย้ายที่อยู่อาศัยในอนาคต เนื่องจากสามารถย้ายออกเมื่อไหร่ก็ได้ ไม่ต้องกังวลเรื่องทรัพย์สิน หรือทางการเงิน หรือ อาจเลือกทำการเช่าซื้อ แทนการเช่าแบบปกติ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย

2) ชุมชนที่อยู่อาศัย การเลือกเช่าอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทอาคารอาศัยรวม อย่างเช่น หอพัก ก็จะทำให้ได้อยู่ร่วมกับคนจำนวนมากทำให้เกิดชุมชนขนาดย่อมภายในที่อยู่อาศัยได้

3) การเลือกเช่าที่อยู่อาศัยทำให้ประหยัดต้นทุนด้านที่อยู่อาศัย ทั้งจากเงินดาวน์ เงินโอนเพื่อนำไป ใช้ในด้านอื่น ๆ แทนได้ หรือสามารถนำไปลงทุนเพื่อผลตอบแทนด้านอื่น

4) การเช่าอยู่ทำให้ผู้เช่ามีภาระในค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาที่อยู่อาศัยลดลง รวมถึงการประหยัด เวลาในการดูแลรักษาที่อยู่อาศัยด้วยเช่นกัน

5) เรื่องความปลอดภัย จากการเช่าอยู่นั้นส่วนใหญ่จะเป็นที่อยู่อาศัยรวมประเภทหอพัก ซึ่งส่วนใหญ่จะมีระบบรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ที่ทางเจ้าของอาคารจัดไว้ดูแลความเรียบร้อยภายในอาคารซึ่งจะทำให้ผู้ที่เช่าอยู่รู้สึกปลอดภัยยิ่งขึ้น

6) การเลือกที่อยู่อาศัยประเภทเช่าอยู่นั้น ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่บริเวณที่ใกล้แหล่งงานทำให้เราสามารถเลือกที่จะเช่าอยู่ในที่ใกล้กับสถานที่ทำงานของตนเองได้ ทำให้ได้รับความสะดวกในการเดินทาง ซึ่งทำให้สามารถที่จะประหยัดทั้งเวลาและค่าเดินทางได้

2. การซื้อ สามารถแบ่งลักษณะที่สำคัญในการตัดสินใจในการเลือกซื้อได้ ทั้งหมด 4 ข้อ คือ

1) ความเป็นอิสระส่วนตัว เนื่องจากได้เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ทำให้มีอิสระในการทำกิจกรรมของตนเอง หรือการจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยของตนเองโดยไม่ต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ หรือกฎระเบียบของที่อยู่อาศัยรวม

2) ความภูมิใจ การได้เป็นเจ้าของบ้านของตนเองนั้นเป็นเหมือนปัจจัยที่สำคัญ อย่างหนึ่งของมนุษย์และทำให้รู้สึกมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย

3) การลงทุน บ้านนั้นถือว่าเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง ซึ่งการซื้อบ้านจึงเป็นเหมือนการลงทุนในทรัพย์สินอย่างหนึ่งซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าของตัวมันเองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่อาศัยย่านใจกลางเมือง

4) ความเป็นหลักแหล่ง การซื้อบ้านเป็นของตนเองนั้นจะทำให้ผู้อยู่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งแน่นอน ทำให้สามารถสร้างความเป็นเพื่อนบ้านกับบ้านข้างเคียง หรือการติดต่อต่าง ๆ โดยเฉพาะการติดต่อกับหน่วยงานราชการ หรือการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนที่ใกล้กับที่อยู่อาศัย ก็จะง่ายขึ้นเนื่องจากไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนที่อยู่อาศัยบ่อยครั้ง

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นตัวตัดสินใจว่าเช่าหรือซื้อที่อยู่อาศัยนั้น คือ ระยะเวลาในการอยู่อาศัย ซึ่งได้ข้อสรุปจากรายงานการศึกษาของ Sherman J. Maisel (1966: 88-89) ที่ได้แสดงให้เห็นถึงจำนวนของผู้เช่าที่มากกว่าผู้ซื้อเมื่อพูดถึงกลุ่มคนที่มีโยกย้ายที่อยู่อาศัยเมื่อไม่นานมานี้ (Recent Movers) จึงทำให้ระยะเวลาเป็นปัจจัยสำคัญในการอธิบายการเป็นเจ้าของเทียบกับการเป็นผู้เช่า คือถ้าระยะเวลาการอยู่อาศัยนั้นมากกว่า 4 ปี การเลือกเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยก็จะประหยัดกว่า

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน

Lean และ Goodal (1966) กล่าวถึงความแตกต่างในการเลือกที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของ ผู้ที่มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูงว่า ผู้มีรายได้น้อยจะพยายามมีที่อยู่อาศัยใกล้ที่ทำงาน เพราะจะประหยัดค่าเดินทาง โดยอาจเสียค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าบ้าน ส่วนผู้มีรายได้สูง จะสามารถเลือกที่อยู่อาศัยได้หลายประเภทโดยไม่ต้องสนใจว่าที่อยู่อาศัยและที่ทำงานต้องมีความสัมพันธ์ต่อกัน เพราะผู้มีรายได้สูงจะสามารถเดินทางได้รวดเร็ว โดยใช้เวลาเท่ากับผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ใกล้แหล่งงาน

Wingo (1969: 152) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน โดยให้ความสำคัญเรื่องการเดินทางไปทำงานมากที่สุด และสรุปผลการศึกษาได้ว่า เมื่อมีการย้ายที่อยู่อาศัยเข้าใกล้แหล่งงานมากขึ้น ราคาที่ดินของที่อยู่อาศัยก็จะยิ่งสูงขึ้น ขณะที่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางลดลง และพบว่ามิคริวเรือนยังคงย้ายที่อยู่อาศัยเข้าใกล้แหล่งงานเรื่อย ๆ จนกระทั่งพบทำเลที่ตั้งที่พอใจ ซึ่งเงินที่เกิดจากการประหยัดค่าใช้จ่ายจากการเดินทางที่ลดลง จะไปทดแทนในส่วนของราคาที่ดินของที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น

John F Kain (1932, อ้างถึงใน Harold Carter, 1975) กล่าวถึงปัจจัยด้านระยะทางไปยังแหล่งงาน ในการเลือกตั้งของที่อยู่อาศัย ว่ามีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ กล่าวคือ ระยะทางในการเดินทางไปทำงานจะเพิ่มขึ้นตามระดับรายได้ ผู้มีรายได้สูงที่ทำงานอยู่ในบริเวณศูนย์กลางเมืองมีแนวโน้มในการเดินทางไปทำงานในระยะทางที่ใกล้กว่า และจะอยู่อาศัยในเขตชานเมือง ส่วนผู้มีรายได้ต่ำจะเดินทางไปทำงานในระยะทางที่ไกลกว่า และอาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งงานโดยไม่คำนึงว่าแหล่งงานจะอยู่ที่ใด

Mehta (1978, อ้างถึงใน นันทนา วาณิชยพงศ์, 2547) ได้ศึกษาปัญหาที่อยู่อาศัยของพนักงานในกิจการโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท และสำนักงานต่างๆ ในประเทศอินเดีย พบว่า การจัดสร้างที่อยู่อาศัยควบคู่ไปกับแหล่งงาน จะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อเจ้าของกิจการ ในกรณีที่พนักงานจะสามารถเข้าทำงานนอก เวลาปกติได้โดยสะดวก และเกิดประโยชน์แก่พนักงานที่จะลดค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทาง และเป็นการเสริมสร้างรายได้พิเศษจากการทำงานพิเศษนอกเวลาแก่ครอบครัวอีกด้วย

มานพ พงศทัต (2532) กล่าวไว้ว่าปัญหาเรื่องที่ตั้งของที่อยู่อาศัยมักควบคู่ไปกับปัญหาการเดินทางโดยคนจะต้องมีที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน คือจะต้องมี Work Place และ Live Place และจะต้องเดินทางติดต่อกันที่พื้นที่ 2 แห่งในเมือง ทำให้เกิดปัญหาของที่ตั้งระหว่างพื้นที่สำคัญทั้ง 2 แห่งนี้ โดยมีนักผังเมืองบางท่านกล่าวไว้ว่า ‘Live where you work or work where you live’ กล่าวคือ การให้ความสำคัญแก่ที่พักอาศัยและแหล่งงาน โดยที่ตั้งของทั้งสองแห่งต้องติดกันหรือใกล้กันให้ได้มากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย

2.3.1 ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยทั้งในการซื้อบ้านและผ่อนบ้าน (ธนาคารอาคารสงเคราะห์, 2544)

ในการซื้อบ้านนอกจากผู้ซื้อจะต้องมีเงินออมสะสมประมาณร้อยละ 20 ของราคาแล้ว ยังจะมีภาระค่าใช้จ่ายต่อเดือนอื่นอีก ซึ่งรวมกันแล้วอาจสูงกว่าค่าเช่าที่อยู่อาศัย ดังนั้นผู้ที่ซื้อบ้านต้องทบทวนว่าสามารถจะซื้อบ้าน และมีเงินเหลือจากการจ่ายเงินงวด และค่าใช้จ่ายจำเป็นอื่นๆหรือไม่ ก่อนตัดสินใจซื้อบ้าน โดยสามารถแบ่งประเภทค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้

- 1) ค่าใช้จ่ายก่อนเข้าอยู่บ้านใหม่ ประกอบไปด้วยค่าใช้จ่าย ดังนี้
 - เงินดาวน์
 - ค่าใช้จ่ายในการโอนบ้าน
 - ค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน
 - ค่าใช้จ่ายในการย้ายเข้าบ้านใหม่
- 2) ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภายหลังจากการกู้เงินและเข้าอยู่อาศัยจะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือน ดังนี้
 - ค่าเงินงวดรายเดือนชำระเงินกู้
 - ค่าประกันอัคคีภัยและค่าประกันชีวิตเพื่อที่อยู่อาศัย
 - ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย

2.3.2 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของการมีบ้าน (สุขใจ น้ำมุด, 2537: 116)

ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของการมีที่อยู่อาศัย (Total Housing Cost) จะต้องไม่เกิน $\frac{1}{4}$ ของรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือน (Gross Income) โดยพิจารณาจากอัตราส่วนความสามารถในการจัดหาที่อยู่อาศัย หรือที่เรียกว่า Affordability Ratio โดยอัตราส่วนที่เหมาะสมคือ ไม่ควรเกิน 25-30% ของรายได้ขั้นต้นของบุคคลหรือครอบครัวนั้น ซึ่งค่าใช้จ่ายของการมีบ้านประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายหลายรายการ เช่น ค่าผ่อนบ้าน ค่าภาษีบ้าน ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าน้ำค่าไฟ เป็นต้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเดินทาง

Alan Black (1995: 294) ศึกษาระบบการขนส่ง ความจุ ความเร็ว และการเลือกเส้นทาง ซึ่งเป็นคุณสมบัติของระบบขนส่ง ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการเดินทางแต่ละประเภท โดยการประเมินคุณภาพของระบบขนส่งว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงไร สามารถวัดจากคุณสมบัติดังนี้

- 1) เวลา ซึ่งเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถตีเป็นจำนวนเงินได้
- 2) ความเชื่อถือ (ด้านของเวลา) เป็นสิ่งที่สำคัญมากของคนเดินทาง (โดยเฉพาะผู้เดินทางจากนอกเมืองมายังในเมือง ซึ่งต้องการที่จะไปให้ถึงที่หมายได้ตรงเวลา)
- 3) เวลานอกยานพาหนะ (Out-of-Vehicle) เช่น เวลาที่ใช้ในการเดินเท้า ระยะเวลาในการรอกยานพาหนะ การเปลี่ยนถ่ายยานพาหนะ ซึ่งบ่อยครั้งจะมากกว่าเวลาภายในยานพาหนะจากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เวลาของการเดินเป็น $\frac{2}{3}$ ของเวลาขับขี่ในยานพาหนะ ซึ่งรถยนต์ส่วนตัวมีข้อได้เปรียบ เนื่องจากเวลานอกยานพาหนะน้อย และไม่ต้องต่อรถบ่อย
- 4) ค่าใช้จ่าย (Out-of-Pocket Costs) เช่น ค่าใช้จ่ายของรถยนต์ส่วนตัวคือค่าทางด่วน ค่าที่จอดรถ ค่าจอดรถราคาแพงอาจเป็นการจูงใจให้คนเลิกใช้รถยนต์ส่วนตัว นอกจากนี้ยังมีค่าเสื่อมราคา ค่าประกันและ ค่าบำรุงรักษา

- 5) ความสะดวกสบาย เช่น รับประกันที่นั่งของผู้โดยสาร มีระบบปรับอากาศ
- 6) ความรู้สึกปลอดภัย จากอุบัติเหตุและอาชญากรรม
- 7) รายได้ ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมต้องการประหยัดเวลา และต้องการความสะดวกสบายในการเดินทาง ขณะที่ผู้ที่มีรายได้น้อยจะให้ความสำคัญในเรื่องค่าใช้จ่ายของการเดินทาง มากกว่าระยะเวลา หากพิจารณาปัจจัยข้างต้น จะพบว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกประเภท เดินทาง มีเพียง 2 องค์ประกอบได้แก่ ค่าใช้จ่าย และมูลค่าของเวลาที่เสียไป (Meyer et al. 1966: 33)

Bruton M.J. (1975: 169-174) กล่าวว่า รูปแบบการเดินทาง หมายถึง ระบบขนส่งต่างๆที่ผู้เดินทางเป็นคนตัดสินใจเลือกใช้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสมต่อการเดินทางในแต่ละครั้ง การตัดสินใจเลือกรูปแบบการเดินทางขึ้นกับปัจจัย ดังนี้

- 1) ลักษณะของการเดินทาง ได้แก่ ระยะทาง และวัตถุประสงค์การเดินทาง โดยระยะ ทางซึ่งสามารถวัดออกมาในรูปของระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง การเดินทางใกล้ ๆ จะมีความแตกต่าง ของเวลาที่ใช้ไม่มากนัก หากเดินทางระยะไกล ย่อมมีผลต่ออัตราของเวลาที่ใช้ในการเดินทาง และการเลือกรูปแบบการเดินทาง ส่วนวัตถุประสงค์ของการเดินทาง พบว่าการเดินทางที่มีจุดต้นทางที่บ้าน โดยทั่วไปจะใช้การเดินทางด้วยรถยนต์มากกว่าการเดินทางที่ไม่มีจุดเริ่มต้นที่บ้าน ขณะที่การเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนและที่ทำงานมีอัตราการใช้รถสาธารณะสูงกว่าการเดินทางเพื่อไปซื้อของ

- 2) ลักษณะของคนเดินทาง ซึ่งหมายถึงสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของผู้เดินทาง โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ รายได้ การถือครองรถยนต์ ขนาด และโครงสร้างครัวเรือน ความหนาแน่นของที่พักอาศัย ประเภทของงาน และสถานที่ตั้งของแหล่งงาน โดยรายได้จะเป็นตัวกำหนดการเลือกรูปแบบ ส่วนความหนาแน่นของที่พักอาศัย พบว่าพื้นที่ที่มีความหนาแน่นน้อยจะมีผลต่อการใช้ระบบขนส่งน้อย ทำให้ไม่คุ้มค่ากับการจัดหาระบบขนส่ง เนื่องจากพื้นที่ความหนาแน่นน้อย มีแนวโน้มเป็นเขตที่ที่พักอาศัยของคนรายได้สูง ซึ่งสัมพันธ์กับระดับการครอบครองรถยนต์สูงเช่นกัน ทำให้ระดับความต้องการระบบ ขนส่งสาธารณะมีน้อย ในทางกลับกันพื้นที่ที่พักอาศัยที่มีความหนาแน่นสูง ความต้องการใช้บริการของระบบขนส่งสาธารณะจะมีสูง ประกอบกับผู้พักอาศัยมีรายได้ไม่สูง ทำให้อัตราการครอบครองรถยนต์ต่ำ

- 3) ลักษณะของระบบขนส่ง ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการเดินทาง ค่าใช้จ่าย การเข้าถึง ความสะดวกสบาย โดยจากการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะต่อเวลาที่ใช้ในการเดินทางด้วยรถยนต์ พบว่าถ้าอัตราส่วนดังกล่าวสูงเพิ่มขึ้น แสดงว่าเวลาที่ใช้ในการเดินทางด้วย

การขนส่งสาธารณะมีสูงกว่า สำหรับค่าใช้จ่ายจากการศึกษาอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางระหว่างระบบขนส่งสาธารณะต่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วยรถยนต์ ถ้าสัดส่วนสูง แสดงว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะสูงกว่ารถยนต์ และจากการเปรียบเทียบปัจจัยค่าใช้จ่าย และเวลา พบว่าผลการลดระยะเวลา มีผลต่อจำนวนผู้มาใช้บริการมากกว่าการลดอัตราค่าโดยสาร สำหรับปัจจัยด้านความสะดวกสบาย ได้แก่ การมีที่นั่ง และติดตั้งเครื่องปรับอากาศ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการเดินทางเช่นกัน

ในข้อสมมติฐานของ Karl Moskowitz (1994, อ้างถึงใน ชรินทร์ เขียวสนั่น 2547 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาชนแต่ละคนเลือกรูปแบบการขนส่งแบบใด ประเภทใดก็ได้ เพื่อให้ระดับความพอใจหรืออรรถประโยชน์ (Utility) ของตนสูงสุด ทางเลือกอาจจะเป็นการผสมกัน (Combination) ระหว่างวิธีการขนส่ง เช่น ขึ้นรถไฟแล้วไปต่อรถยนต์ เป็นต้น การตัดสินใจของผู้ต้องการจะใช้บริการในการขนส่งขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่าง ได้แก่ ปัจจัยเศรษฐกิจ และเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยทาง เศรษฐกิจ อาจเป็นค่าใช้จ่ายในการบริการ (Money Cost) เวลาที่จะต้องเสียไป เป็นต้น เหตุผล ส่วนตัวอาจจะเป็นอะไรก็ได้ บางคนอาจเลือกรูปแบบการขนส่งที่ล่าช้าเสียเวลาเพราะไม่มีความสามารถที่จะเดินทางในอัตราค่าโดยสารที่สูงกว่านั้น ความสามารถที่จะเดินทางในอัตราค่าโดยสารที่สูงกว่านั้น และบางคนอาจต้องการยอมเสียเงิน เป็นจำนวนมากเพื่อประหยัดเวลาในการเดินทาง 1 - 3 นาที ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นการออมเวลา (Time Saving)

ค่าเสียเวลาเดินทาง (Time Value) ในการขนส่งจะต้องมีเวลาที่เสียไป ค่าเสียเวลาในแต่ละประเทศจะแตกต่างกันไปตามระดับรายได้ โดยหลักการแล้วเวลาตั้งแต่ 30 - 45 นาที ที่เสียไปในการเดินทางแต่ละเที่ยว จะถือว่าเป็นเวลาที่ยอมรับได้ ไม่ถือว่าเป็นเวลาเสียเวลา เวลาที่เดินทาง ประมาณ 45 - 60 นาที เริ่มมีค่าเสียเวลา แต่ยังถือว่าเป็นพอทนได้ แต่หากต้องใช้เวลาเดินทางตั้งแต่ ประมาณ 60 - 90 นาที ขึ้นไป ค่าเสียเวลาจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก หากจำเป็นต้องใช้เวลาเดินทางยาวนานขนาดนั้นทุกวัน จะเกิดความรู้สึกว่าเหลืออด

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

Short J.R. (1982) ได้จำแนกชั้นของวัยแห่งชีวิตที่มีผลกับที่อยู่อาศัยที่ต้องการเฉพาะในช่วงบุคคลนั้นๆ มีความรับผิดชอบ ตัดสินใจเกี่ยวกับที่พักอาศัยของตนได้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 จำแนกชั้นของวัยในชีวิตซึ่งมีผลกับการเลือกลักษณะที่อยู่อาศัยที่ต้องการ

ชั้นของวัยในชีวิต	ลักษณะที่อยู่อาศัยที่เลือก
1. ก่อนมีบุตร (Pre-child Stage)	ห้องชุด ห้องเช่าราคาถูก อยู่เขตชั้นในของเมือง
2. เริ่มมีบุตร (Child-bearing)	บ้าน เช่น หลังเดี่ยวอยู่ใกล้โซนที่มีห้องชุดให้เช่า
3. เลี้ยงดูบุตร (Child-rearing)	บ้านของตัวเอง คอนข้างใหม่อยู่แถบชานเมือง
4. ปลุกฝังบุตร (Child-launching)	บ้านของตัวเอง แต่ย้ายไปที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีกว่า
5. บุตรแยกออกจากบ้าน (Post-child)	บ้านพักของตนเองที่ถาวรมั่นคง
6. ชีวิตบั้นปลาย (Later-life)	ห้องชุด บ้านพักคนชรา หรืออยู่กับบุตรหลาน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

นันทนา วาณิชยพงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานกรณีศึกษาผู้ที่ซื้อที่อยู่อาศัยในเขตจังหวัดปทุมธานี” พบว่า ผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่กรณีศึกษาเดินทางโดยใช้รถจักรยานยนต์ส่วนตัว และ รถโดยสารประจำทางไปทำงาน และใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 30 นาที ปัจจัยในการเลือกที่อยู่อาศัย คือ ความสะดวกในการเดินทางไปทำงาน และปัญหาที่อยู่อาศัยเดิมก่อนย้ายมาอยู่คือ เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาทำงาน ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานอย่างชัดเจน และปัจจัยในการเลือกที่อยู่อาศัยในระดับราคานี้ จะอยู่ใกล้แหล่งงานเป็นสำคัญ และมีความสะดวกในการเดินทาง โดยเฉพาะระบบขนส่งสาธารณะ ทั้งนี้ความใกล้ ไม่ได้หมายความว่าถึงระยะทางเท่านั้น หากหมายรวมถึงความสะดวกค่าใช้จ่าย ระยะเวลา และระบบขนส่งสาธารณะที่ให้บริการ

ธเนศ ชุมทรัพย์ (2549) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าสู่แหล่งงาน และที่ตั้งที่อยู่อาศัย กรณีศึกษาผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงานย่านสาทร” พบว่า ผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงาน ย่านถนนสาทร ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน และมีระยะห่างจากที่ทำงานไม่เกิน 10 กิโลเมตร กลุ่มผู้มีรายได้น้อยเลือกอยู่อาศัยใกล้ที่ทำงานเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กลุ่มผู้มีรายได้ปานกลาง เลือกอาศัยอยู่ใกล้กับบ้านญาติ กลุ่มผู้มีรายได้ค่อนข้างสูงและรายได้สูง เลือกอาศัยอยู่กับบิดามารดาในที่อยู่อาศัยเดิม ผู้ที่อาศัยในบริเวณเขต

กรุงเทพฯ ชั้นใน จะมีค่าโดยสารและค่าน้ำมันต่ำ ขณะที่ในบริเวณที่ห่างออกไป จะมีค่าโดยสาร และค่าน้ำมันสูง โดยมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ฉันทูชัย อภิวัตมงคล (2552) ศึกษาเรื่อง “ความสามารถในการจ่ายเพื่อการครอบครองที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้ปานกลาง กรณีศึกษาผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงานพื้นที่ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร” พบว่า

1) กลุ่มปานกลางต่ำ รายได้ครัวเรือน 27,000-76,000 บาทและเช่าที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี สถานภาพโสด ตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นพนักงานทั่วไป และพักอาศัยอยู่กับเพื่อน ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยปัจจุบันเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี เดินทางไปทำงานโดยรถเมล์ ใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปทำงานตั้งแต่ 0-30 นาที และพักอาศัยอยู่ในประเภทพาร์ทเมนท์/แฟลต/หอพัก

2) กลุ่มปานกลางต่ำ รายได้ครัวเรือน 27,000-76,000 บาทและผ่อนที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 31-35 ปี สถานภาพสมรสแล้ว ตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นพนักงานอาวุโส พักอาศัยอยู่กับคู่สมรส ยังไม่มีบุตร ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง กลาง พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยปัจจุบันเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 1-5 ปี เดินทางไปทำงานโดย รถยนต์ส่วนตัว ใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปทำงานตั้งแต่ 31-40 นาที และ พักอาศัยอยู่ในประเภททาวน์เฮาส์

3) กลุ่มปานกลางสูง รายได้ครัวเรือน 76,001-124,000 บาทและผ่อนที่อยู่อาศัย โดยส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 41-45 ปี สถานภาพสมรสแล้ว ตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นผู้จัดการ พักอาศัยอยู่กับคู่สมรสและบุตร ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยปัจจุบันเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 6-10 ปี เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว ใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปทำงานตั้งแต่ 31-60 นาที และพักอาศัย อยู่ในประเภทบ้านเดี่ยว

4) กลุ่มปานกลางสูง รายได้ครัวเรือน 76,001-124,000 บาท และไม่มีค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-50 ปี สถานภาพสมรสแล้ว ตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นผู้จัดการ พักอาศัยอยู่กับแบบอื่นๆ ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยปัจจุบันเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 21-30 ปี เดินทางไปทำงานโดย รถยนต์ส่วนตัว ใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปทำงานตั้งแต่ 1ชั่วโมง-1ชั่วโมงครึ่ง และพักอาศัยอยู่ในประเภทอาคารพาณิชย์ ตึกแถว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ตารางที่ 3.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วัตถุประสงค์	ตัวแปร		กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ
	ตัวแปรหลัก	ตัวแปรรอง		
1.เพื่อศึกษาลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข	1.ข้อมูลทางสังคม	- เพศ - อายุ - สถานภาพ - อาชีพ - หน่วยงานที่สังกัด - ตำแหน่งงาน	ผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี จำนวน 367คน ตามการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane	แบบสอบถาม (Questionnaire)
	2.ข้อมูลเศรษฐกิจ	- ระดับเงินเดือน - ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย - ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		
	3.ข้อมูลที่อยู่อาศัย	- ที่ตั้งที่อยู่อาศัย - รูปแบบที่อยู่อาศัย - ระยะเวลาที่อยู่อาศัย - กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย - จำนวนผู้อยู่อาศัย - ผู้ร่วมพักอาศัย - เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย		
2.เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางมาทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข	4.ข้อมูลการเดินทาง	- วิธีการเดินทาง - จำนวนผู้ร่วมเดินทาง - เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง - ระยะเวลาในการเดินทาง - เส้นทางที่ใช้ในการเดินทาง		
3.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข	1.ข้อมูลทางสังคม 2.ข้อมูลเศรษฐกิจ 3.ข้อมูลที่อยู่อาศัย 4.ข้อมูลด้านการเดินทาง			

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกระทรวงสาธารณสุข ประวัติกระทรวงสาธารณสุข ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางเข้าสู่พื้นที่ วิธีการเดินทางและเส้นทางที่ใช้เข้าสู่พื้นที่ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนพนักงานในแต่ละหน่วยงาน ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการเกี่ยวกับการเดินทางที่เจ้าหน้าที่ได้รับ

2. ศึกษาเอกสารทางวิชาการ สิ่งตีพิมพ์ สถิติ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย และเกี่ยวข้องกับ แนวความคิด ทฤษฎี เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัย กับที่ทำงาน และความสัมพันธ์ระหว่างที่ตั้งที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย และค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าสู่แหล่งงาน

3.2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

1. การสำรวจและสังเกตการณ์ โดยการสำรวจภาคสนาม (Field Survey) จากแหล่งพื้นที่ที่ศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเวลากลางวัน ได้แก่ สภาพทางกายภาพของพื้นที่ กระทรวงสาธารณสุขและพื้นที่โดยรอบ การเข้าถึงจากถนนหลัก ถนนรอง การเข้าถึงจากสถานีรถไฟฟ้า MRT สถานีกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งจุดจอดรถรับจ้าง รถสองแถว ป้ายรถประจำทาง ตำแหน่งโรงอาหารของหน่วยงาน และตำแหน่งของจุดจอดรถสวัสดิการ สังเกตการณ์พฤติกรรมของคนในพื้นที่ การเดินทางมาทำงาน และรูปแบบโครงการที่อยู่อาศัยโดยรอบกระทรวงสาธารณสุข รวมถึงสาธารณูปโภคสาธารณูปการในพื้นที่

2. การสัมภาษณ์ผู้ที่ทำงานในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างกับคนที่รู้จักที่ทำงานในพื้นที่ เกี่ยวกับรูปแบบการอยู่อาศัยในพื้นที่ การเดินทางมาทำงาน และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายที่อยู่อาศัยมาอยู่ใกล้ที่ทำงาน เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา และเข้าใจพฤติกรรมของคนกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้น

3. การออกแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องจากข้อมูลแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสำรวจภาคสนาม (Field Survey) และผลจากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง มีการทดสอบแบบสอบถามก่อน (Pre-test) เพื่อนำกลับมาแก้ไขข้อความ ภาษาที่ใช้เพื่อความเที่ยงตรงและการสื่อสารที่เข้าใจตรงกัน และให้ทราบถึงแนวทางคำตอบตามวัตถุประสงค์ ก่อนนำไปทดสอบแบบสอบถามอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้งานจริงในการดำเนินการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 กลุ่มประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ที่ทำงานในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี² อันประกอบไปด้วย หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 10 หน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- สำนักงานรัฐมนตรี 26 คน
 - สำนักงานปลัดกระทรวง 1,621 คน
 - กรมการแพทย์ 313 คน
 - กรมควบคุมโรค 1,368 คน
 - กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก 205 คน
 - กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ 885 คน
 - กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ 896 คน
 - กรมสุขภาพจิต 397 คน
 - กรมอนามัย 1,491 คน
 - สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา 651 คน
- รวมประชากรในพื้นที่ทั้งสิ้นมีประมาณ 7,853 คน

3.3.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

1. ขั้นแรก เมื่อทราบจำนวนประชากรในพื้นที่โดยประมาณ 7,853 คน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะกลุ่มบุคลากรระดับกลาง ได้แก่ ข้าราชการ ตำแหน่งบริหาร ระดับต้น (S1) ตำแหน่งวิชาการ ระดับปฏิบัติการ-ชำนาญการ (K1-K2) ตำแหน่งทั่วไป ระดับปฏิบัติงาน-ชำนาญงาน (O1-O2) กลุ่มพนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานสนับสนุน คงเหลือจำนวนประชากรที่จะทำการศึกษาในครั้งนี้ มีประมาณ 4,426 คน

ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรกลุ่มนี้ยังเป็นกลุ่มที่ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำ หรือเพิ่งเริ่มเข้าทำงานในกระทรวงสาธารณสุข มีอายุงานไม่ถึง 5 ปี และเป็นกลุ่มคนที่ยังมีการใช้ขนส่งสาธารณะในการเดินทาง

² ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงาน ก.พ. สถานภาพส่วนราชการ [ออนไลน์]. 2558. แหล่งที่มา: <https://moc.ocsc.go.th/> [2 เมษายน 2562]

2. ขั้นที่สอง ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พอดีของ Yamane ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ซึ่งมีค่าความคลาดเคลื่อน 5% จากสูตร

$$N_{op} = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ N_{op} คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม สำหรับประชากร N คน

N คือ จำนวนประชากร ซึ่งในที่นี้ = 4,426 คน

E คือ ขนาดความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ผู้วิจัยยอมรับได้ ในที่นี้ คือ $\pm 5\%$

$$N_{op} = \frac{4,426}{1 + [(4,426) \times (0.05)^2]}$$

$$= 366.84$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาทั้งหมด 367 คน ซึ่งการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลแบบ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่เจาะจงว่าผู้ตอบแบบสอบถามคือใคร แต่จะใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบกระจายแจกตามหน่วยงานของกระทรวงฯ ที่สามารถขอความร่วมมือในการแจกได้ ควบคู่ไปกับการแจกด้วยตนเองตามร้านอาหารของหน่วยงาน และจุดพักรถรถสวัสดิการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่ยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire)

ประกอบด้วยคำถามปลายปิด จำนวน 17 ข้อ และคำถามกึ่งปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ มีรายละเอียดการกำหนดโครงสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม ดังนี้

3.4.1 กำหนดตัวแปรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิเคราะห์จากข้อมูลเบื้องต้นที่รวบรวมได้ การสำรวจภาคสนาม (Field survey) แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลจากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง นำมาลำดับความสำคัญเพื่อคัดเลือกตัวแปร ดังนี้

1. ข้อมูลทางสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อายุงาน หน่วยงานที่สังกัด ตำแหน่ง
2. ข้อมูลเศรษฐกิจ ได้แก่ ระดับเงินเดือน ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัยและการเดินทาง
3. ข้อมูลที่อยู่อาศัย ได้แก่ ที่ตั้งที่อยู่อาศัย รูปแบบที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัย กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย จำนวนผู้อยู่อาศัย ผู้ร่วมพักอาศัย เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย
4. ข้อมูลการเดินทาง ได้แก่ วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง เหตุผลการเลือกวิธีการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทาง เส้นทางที่ใช้ในการเดินทาง

3.4.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ สามารถแบ่งข้อมูลที่ต้องการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อายุงาน หน่วยงานที่สังกัด ตำแหน่งงาน ระดับเงินเดือน
2. ข้อมูลที่อยู่อาศัย ได้แก่ ที่ตั้งที่อยู่อาศัย รูปแบบที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัย กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย จำนวนผู้อยู่อาศัย ผู้ร่วมพักอาศัย เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย
3. ข้อมูลการเดินทาง ได้แก่ วิธีการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง เหตุผลการเลือกวิธีการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทาง เส้นทางที่ใช้ในการเดินทาง

3.4.3 ทำการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ครั้งละ 10 ชุด แล้วนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทำการตรวจสอบคำตอบ ในครั้งแรกผู้วิจัยพบว่า ในกลุ่มบุคลากรระดับกลางที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข มีกลุ่มของเจ้าหน้าที่หน่วยงานสนับสนุนอยู่ตามหน่วยงานต่างๆอยู่ด้วย ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในข้อคำถามในคราวแรก และพบปัญหาการสื่อสารที่ไม่ตรงกันในการตอบคำถาม และไม่สามารถกำหนดตำแหน่งที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างได้ จึงทำการแก้ไขแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบแบบสอบถามอีก 2 ครั้ง ครั้งละ 5 ชุด ในครั้งที่สองนี้ ยังพบปัญหาไม่สามารถกำหนดตำแหน่งที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างได้ จึงได้ทำการแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้ง ก่อนทำการทดสอบแบบสอบถามครั้งสุดท้าย รวมทดสอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 20 ชุด ก่อนนำไปออกแบบสอบถามชุดจริง

3.4.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด แล้วจึงเริ่มดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตามโรงอาหารของหน่วยงาน จุดจอดรถสวัสดิการ และขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายในกระทรวงฯ

3.5 ปัญหาในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในขั้นตอนการทำการทดสอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน และทำให้ไม่ได้ข้อมูลในส่วนที่ต้องการ และมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล เพื่อที่จะระบุหาตำแหน่งที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนในการจะเปิดเผยข้อมูล ผู้วิจัยจึงทำการปรับแก้แบบสอบถามให้ง่ายต่อการตอบและความเข้าใจ เมื่อพบว่าคำตอบในชุดข้อมูลสามารถได้ข้อมูลตามต้องการแล้วจึงนำไปใช้จริงในการแจกต่อไป

3.6 การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

ดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ได้รับกลับคืนมา 400 ชุด สามารถแจกแบบสอบถามได้เฉพาะตอนกลางวัน วันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างช่วงเวลา 11.00-13.00 น. และเวลา 16.00 น. ซึ่งเป็นเวลาพักกลางวันและเวลาเลิกงานของกลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่จะสะดวกในการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เฉพาะเวลาพักกลางวันเท่านั้น เนื่องจากมีเวลาแจกที่ค่อนข้างจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) และเนื่องจากพื้นที่ทั้งหมดของกระทรวงฯ มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการแจกด้วยตนเอง ตามโรงอาหารของหน่วยงานควบคู่กับบริเวณจุดพักรถสวัสดิการ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ฝั่งและแจกในพื้นที่โรงอาหาร 2 ฝั่ง คือ ฝั่งโรงพยาบาลบาราศนราครุ ใช้โรงอาหารกรมควบคุมโรค ฝั่งโรงพยาบาลศรีธัญญา ใช้โรงอาหารสำนักคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละหน่วยงาน นอกจากนั้น ยังมีการสัณจรของบุคคลภายนอกภายในกระทรวงฯค่อนข้างมาก การแจกแบบสอบถามจึงไม่สามารถแยกระบุตัวตนว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในกระทรวงฯ หรือเป็นบุคคลทั่วไปที่มาธุระในพื้นที่ ผู้วิจัยจึงทำการสอบถามก่อนว่าเป็นผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุขหรือไม่ จึงค่อยแจกแบบสอบถาม นอกจากการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการกระจายแจกไปตามหน่วยงานของกระทรวงฯ ที่สามารถขอความร่วมมือจากคนรู้จักในการแจกได้เพิ่มเติม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา ทำการตรวจเช็คข้อมูล พบว่า มีแบบสอบถามที่ข้อมูลคลาดเคลื่อนจำนวน 20 ชุด จึง

ได้ทำการดำเนินการแจกซ้ำอีกครั้ง หลังจากได้แบบสอบถามครบทั้ง 400 ชุด จึงได้ทำการคัดแยกแบบสอบถามที่เสีย ไม่ได้ตอบ หรือตอบน้อยกว่าครึ่งหนึ่งออก คงเหลือแบบสอบถาม 384 ชุด จากนั้นใช้การคัดเลือกแบบ Random sample of cases ด้วยโปรแกรม Statistics Package for the Social Sciences (SPSS) ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในระดับความเชื่อมั่น 95% คงเหลือแบบสอบถาม จำนวน 367 ชุด เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติพรรณนาที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม SPSS มาประมวลผลหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังนี้

1. ค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ จำนวนความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage) การจัดอันดับ ตาราง แผนภูมิ และกราฟ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยโปรแกรม SPSS จากการ Cross tab ความสำคัญระหว่างตัวแปรที่สนใจ 2 ตัวแปรขึ้นไป และทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลแยกตามระดับรายได้ และ เขตที่ตั้งที่อยู่อาศัย

3.7.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากแบบสอบถาม ข้อมูลจากการรวบรวมการสำรวจภาคสนาม (Field Survey) ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพและค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Crosstab) ทำการวิเคราะห์จำแนกข้อมูล เป็นการบรรยายเหตุผลการเลือกอยู่อาศัย แผนที่กำหนดจุดแสดงตำแหน่งที่อยู่อาศัย แผนที่แสดงรัศมีการเดินทางจากที่อยู่อาศัย-ที่ทำงาน

3.8 สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

สรุปผลข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรร่วมกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมา สรุปผลงานวิจัยว่ามีความสัมพันธ์ หรือไม่สัมพันธ์อย่างไรกับแนวคิดทฤษฎีในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและแหล่งงาน พร้อมข้อเสนอแนะ

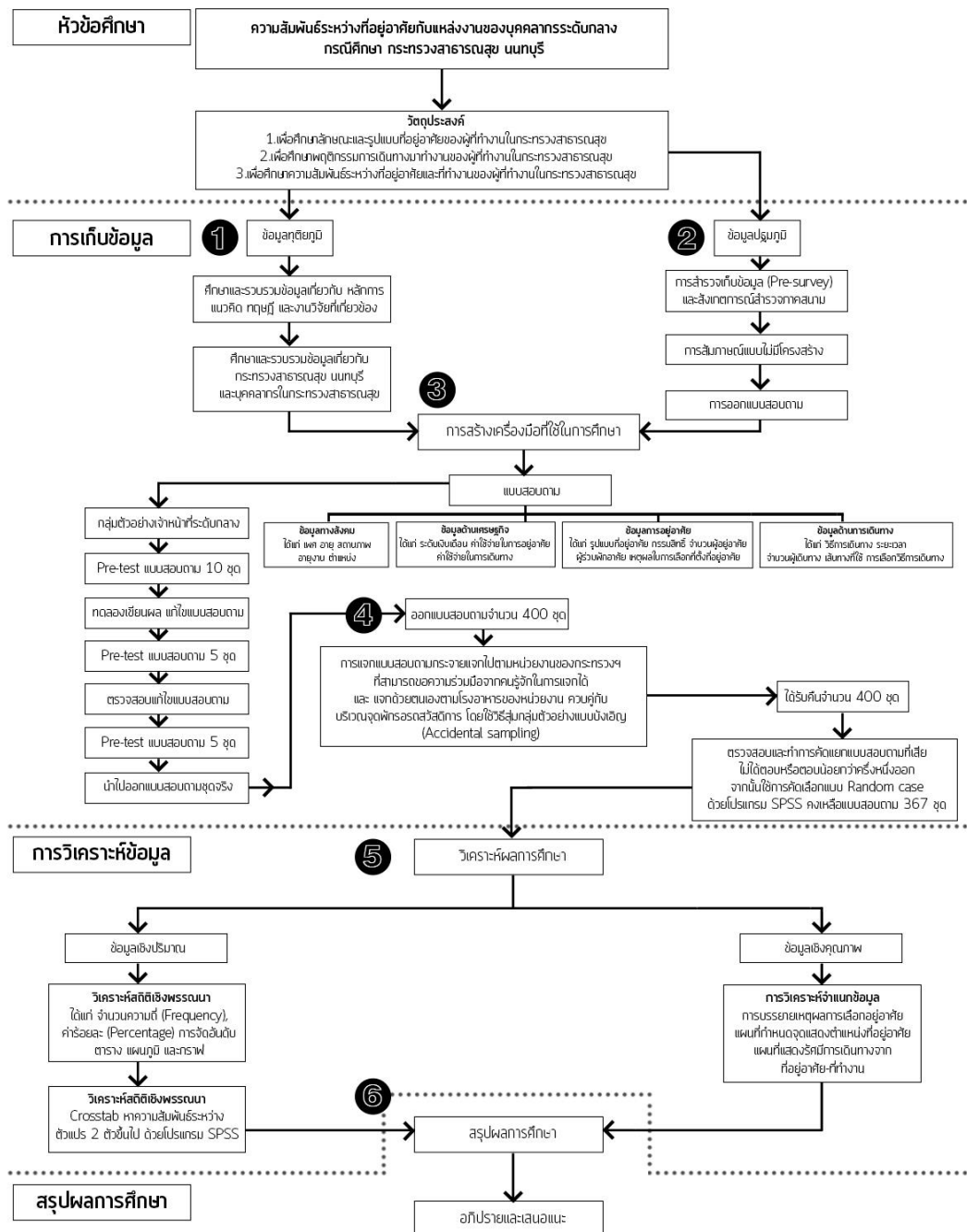
3.9 การนำเสนอผลการศึกษา

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS คำตอบในงานวิจัยจะนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ แสดงเป็นร้อยละ ค่าสถิติบรรยาย การจัดอันดับ ตาราง แผนภูมิ ข้อมูลเชิงคุณภาพ และค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Crosstab) แสดงเป็นการบรรยายเหตุการณ์เลือกอยู่อาศัย แผนที่กำหนดจุดแสดงตำแหน่งที่อยู่อาศัย แผนที่แสดงรัศมีการเดินทางจากที่อยู่อาศัย-ที่ทำงาน และอภิปรายผล

แผนผังที่ 3.1 การนำเสนอผลการศึกษา

แผนผังที่ 3.2 แสดงขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ข้อมูลทั่วไป

4.1 ประวัติที่ตั้งกระทรวงสาธารณสุข

ในสมัยแรก พ.ศ. 2456 สถานที่ตั้งอยู่ใน “กระทรวงมหาดไทย” จนกระทั่ง พ.ศ. 2459 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมประชาภิบาล และ พ.ศ. 2461 เป็นเปลี่ยนเป็นกรมสาธารณสุข แต่ยังคงอยู่ภายใต้สังกัดของกระทรวงมหาดไทย จนกระทั่งสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีการรวมกิจการแพทย์และสาธารณสุขให้อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานเดียว จึงได้สถาปนาขึ้นเป็น “กระทรวงสาธารณสุข” เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2485 และได้ย้ายมาอยู่ที่ “วังศุโขทัย” เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2485 โดยเช่าอาคารต่าง ๆ จากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

รูปที่ 4.1 สถานที่ตั้ง ณ วังศุโขทัย

ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขตั้งอยู่ที่วังศุโขทัยเป็นเวลานานถึง 8 ปี มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข 10 ท่าน จนกระทั่งในสมัยที่พระยาบริรักษ์เวชชการ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายกรัฐมนตรี ได้มีบัญชาให้สำนักงานพระราชวังจัดเตรียมวังศุโขทัย ให้เป็นที่ประทับของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระยาบริรักษ์เวชชการ จึงได้เสนอขออนุมัติชื่อ “วังเทวะเวสม์” เพื่อเป็นที่ทำการของกระทรวงสาธารณสุขต่อมา ได้รับความอนุเคราะห์ให้ยืมเงินจากโรงงานยาสูบและกรมสรรพสามิต มาจ่ายก่อน 2,500,000 บาท และต่อมาได้ซื้อเพิ่มเติมอีก 2 ครั้ง รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน 4,580,000 บาท ได้อาคารรวม 6 หลัง มีเนื้อที่ 14 ไร่ 3 งาน 9 ตารางวา และจากนั้นได้ย้ายที่ทำการออกจากวังศุโขทัย มาอยู่วังเทวะ-เวสม์ ตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2493

รูปที่ 4.2 สถานที่ตั้ง ณ วังเทวะเวสม์

สำหรับการบูรณะระยะต้น ได้แก่ การจัดทำเขื่อนริมแม่น้ำเจ้าพระยา แต่เดิมมีเพียงเขื่อนไม้ซึ่งชำรุด จึงได้ขอความร่วมมือจากกรมชลประทาน ซึ่งสมัยนั้น ม.ล.ชูชาติ กำภู ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมชลประทาน ได้ช่วยปรับปรุงเปลี่ยนเป็นเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กมีรั้วริมเขื่อนตลอด และถมดินบริเวณริมแม่น้ำ ตั้งเสาคอนกรีตติดโคมไพริมเขื่อนเป็นระยะ ๆ รวมค่าก่อสร้างทั้งหมด 460,000 บาท

ต่อจากนั้น ใน พ.ศ. 2498 สมัยพลโทประยูร ภมรมนตรี เป็นรัฐมนตรี ได้ขยายถนนคอนกรีตจากประตูทางเข้าจนจรดริมแม่น้ำให้กว้างกว่าเดิม ย้ายเสาไฟฟ้าและโทรศัพท์ออกไปอยู่ริมถนนที่ขยายใหม่ ขยายประตูด้านหน้า ทำเสาประตูใหม่ และยั้งฝั่งท่อ ถมคู และบ่อพักน้ำ ถมดินที่สนามหน้ากระทรวงให้สูงกว่าเดิม รวมทั้งขยายลานจอดรถ โดยใช้งบประมาณอีก 365,583.25 บาท การลงทุนในระยะ 5 ปีแรก รวมทั้งสิ้น 7,905,583 บาท กับอีก 1 สลึง ภายหลังเมื่อปี พ.ศ. 2505 กระทรวงสาธารณสุขได้ขอซื้อที่ดินจากหม่อมเจ้าอัจฉรวรรณ เทวกุล และให้มีการก่อสร้างตึก 3 ชั้นขึ้น เพื่อขยายบริเวณที่ทำการของกระทรวงที่เริ่มคับแคบ

ต่อมากระทรวงสาธารณสุข ณ วังเทวะเวสม์ ได้มีการขยายหน่วยงานงานเพิ่มขึ้น จึงเริ่มเกิดปัญหาความแออัดขึ้นอีก ทั้งด้านสถานที่ทำงานและการจราจร นับวันปัญหาก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารจึงแนวคิดที่จะย้ายกระทรวงสาธารณสุขเพื่อแก้ปัญหาความแออัดดังกล่าว ประกอบกับธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกระทรวงสาธารณสุขขณะนั้น มีความประสงค์จะขยายพื้นที่ปฏิบัติงานในปี พ. ศ. 2526 ด้วยเหตุนี้จึงเห็นชอบและตกลงกันให้กระทรวงสาธารณสุขจะย้ายไปปลูกสร้างใหม่แทน

4.2 กระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน

ปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขตั้งอยู่ที่ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีพื้นที่ประมาณ 400 ไร่ เป็นการขอใช้ที่ดินส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริธัญญา ซึ่งที่ดินดังกล่าว ศาสตราจารย์นายแพทย์หลวงวิเชียรแพทยาคม อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาลโรคจิตธนบุรี (โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา) ได้มองเห็นการณ์ไกลจัดซื้อไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายโรงพยาบาลและสร้างนิคมโรคจิต ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการในการเสนอโครงการย้าย

กระทรวง และได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างในปี พ. ศ. 2534 และแล้วเสร็จในปี 2537 ซึ่งเป็นที่ตั้งของกระทรวงสาธารณสุขมาจนถึงปัจจุบัน

รูปที่ 4.3 สถานที่ตั้งกระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน

4.3 หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข

4.3.1 หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

- ส่วนราชการ

1. สำนักงานรัฐมนตรี
2. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
3. กรมสุขภาพจิต
4. กรมควบคุมโรค
5. กรมอนามัย
6. กรมการแพทย์
7. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
8. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
9. กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
10. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

- ส่วนราชการส่วนราชการที่เป็นนิติบุคคล

1. สถาบันพระบรมราชชนก

- องค์การมหาชน องค์การมหาชนในความกำกับดูแลของกระทรวงสาธารณสุข ในพื้นที่
มี จำนวน 4 แห่ง

1. สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
2. สถาบันวัคซีนแห่งชาติ
3. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
4. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

4.3.2 สรุปที่ตั้งหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่อยู่ในพื้นที่การศึกษา

1. อาคารกรมควบคุมโรค
2. อาคารกรมอนามัย
3. อาคารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
4. อาคารสุขภาพแห่งชาติ
 - สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (องค์การมหาชน)
5. อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
 - สำนักงานรัฐมนตรี
 - สถาบันพระบรมราชชนก (องค์การมหาชน)
6. อาคารกรมการแพทย์
 - สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
7. อาคารกรมสุขภาพจิต
8. อาคารกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
9. กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
10. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
11. อาคารสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

รูปที่ 4.4 แสดงทางเข้ากระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 4.5 หน่วยงานภายในกระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 4.6 บรรยากาศภายในกระทรวงสาธารณสุข

4.3.3 หน่วยงานสำคัญอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงในพื้นที่กรณีศึกษา

- **โรงพยาบาลศรีธัญญา**

เป็นโรงพยาบาลเฉพาะโรคทางจิตเวช เดิมชื่อ โรงพยาบาลโรคจิตภาคกลาง (นนทบุรี) ด้วยความริเริ่มดำเนินการของนายแพทย์ หลวงวิเชียรแพทยาคม (เถียร ตูวิเชียร) ได้ที่ดินมาจำนวน 1,067 ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี สังกัดกรมสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2484 โดยมีนายแพทย์ ขจร อันตระการ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนแรก ปัจจุบันโรงพยาบาลศรีธัญญา สังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นโรงพยาบาลจิตเวช ขนาด 1,430 เตียง (ปัจจุบันปรับลดเหลือ 750 เตียง ตามนโยบายคืนผู้ป่วยกลับสู่ชุมชน) มีพื้นที่ทั้งหมด 415 ไร่ 57 ตารางวา

- **สถาบันบาราศนราดูล**

เป็นโรงพยาบาลในสังกัดกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

- **วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี**

เป็นวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข เกิดจากนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขให้รวมวิทยาลัยพยาบาล 3 แห่ง เข้าด้วยกัน คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนนทบุรี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ศรีธัญญา และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี บำราศนราดูล

- **สำนักงานประกันสังคม**

สำนักงานประกันสังคม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2533 เพื่อให้ประเทศไทยมีการประกันสังคมอย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งในเรื่องการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยทุพพลภาพ และตาย ทั้งนี้เนื่องและไม่เนื่องจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตรสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน เฉกเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ โดยมีนายอำพล สิงห์โกวินท์ เป็นเลขาธิการคนแรก

- **สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.)**

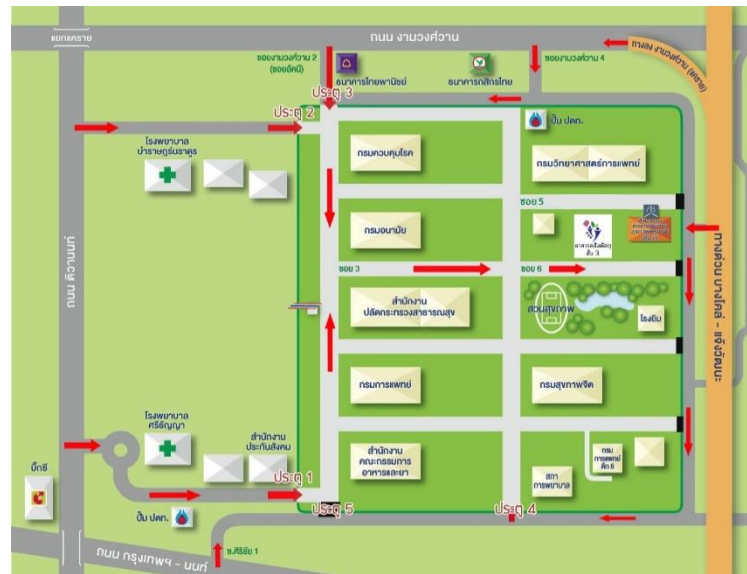
เป็นองค์การกลางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือน กระทรวงแรงงาน

- **สภาการพยาบาล**

เป็นองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528

รูปที่ 4.7 แสดงหน่วยงานอื่นๆที่อยู่ในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 4.8 แผนที่ตั้งหน่วยงานทั้งหมดในกระทรวงสาธารณสุข และตำแหน่งทางเข้า-ออก

จากการสำรวจพื้นที่กรณีศึกษาพบว่า พื้นที่ระหว่างอาคารแต่ละหน่วยงานสามารถเดินเชื่อมถึงกันได้ หมดทุกหน่วยงาน ที่อยู่ฝั่งถนนเดียวกัน ได้แก่ กรมควบคุมโรค กรมอนามัย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ สำนักคณะกรรมการอาหารและยา และ กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก โดยจะผ่านโรงอาหารของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีโรงอาหารทั้งหมด 4 โรง คือ ฝั่งสถาบันบำราศนราดูร มีโรงอาหารกรมควบคุมโรค และกรมอนามัย ส่วนฝั่งโรงพยาบาลศรีธัญญา มีโรงอาหารกรมการแพทย์และสำนักคณะกรรมการอาหารและยา มีตลาดนัดกระทรวงฯ ขนาด 2 ข้างทางเดินตลอดทางเดิน สลับกับลานจอดรถของหน่วยงาน ในขณะที่หน่วยงานอีกฝั่งถนนตั้งตัวแยกออกจากกัน ไม่สามารถเดินเชื่อมต่อถึงกันได้ ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสุขภาพจิต กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

รูปที่ 4.9 แสดงโรงอาหารกรมควบคุมโรค และกรมอนามัย

รูปที่ 4.10 แสดงโรงอาหารกรมการแพทย์และสำนักคณะกรรมการอาหารและยา

รูปที่ 4.11 แสดงทางเดินเชื่อมระหว่างตัวอาคารแต่ละหน่วยงาน

นอกจากนี้ยังมีตลาดนัดกระทรวงฯ ขนาบ 2 ข้างทางเดินตลอดทางเดิน สลับกับ ลานจอดรถของหน่วยงาน ในขณะที่หน่วยงานอีกฝั่งถนนตั้งตัวแยกออกจากกัน ไม่สามารถเดินเชื่อมต่อกันได้ ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสุขภาพจิต กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

รูปที่ 4.12 แสดงบรรยากาศตลาดนัดกระทรวงฯ 2 ข้างทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร

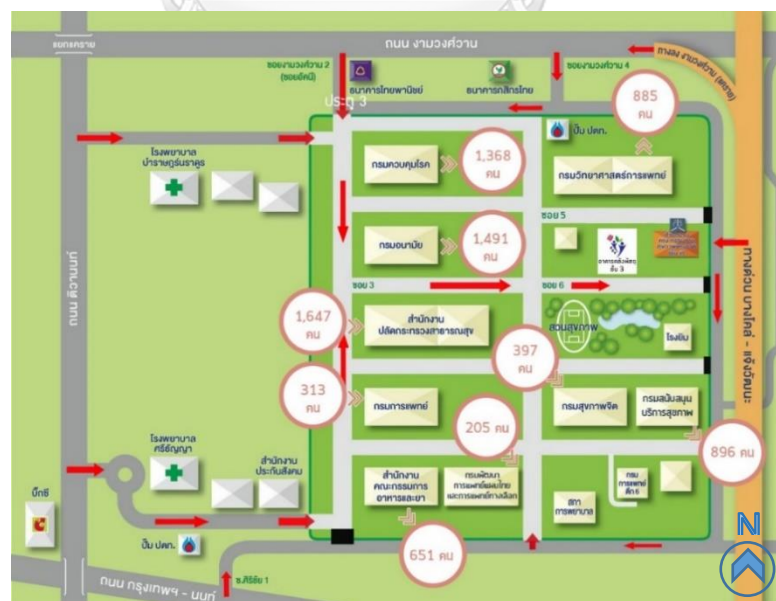
รูปที่ 4.13 แสดงลานจอดรถ 2 ข้างทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร

รูปที่ 4.14 แสดงหน่วยงานอีกฝั่งถนนที่ตั้งตัวแยกออกจากกัน ไม่สามารถเดินเชื่อมต่อกันได้

4.4 จำนวนบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

จำนวนบุคลากรภายในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี (ข้อมูล ณ 1 พฤศจิกายน 2558) ได้แก่

รูปที่ 4.15 แสดงจำนวนพนักงานในแต่ละหน่วยงานในพื้นที่

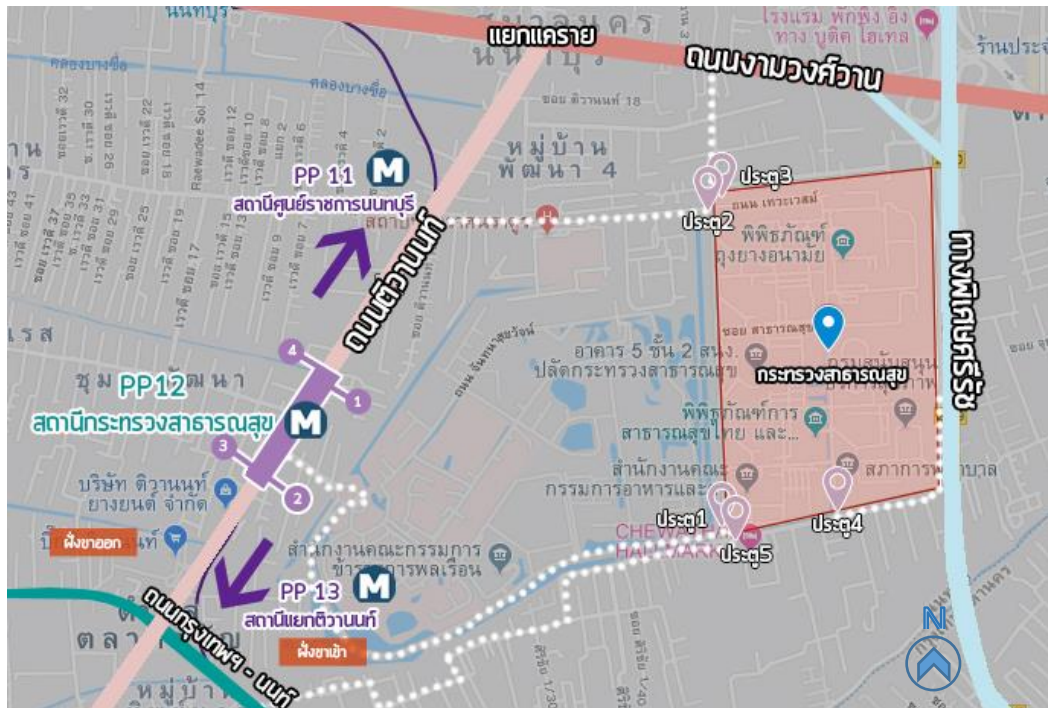
สำนักงานรัฐมนตรี	26 คน
สำนักงานปลัดกระทรวง	1,621 คน
กรมการแพทย์	313 คน
กรมควบคุมโรค	1,368 คน
กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	205 คน
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	885 คน
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	896 คน
กรมสุขภาพจิต	397 คน
กรมอนามัย	1,491 คน
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	651 คน
รวม	<u>7,853 คน</u>

4.5 วิธีการเดินทางเข้าสู่กระทรวงสาธารณสุข

การเดินทางเข้าสู่พื้นที่กระทรวงสาธารณสุข มีหลากหลายวิธี สามารถแบ่งได้เป็น ดังนี้

4.5.1 เดินเท้า / จักรยาน

4.5.2 รถส่วนตัว ประกอบไปด้วย รถยนต์ส่วนบุคคล มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว แท็กซี่

รูปที่ 4.16 แผนที่แสดงที่ตั้งและการเข้าถึงกระทรวงสาธารณสุข

การเดินทางเข้าสู่กระทรวงสาธารณสุขด้วยรถส่วนตัว สามารถเข้าถึงได้จากถนน 4 เส้นหลัก ดังนี้

- 1) เดินทางจากฝั่งถนนงามวงศ์วาน ทางทิศเหนือ เข้าสู่ซอย งามวงศ์วาน 2/ ซอยอัคนี ซอยโรงพยาบาลบาราศนราดรุร เข้าสู่พื้นที่กระทรวงสาธารณสุขได้ทาง ประตู 3

รูปที่ 4.17 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนงามวงศ์วาน ประตูทางเข้าที่ 3 กระทรวงสาธารณสุข

- 2) เดินทางจากฝั่งถนนติวานนท์ ทางทิศตะวันตก เข้าสู่ซอยหลวงวิเชียรแพทยาคม ฝั่งโรงพยาบาลศรีธัญญา เข้าสู่พื้นที่กระทรวงสาธารณสุขได้ทางประตู 2

รูปที่ 4.18 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนติวานนท์ ประตูทางเข้าที่ 1 กระทรวงสาธารณสุข

หรือ เดินทางจากฝั่งถนนติวานนท์ ทางทิศตะวันตก เข้าสู่ซอย ติวานนท์ 14 ฝั่งสถาบัน บำราศนาราตุร เข้าสู่พื้นที่กระทรวงสาธารณสุขได้ทางประตู 2

รูปที่ 4.19 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนติวานนท์ ประตูทางเข้าที่ 2 กระทรวงสาธารณสุข

3) เดินทางจากฝั่งถนนกรุงเทพ-นนท์ ทางทิศใต้ เข้าสู่ซอยดวงมณี เข้าสู่พื้นที่กระทรวง สาธารณสุขได้ทางประตู 4 และประตู 5

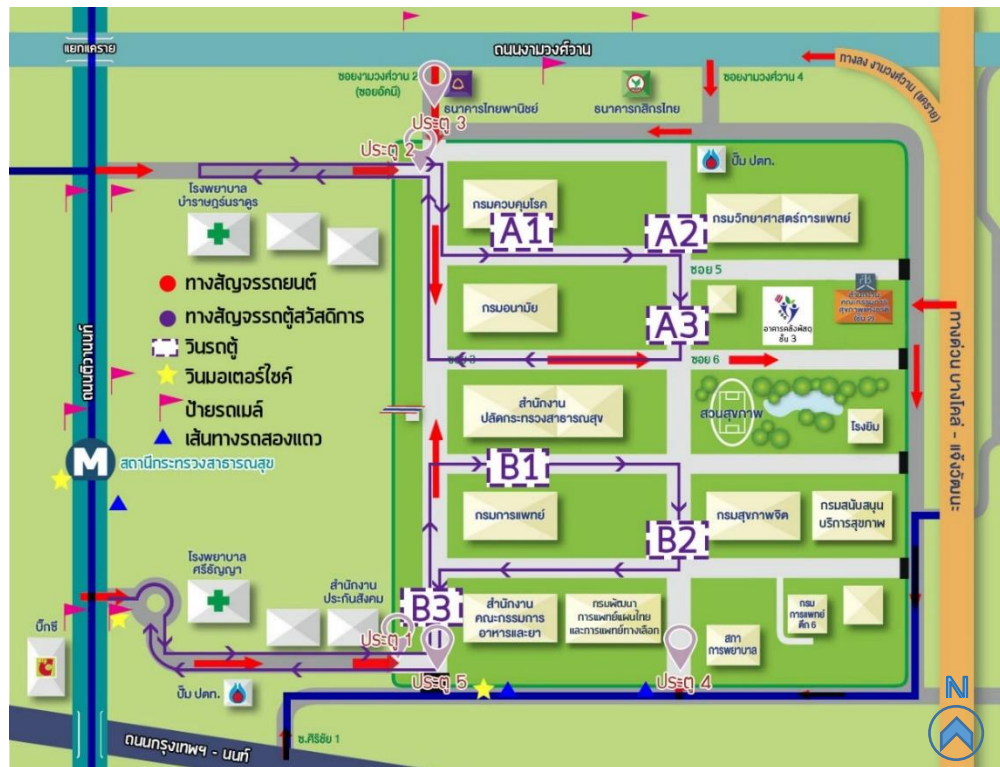

รูปที่ 4.20 แสดงการเข้าถึงจากฝั่งถนนกรุงเทพ-นนท์ ประตูทางเข้าที่ 4-5 กระทรวงสาธารณสุข

4) เดินทางจากทางด่วน ใช้ทางพิเศษศรีรัช ลงทางด่วนบางโคล่-แจ้งวัฒนะหรืองามวงศ์วาน (แคราย) เข้าสู่ซอยทิมแลนด์ และเดินทางต่อบนถนนงามวงศ์วาน เข้าสู่พื้นที่กระทรวงสาธารณสุขได้

ทางประตู 3 หรือ เดินทางผ่านซอยทิมแลนด์ เข้าสู่ ซอยดวงมณี เข้าสู่พื้นที่กระทรวงสาธารณสุขได้
ทางประตู 4

4.5.3 ขนส่งสาธารณะ รถรับจ้าง

รูปที่ 4.21 แผนที่แสดงเส้นทางสัญจร และจุดจอดขนส่งสาธารณะ รถรับจ้าง และรถสวัสดิการ ภายในกระทรวงสาธารณสุข

จากรูปที่ 4.21 แสดงเส้นทางสัญจรและตำแหน่งของจุดจอด ในการเดินทางกระทรวงสาธารณสุขด้วยขนส่งสาธารณะ และรถรับจ้าง ซึ่งประกอบไปด้วย รถไฟฟ้าMRT รถประจำทาง (รถเมล์) มอเตอร์ไซด์รับจ้าง และ รถสองแถว โดยมีรายละเอียดเส้นทาง ดังนี้

4.5.3.1 รถไฟฟ้า MRT

การเดินทางเข้าถึงโดยรถไฟฟ้า ใช้รถไฟฟ้ามหานครสายฉลองรัชธรรม (รถไฟฟ้ามหานครสายสีม่วง) ช่วงเตาปูน-บางใหญ่ ลงที่สถานีกระทรวงสาธารณสุข (PPL 12) เป็นสถานีที่ 12 ของรถไฟฟ้ามหานครสายฉลองรัชธรรม ใช้ทางออก 2 กระทรวงสาธารณสุข ฝั่งขาเข้าเมืองมุ่งหน้าแยกติวานนท์ ตัวสถานีจะตั้งอยู่บนถนนติวานนท์ หน้ากระทรวงสาธารณสุข และเดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างต่อ เพื่อเข้าสู่กระทรวงสาธารณสุข มีทางขึ้น-ลง 4 แห่ง ได้แก่ ทางออก 1 ซอยติวานนท์ 6

- 4.สาย 33 ปทุมธานี-สนามหลวง
- 5.สาย 367 รังสิต-นนทบุรี
- 6.สาย 505 ปากเกร็ด-สวนลุม
- 7.สาย 51 ศูนย์ราชการ-ท่าน้ำบางโพ-(สนามหลวง)
- 8.สาย 545 นนทบุรี-สำโรง
- 9.สาย 6028 ราชพฤกษ์-ติวานนท์
- 10.สาย 63 ท่าช้าง-อนุสาวรีย์ชัย
- 11.สาย 90 ท่าน้ำบางปูน-พหลโยธิน
12. สาย 97 กระทรวงสาธารณสุข-โรงพยาบาลสงฆ์

รูปที่ 4.24 ป้ายรถประจำทาง และรถประจำทางที่ผ่านกระทรวงสาธารณสุข

4.5.1.3 มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

จากการสำรวจพบว่าผู้ที่เดินทางมากระทรวงสาธารณสุขด้วยรถไฟฟ้า จะเดินทางต่อด้วยมอเตอร์ไซค์รับจ้างโดยมีวินมอเตอร์ไซค์ใหญ่ บริเวณสถานีรถไฟฟ้า คือ วิน MRT ตรงข้ามกระทรวงสาธารณสุข และ วินหน้าโรงพยาบาลศิริชัย นอกจากนั้นยังมีวินอื่นอยู่กระจายอยู่ในพื้นที่ทางเชื่อมระหว่างหน่วยงาน เช่น วินงามวงศ์วาน 2 อัตราค่าโดยสารคิดตามระยะทาง เริ่มต้นที่ 10 บาท

รูปที่ 4.25 แสดงวินมอเตอร์ไซค์ในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข และอัตราค่าโดยสาร

4.5.1.4 รถสองแถว

สัญลักษณ์สามเหลี่ยมสีน้ำเงินในรูปที่ 4.21 แสดงตำแหน่งจุดจอด และเส้นทางการเดินรถของรถสองแถวในพื้นที่ มีทั้งหมด 4 สาย เป็นรถสองแถวสีครีม และสีฟ้า อัตราค่าโดยสารเริ่มต้นที่ 7 บาทตลอดสาย มีรายละเอียดเส้นทาง ดังนี้

1) ฝั่งถนนติวานนท์

- สายที่ 1 : วงกลมนนทบุรี-สนามบึงน้ำ

เส้นทาง ทำน่านนนทบุรี - สภ.เมืองนนทบุรี - เรือนจำบางขวาง - ร.ร.ศรีบุญยานนท์ - รพ.พระนั่งเกล้า - มทร.สุวรรณภูมิ - แยกพระนั่งเกล้า - กระทรวงพาณิชย์ - วัดชมภูเวก - สนามบึงน้ำมาร์เก็ตพาร์ค - กองสลาก - ปปช. - แยกสนามบึงน้ำ - ถ.ติวานนท์ - กรมพลศึกษาทหารบก - รพ.ทรวงอก - แคราย - เหวดี - กระทรวงสาธารณสุข - บิ๊กซีติวานนท์ - แยกติวานนท์ - วัดลานนาบุญ - แยกเลียงเมือง - วัดทินกรนิมิต - แยกศรีพรสวรรค์ - ทำน่านนนทบุรี

- สาย 1102 : วัดปากน้ำ - ถนนเลียงเมือง - เหวดี

เส้นทาง วัดปากน้ำ สตรีนนท์ ตลาดนนท์ รถไฟฟ้า บีทีเอส (MRT กระทรวงสาธารณสุข) ร.พ.ศรีธัญญา ซอยเหวดี

- สาย 1024ก : วงกลมบางบัวทอง - สะพานพระราม 5 (สะพานวัดนครอินทร์) - บริเวณอำเภอบางใหญ่ (บางใหญ่ซีที)

2.) ฝั่งถนนหลังกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ ซอยทิมแลนด์ ซอยศิริชัย และซอยดวงมณี

- สายที่ 5 : ซอยทิมแลนด์-ซอยกรุงเทพมหานคร 12 (ซอยศิริชัย)

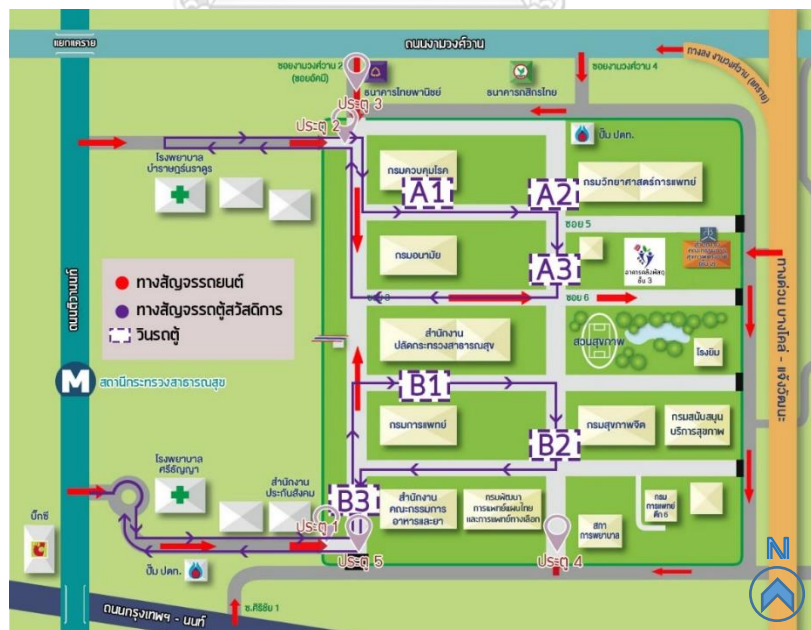
เส้นทาง ปากซอยทิมแลนด์ – ซอยดวงมณี – ซอยกรุงเทพมหานคร 12 (ซอยศิริชัย)

รถสองแถวเส้นทาง ปากซอยทิมแลนด์ – ซอยดวงมณี – ซอยกรุงเทพมหานคร 12 (ซอยศิริชัย)

4.5.4 รถสวัสดิการและรถตู้

กระทรวงสาธารณสุข มีนโยบายในการจัดสวัสดิการรถรับ-ส่งเจ้าหน้าที่ภายในกระทรวงสาธารณสุข เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข และรองรับรถไฟฟ้าสายสีม่วงที่เปิดให้บริการแล้ว โดยมีรายละเอียดเส้นทาง ดังนี้

รูปที่ 4.26 แผนที่แสดงตำแหน่งรับ-ส่ง คิวรถตู้ และ เส้นทางเดินรถของรถสวัสดิการ

1) เส้นทางการเดินทาง

- สาย A ซอยสถาบันบำราศนราดูร (U-RO Decor)
 - ระยะทาง 3 กิโลเมตร
 - เวลาเดินทาง 10 นาทีต่อรอบ
 - รถบริการ 4 คัน คือ รถสองแถวใหญ่ 1 คัน และรถตู้ 3 คัน
- สาย B ซอยโรงพยาบาลศรีธัญญา
 - ระยะทาง 5.5 กิโลเมตร
 - เวลาเดินทาง 15 นาทีต่อรอบ
 - รถบริการ 4 คัน คือ รถตู้ 4 คัน

2) กำหนดเวลาเดินทาง

- เข้า 07.00 - 09.00 น. ทุก 5 นาที
- เย็น 16.00 - 18.00 น. ทุก 5 นาที

3) จุดรับ-ส่งทั้งสิ้น 3 จุด ดังนี้

- สาย A มีจุดรับ-ส่งทั้งสิ้น 3 จุด ดังนี้
 - A1 กรมควบคุมโรค / จุดจอดคิวรถตู้รับจ้าง
 - A2 กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - A3 สสส.
- สาย B มีจุดรับ-ส่งทั้งสิ้น 3 จุด ดังนี้
 - B1 กรมการแพทย์และสำนักปลัดกระทรวง
 - B2 กรมสุขภาพจิต
 - B3 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

นอกเหนือจากรถสวัสดิการที่จัดให้รับส่งบุคลากรไปยัง รถไฟฟ้า MRT แล้วแต่ละหน่วยงาน ยังมีสวัสดิการรถตู้รับ-ส่ง ไปยังเดอะมอลล์งามวงศ์วาน เพื่อไปยังคิวรถตู้ใหญ่อีกด้วย

รูปที่ 4.27 จุดพักคอยรถตู้และรถสวัสดิการ

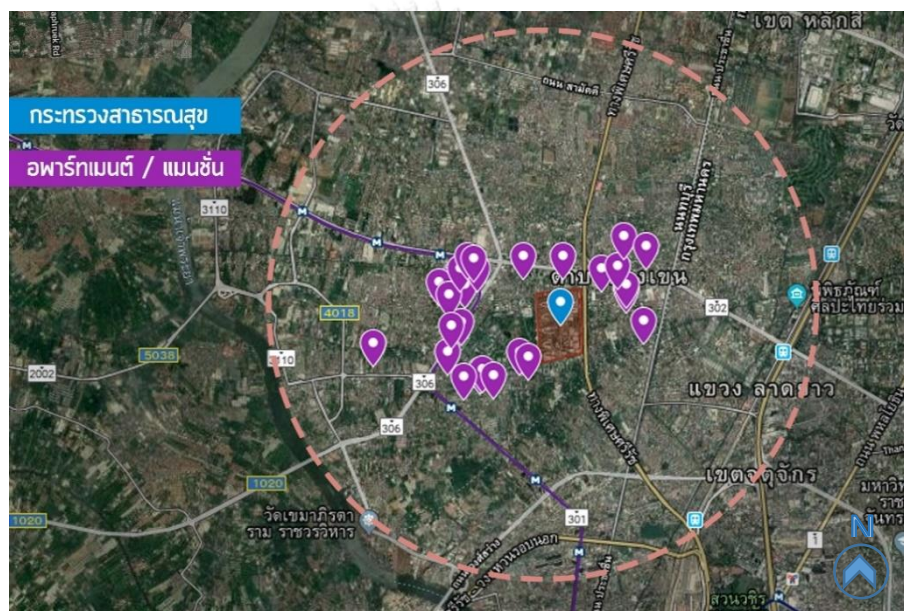
รูปที่ 4.28 จุดจอดและจุดพักคอยรถสวัสดิการในกระทรวงสาธารณสุข

4.6 ที่อยู่อาศัยโดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข

จากการสำรวจพื้นที่ ผู้วิจัยพบว่า กระทรวงสาธารณสุขมีโครงการที่อยู่อาศัยโดยรอบค่อนข้างหนาแน่น และหลากหลายรูปแบบ โดยมีมากกว่า 30 โครงการในระยะประมาณ 5 กิโลเมตร โดยสามารถแบ่งได้เป็นประเภท ดังนี้

4.6.1 อพาร์ทเมนต์และหอพัก

รูปแบบที่อยู่อาศัยที่พบมากที่สุดคือ ประเภทเช่าอาศัยเป็นอพาร์ทเมนต์และหอพัก มีจำนวนมากกว่า 20 โครงการ โดยมีตั้งแต่ระดับราคาเช่า 2,000 – 5,000 บาท/เดือน

รูปที่ 4.29 แสดงตำแหน่งโครงการอพาร์ทเมนต์และหอพักในระยะ 5 กิโลเมตรจากกระทรวงสาธารณสุข
ที่มา: จากข้อมูล Google Earth Map (เดือนสิงหาคม 2562)

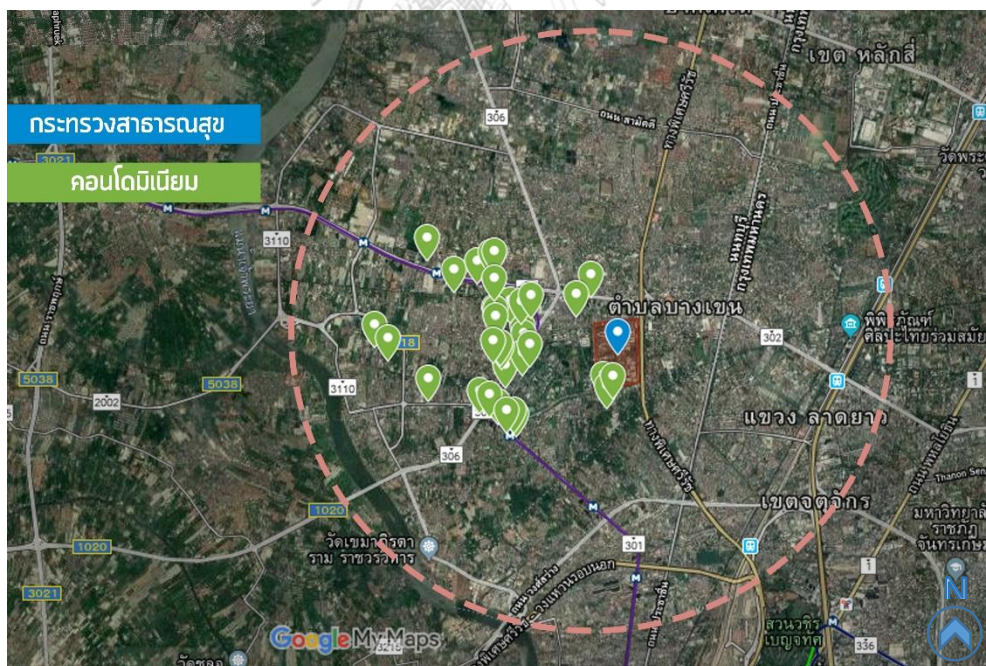
รูปที่ 4.30 แสดงตัวอย่างโครงการอพาร์ทเมนต์ หอพัก และระดับราคา

รูปที่ 4.31 แสดงโครงการอพาร์ทเมนท์ หอพัก โดยรอบกระทรวงสาธารณสุข

4.6.2 คอนโดมิเนียม

โครงการคอนโดมิเนียมใกล้กระทรวงสาธารณสุข มีจำนวนมากกว่า 6,000 หน่วย กว่า 20 โครงการ ก่อนมีรถไฟฟ้าสายสีม่วงราคากลางของคอนโด/ยูนิต อยู่ที่ 0.35 - 1.45 ล้านบาท และหลังจากรถไฟฟ้าราคากลางคอนโดสูงขึ้นอยู่ที่ประมาณ 1.75 - 3.01 ล้านบาท นอกเหนือจากการซื้อ-ขายคอนโดมิเนียมแล้ว ยังมีการให้เช่าคอนโดมิเนียมอีกด้วย โดยระดับราคาเช่าของคอนโดมิเนียมใกล้กระทรวงสาธารณสุข เริ่มต้นที่ 6,500-10,000 บาท/ห้อง

รูปที่ 4.32 แสดงตำแหน่งโครงการคอนโดมิเนียมในระยะ 5 กิโลเมตรจากกระทรวงสาธารณสุข
ที่มา: จากข้อมูล Google Earth Map (เดือนสิงหาคม 2562)

รูปที่ 4.33 แสดงตัวอย่างโครงการคอนโดมิเนียม และระดับราคา

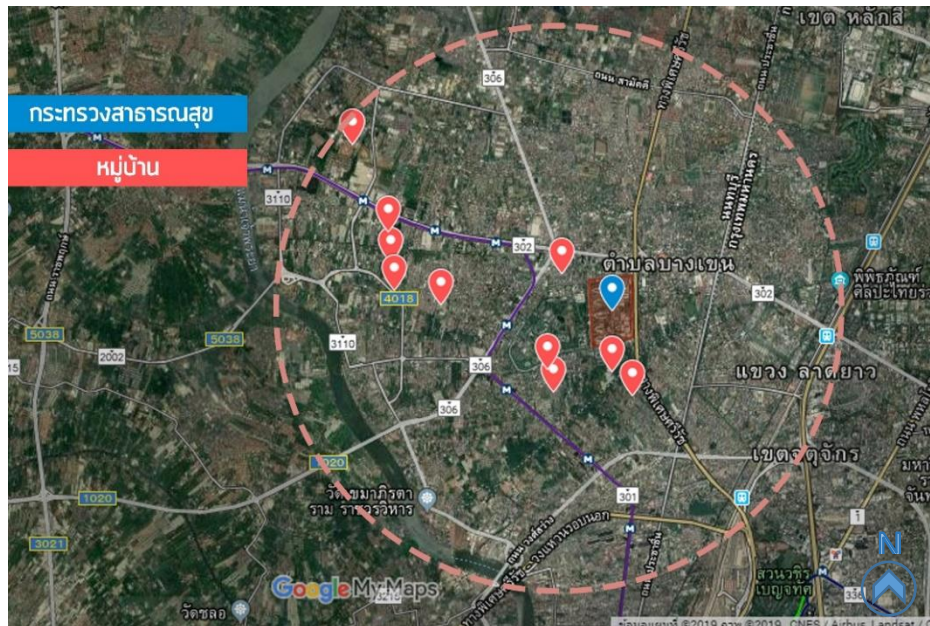
รูปที่ 4.34 แสดงโครงการคอนโดมิเนียม โดยรอบกระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 4.35 แสดงป้ายประกาศขาย/เช่าที่อยู่อาศัยรอบกระทรวงสาธารณสุข

4.6.3 โครงการหมู่บ้าน

โครงการหมู่บ้านจำนวนกว่า 10 โครงการ มีทั้งบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด และทาว์นโฮม มีตั้งแต่ระดับราคา 1.39 ล้านบาท โดยมากเป็นโครงการหมู่บ้านเก่ามากกว่า 5-10 ปี โครงการใหม่อยู่ในช่วง 3-5 ปี มีระดับราคา 3.45-15 ล้านบาท

รูปที่ 4.36 แสดงตำแหน่งโครงการหมู่บ้านในระยะ 5 กิโลเมตรจากกระทรวงสาธารณสุข
ที่มา: จากข้อมูล Google Earth Map (เดือนสิงหาคม 2562)

รูปที่ 4.37 แสดงตัวอย่างโครงการหมู่บ้าน และระดับราคา

รูปที่ 4.38 แสดงโครงการหมู่บ้าน โดยรอบกระทรวงสาธารณสุข

4.7 สิ่งอำนวยความสะดวกโดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข

นอกเหนือจากโครงการที่อยู่อาศัยหลากหลายรูปแบบแล้ว ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลายที่โดยรอบกระทรวงฯ ทั้งห้างสรรพสินค้าและตลาด เช่น บิ๊กซีติวานนท์ เดอะมอลล์งามวงศ์วาน บิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาวงศ์สว่าง และตลาดทำนายนนท์ ฯลฯ

รูปที่ 4.39 แสดงตำแหน่งที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่โดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข
ที่มา: จากข้อมูล Google Earth Map (เดือนสิงหาคม 2562)

รูปที่ 4.40 แสดงสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่โดยรอบพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข

บทที่ 5

ผลการศึกษาข้อมูล

5.1 ผลการศึกษาข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม

5.1.1 เพศ

ตารางที่ 5.1 แสดงข้อมูลร้อยละของเพศ

เพศ	ร้อยละ
หญิง	75.3
ชาย	24.7
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.3 และ เพศชาย ร้อยละ 24.7

5.1.2 อายุ

ตารางที่ 5.2 แสดงข้อมูลร้อยละของอายุ

อายุ	ร้อยละ
21-24 ปี	8.0
25-29 ปี	28.3
30-34 ปี	26.1
35-39 ปี	15.9
40-49 ปี	16.5
50-59 ปี	4.9
60 ปีขึ้นไป	0.3
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคืออายุระหว่าง 30-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.1 อายุระหว่าง 25-39 ปีและอายุระหว่าง 40-49 ปี เป็นร้อยละ 16.5 เท่าๆกัน อายุระหว่าง 21-24 ปี เป็นร้อยละ 8.0 อายุระหว่าง 50-59 ปี เป็นร้อยละ 4.9 และอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

5.1.3 สถานภาพ

ตารางที่ 5.3 แสดงข้อมูลร้อยละของสถานภาพ

สถานภาพ	ร้อยละ
โสด	71.7
สมรส	24.5
หย่าร้าง	2.7
อื่น ๆ	1.2
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสดเกินกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมาคือ กลุ่มสถานภาพสมรส เป็นร้อยละ 24.5 สถานภาพหย่าร้าง ร้อยละ 2.7 และสถานภาพอื่นๆ ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

5.1.4 สถานที่ทำงาน/หน่วยงาน

ตารางที่ 5.4 แสดงข้อมูลร้อยละของสถานที่ทำงาน/หน่วยงาน

สถานที่ทำงาน/หน่วยงาน	ร้อยละ
สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข	4.5
กรมสุขภาพจิต	5.6
กรมควบคุมโรค	4.8
กรมอนามัย	7.1
กรมการแพทย์	13.8
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	4.0
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	1.4
กรมการแพทย์แผนไทยและ	1.7

การแพทย์ทางเลือก	
สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา	44.9
กระทรวงสาธารณสุข (ไม่ระบุหน่วยงาน)	5.6
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	0.3
สภาการพยาบาล	0.6
สถาบันสิรินธร	0.3
สำนักงานประกันสังคม	0.6
อื่น ๆ (หน่วยงานสนับสนุน)	4.8
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาคือกรมการแพทย์ เป็นร้อยละ 13.8 กรมอนามัย ร้อยละ 7.1 กรมสุขภาพจิต และ กระทรวงสาธารณสุขไม่ระบุหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 5.6 เท่า ๆ กัน กรมควบคุมโรคและอื่น ๆ (หน่วยงานสนับสนุน) คิดเป็นร้อยละ 4.8 เท่า ๆ กัน สำนักปลัดกระทรวงฯ ร้อยละ 4.5 กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ร้อยละ 1.7 กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ร้อยละ 1.4 สภาการพยาบาลและสำนักงานประกันสังคม ร้อยละ 0.6 เท่ากัน ๆ สำนักรัฐมนตรี สถาบันสิรินธร และสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 0.3 เท่า ๆ กัน

5.1.5 ตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตารางที่ 5.5 แสดงข้อมูลร้อยละของตำแหน่งหน้าที่การงาน

ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ร้อยละ
กลุ่มบริการ	17.6
กลุ่มเทคนิค	16.5
กลุ่มบริหารทั่วไป	37.7
กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ	14.2
อื่น ๆ	14.0
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งในกลุ่มงานบริหารทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือกลุ่มบริการ ร้อยละ 17.6 กลุ่มเทคนิค ร้อยละ 16.5 กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ ร้อยละ 14.2 และกลุ่มอื่น ๆ ร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

5.1.6 อายุงาน

ตารางที่ 5.6 แสดงข้อมูลร้อยละของอายุงาน

อายุงาน	ร้อยละ
1-3 ปี	37.9
4-6 ปี	24.7
6 ปีขึ้นไป	36.5
ต่ำกว่า 1 ปี	0.8
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุงานระหว่าง 1-3 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคืออายุงาน 6 ปีขึ้นไป ร้อยละ 36.5 อายุงานระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 24.7 และอายุงานน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

5.1.7 ระดับเงินเดือน

ตารางที่ 5.7 แสดงข้อมูลร้อยละของรายได้ต่อเดือน

ระดับเงินเดือน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	22.3
15,001-18,000 บาท	23.2
18,001-21,000 บาท	23.4
21,001-24,000 บาท	9.5
24,001-27,000 บาท	7.6
27,001-30,000 บาท	4.6
30,001-60,000 บาท	8.7
80,000 บาทขึ้นไป	0.5
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับเงินเดือนที่ 18,001-21,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 23.4 รองลงมาคือระดับเงินเดือน 15,001-18,000 บาท เป็นร้อยละ 23.2 ระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 22.3 ระดับเงินเดือน 21,001-24,000 บาท ร้อยละ 9.5 ระดับเงินเดือน 30,001-60,000 บาท ร้อยละ 8.7 ระดับเงินเดือน 24,001-27,000 ร้อยละ 7.6 ระดับเงินเดือน 27,001-30,000 บาท ร้อยละ 4.6 และระดับเงินเดือน 80,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

5.2 ผลการศึกษาข้อมูลลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัย

5.2.1 ที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.8 แสดงข้อมูลร้อยละของที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	20.8
กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	6.4
กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	8.6
กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	5.8
ปริมณฑล	79.4
จังหวัดนนทบุรี	73.8
จังหวัดนครปฐม	0.6
จังหวัดปทุมธานี	5.0
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ปริมณฑลถึงร้อยละ 79.4 โดยอาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรีถึงร้อยละ 73.8 รองลงมาพักอาศัยอยู่บริเวณกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ร้อยละ 8.6 กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ร้อยละ 6.4 กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ร้อยละ 5.8 พักอาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 5.0 พักอาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

5.2.2 ระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.9 แสดงข้อมูลร้อยละของระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	ร้อยละ
จันทร์ - ศุกร์ (5 วัน)	15.7
จันทร์ - เสาร์ (6 วัน)	1.9
จันทร์-อาทิตย์ (7 วัน)	81.5
อื่น ๆ	0.8
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการอยู่อาศัยในที่อยู่อาศัย 7 วัน/สัปดาห์ (จันทร์-อาทิตย์) คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมามีระยะเวลาอยู่อาศัยในที่อยู่อาศัย เฉพาะวันทำงาน 5 วัน/สัปดาห์ (จันทร์-ศุกร์) ร้อยละ 15.7 มีระยะเวลาอยู่อาศัยในที่อยู่อาศัย 6 วัน/สัปดาห์ (จันทร์-เสาร์) ร้อยละ 1.9 และมีระยะเวลาอยู่อาศัยในที่อยู่อาศัย อื่น ๆ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

5.2.3 รูปแบบที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.10 แสดงข้อมูลร้อยละของรูปแบบที่อยู่อาศัย

รูปแบบที่อยู่อาศัย	ร้อยละ
อพาร์ทเมนต์ / หอพัก	25.5
คอนโดมิเนียม	19.2
บ้านเดี่ยว / บ้านแฝด	32.9
ทาวน์เฮ้าส์	18.1
อาคารพาณิชย์	1.4
บ้านพักสวัสดิการ	1.4
อื่น ๆ	1.6
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น บ้านเดี่ยว/บ้านแฝดมากที่สุด เป็นร้อยละ 32.9 รองลงมามีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น อพาร์ทเมนต์/หอพัก ร้อยละ 25.5

มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็นคอนโดมิเนียม ร้อยละ 19.2 มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็นทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ 18.1 มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็นอื่น ๆ ร้อยละ 1.6 มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็นอาคารพาณิชย์และบ้านพักสวัสดิการ ร้อยละ 1.4 เท่า ๆ กัน

5.2.4 การถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.11 แสดงข้อมูลร้อยละของการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย

การถือครองที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	ร้อยละ
เป็นเจ้าของเอง	27.7
เช่า	35.6
บ้านของพ่อแม่ / ญาติ	33.7
บ้านพักสวัสดิการ	1.1
อื่น ๆ	1.9
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการถือครองที่อยู่อาศัยในรูปแบบของการเช่ามากที่สุด เป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือเป็นที่อยู่อาศัยบ้านของพ่อแม่/ญาติ ร้อยละ 33.7 เป็นเจ้าของเอง ร้อยละ 27.7 การถือครองที่อยู่อาศัยอื่น ๆ ร้อยละ 1.9 และเป็นบ้านพักสวัสดิการ ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

5.2.5 ค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัย

ค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย ค่าซื้อที่อยู่อาศัยและค่าเช่าที่อยู่อาศัย จากการตอบแบบสำรวจทั้ง 367 ตัวอย่างพบว่า ผู้ที่ถือครองที่อยู่อาศัยในรูปแบบของการเช่า มีค่าใช้จ่ายในค่าเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 113 ตัวอย่าง และผู้ที่มีการถือครองที่อยู่อาศัยในรูปแบบเป็นเจ้าตัวเอง มีค่าใช้จ่ายในค่าซื้อที่อยู่อาศัย จำนวน 64 ตัวอย่าง

5.2.5.1 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.12 แสดงข้อมูลร้อยละของค่าเช่าที่อยู่อาศัย

ค่าเช่าที่อยู่อาศัย/เดือน	ร้อยละ
2,000-2,500 บาท	15.0
2,501-3,000 บาท	24.8
3,001-3,500 บาท	16.8
3,501-4,000 บาท	12.4
4,001-4,500 บาท	7.1
4,501-5,000 บาท	8.0
5,001-5,500 บาท	5.3
5,501-6,000 บาท	1.8
6,001-6,500 บาท	3.5
6,501-7,000 บาท	2.7
7,501-8,000 บาท	1.8
9,000 บาทขึ้นไป	0.9
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเช่าที่อยู่อาศัย ระดับราคา 2,501-3,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมามีค่าใช้จ่ายในการเช่าที่อยู่อาศัย ระดับราคา 3,001-3,500 บาท ร้อยละ 16.8 ระดับราคา 2,000-2,500 บาท ร้อยละ 15.0 ระดับราคา 3,501-4,000 บาท ร้อยละ 12.4 ระดับราคา 4,501-5,000 บาท ร้อยละ 8.0 ระดับราคา 4,001-4,500 บาท ร้อยละ 7.1 ระดับราคา 5,001-5,500 บาท ร้อยละ 5.3 ระดับราคา 6,001-6,500 บาท ร้อยละ 3.5 ระดับราคา 6,501-7,000 บาท ร้อยละ 2.7 ระดับราคา 5,501-6,000 บาท และระดับราคา 7,501-8,000 บาท ร้อยละ 1.8 เท่า ๆ กัน ระดับราคา 9,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

5.2.5.2 ค่าซื้อที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.13 แสดงข้อมูลร้อยละของค่าซื้อที่อยู่อาศัย

ค่าซื้อที่อยู่อาศัย/เดือน	ร้อยละ
1-3 ล้านบาท	78.1
3-5 ล้านบาท	4.7
8 ล้านบาท ขึ้นไป	3.1
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	14.1
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เป็นร้อยละ 78.1 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย ระดับราคาต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 14.1 ระดับราคา 3-5 ล้านบาท ร้อยละ 4.7 ระดับราคา 8 ล้านบาทขึ้นไป ร้อยละ 3.1 ตามลำดับ

5.2.6 จำนวนผู้พักอาศัย

ตารางที่ 5.14 แสดงข้อมูลร้อยละของจำนวนผู้พักอาศัย

จำนวนผู้พักอาศัย	ร้อยละ
1 คน	23.0
2 คน	26.5
3 คน	16.1
4 คน	21.6
5 คนขึ้นไป	12.8
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัย จำนวน 2 คน เป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาคือ มีจำนวนผู้พักอาศัย จำนวน 1 คน ร้อยละ 23.0 มีจำนวนผู้พักอาศัย จำนวน 4 คน ร้อยละ 21.6 มีจำนวนผู้พักอาศัย จำนวน 3 คน ร้อยละ 16.1 มีจำนวนผู้พักอาศัย จำนวน 5 คนขึ้นไป ร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

5.2.7 ผู้ร่วมพักอาศัย

ตารางที่ 5.15 แสดงข้อมูลร้อยละของผู้ร่วมพักอาศัย

ผู้ร่วมพักอาศัย	ร้อยละ
อยู่คนเดียว	22.7
บิดา-มารดา	28.2
ญาติพี่น้อง	12.9
เพื่อน	14.2
คู่สมรส-บุตร	19.2
อื่น ๆ	2.7
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดา-มารดามากที่สุด เป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือพักอาศัยอยู่คนเดียว ร้อยละ 22.7 พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่สมรส-บุตร ร้อยละ 19.2 พักอาศัยอยู่ร่วมกับเพื่อน ร้อยละ 14.2 พักอาศัยอยู่ร่วมกับญาติพี่น้อง ร้อยละ 12.9 และพักอาศัยแบบอื่น ๆ ร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

5.2.7 เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.16 จัดอันดับเหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เดินทางสะดวก	195	22.5
2	ใกล้ที่ทำงาน	160	18.5
3	เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา-มารดา	98	11.3
4	สภาพแวดล้อมดี	93	10.7
5	อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน	67	7.7
6	แต่งงาน / มีครอบครัว	52	6.0
7	ความปลอดภัยสูง	51	5.9
8	ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก	47	5.4
9	ใกล้สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ	45	5.2
10	มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น	43	5.0
11	ใกล้โรงเรียน	10	1.2
12	อื่น ๆ	3	0.3
13	เพื่อการลงทุน	2	0.2
N =		866	

ผลการศึกษา เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเดินทางสะดวกมากที่สุด เป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาคือใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 18.5 เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา-มารดา ร้อยละ 11.3 สภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 10.7 อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 7.7 แต่งงาน/มีครอบครัว ร้อยละ 6.0 ความปลอดภัยสูง ร้อยละ 5.9 ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก 5.4 ใกล้สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ร้อยละ 5.2 มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น ร้อยละ 5.0 ใกล้โรงเรียน ร้อยละ 1.2 เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 0.3 และเพื่อการลงทุน ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

5.3 ผลการศึกษาข้อมูลวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน

5.3.1 วิธีที่ใช้ในการเดินทาง

ตารางที่ 5.17 จัดอันดับเหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	วิธีที่ใช้ในการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	รถยนต์ส่วนตัว	119	19.8
2	รถประจำทาง (รถเมล์)	99	16.5
3	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว	78	13.0
4	มอเตอร์ไซค์รับจ้าง	76	12.7
5	รถสองแถว	61	10.2
6	รถตู้	46	7.7
7	รถไฟฟ้า MRT	31	5.2
8	เดิน	28	4.7
9	รถรับส่งสวัสดิการ	27	4.5
10	รถแท็กซี่/สามล้อ	16	2.7
11	รถไฟฟ้า BTS	10	1.7
12	จักรยาน	4	0.7
	อื่น ๆ	4	0.7
13	เรือ	1	0.2
N = น าลงกรณ์มหาวิทยาลัย 600			

ผลการศึกษา วิธีที่ใช้ในการเดินทาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางไปทำงานโดยการใช้รถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด เป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาเดินทางโดยรถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 16.5 มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว ร้อยละ 13.0 มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 12.7 รถสองแถว ร้อยละ 10.2 รถตู้ ร้อยละ 7.7 รถไฟฟ้า MRT ร้อยละ 5.2 เดิน ร้อยละ 4.7 รถรับส่งสวัสดิการ ร้อยละ 4.5 รถแท็กซี่/สามล้อ ร้อยละ 2.7 รถไฟฟ้า BTS ร้อยละ 1.7 จักรยานและอื่น ๆ ร้อยละ 0.7 เท่า ๆ กัน และเรือ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

5.3.2 ผู้ร่วมเดินทางกรณีที่มีรถส่วนตัว

ตารางที่ 5.18 แสดงข้อมูลร้อยละของผู้ร่วมเดินทาง

ผู้ร่วมเดินทาง	ร้อยละ
ไม่มีผู้ร่วมเดินทาง	61.3
มีผู้ร่วมเดินทาง 1 คน	27.4
มีผู้ร่วมเดินทาง 2 คน	7.5
มีผู้ร่วมเดินทาง 3 คน	2.7
มีผู้ร่วมเดินทาง 4 คน	1.1
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางไปทำงานโดยการใช้รถส่วนตัว ไม่มีผู้ร่วมเดินทาง เป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา มีผู้ร่วมเดินทาง จำนวน 1 คน ร้อยละ 27.4 มีผู้ร่วมเดินทาง 2 คน ร้อยละ 7.5 มีผู้ร่วมเดินทาง 3 คน ร้อยละ 2.7 และมีผู้ร่วมเดินทาง 4 คน ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

5.3.3 เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง

ตารางที่ 5.19 จัดอันดับเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ความสะดวก	288	42.5
2	ประหยัดเวลา	136	20.1
3	ประหยัดค่าใช้จ่าย	135	19.9
4	ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ	113	16.7
5	อื่น ๆ	5	0.7
N =		677	

ผลการศึกษาเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความสะดวกมากที่สุด เป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือประหยัดเวลา ร้อยละ 20.1 ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 19.9 ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 16.7 และเหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

5.3.4 ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ตารางที่ 5.20 แสดงข้อมูลร้อยละค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 บาท	8.3
21-50 บาท	36.6
51-100 บาท	26.6
101-150 บาท	11.1
151-200 บาท	8.6
200 บาทขึ้นไป	3.3
ไม่มีค่าใช้จ่าย	5.5
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 21-50 บาท/วัน เป็นร้อยละ 36.6 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 51-100 บาท/วัน ร้อยละ 26.6 มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 101-150 บาท/วัน ร้อยละ 11.1 มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 151-200 บาท/วัน ร้อยละ 8.6 มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่ำกว่า 20 บาท/วัน ร้อยละ 8.3 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ร้อยละ 5.5 และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 200 บาทขึ้นไป/วัน ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

5.3.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเดินทางที่มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุด ในการเดินทางไปทำงานของผู้ที่ไม่มีรถส่วนตัว

ตารางที่ 5.21 จัดอันดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเดินทางที่มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุดในการเดินทางไปทำงานของผู้ที่ไม่มีรถส่วนตัว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	วิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แท็กซี่	141	53.4
2	มอเตอร์ไซด์รับจ้าง	43	16.3
	รถไฟฟ้า BTS/MRT	43	16.3
3	รถประจำทาง(รถเมล์)	20	7.6
4	รถตู้	7	2.7
5	รถสองแถว	4	1.5

	อื่น ๆ	4	1.5
6	เรือ	2	0.8
N =		264	

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการโดยสารรถแท็กซี่ มีค่าใช้จ่าย สูงที่สุดในการเดินทางไปทำงาน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงคือโดยสารมอเตอร์ไซด์รับจ้างและ รถไฟฟ้า ร้อยละ 16.3 เท่า ๆ กัน รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 7.6 รถตู้ ร้อยละ 2.7 รถสองแถว และอื่น ๆ ร้อยละ 1.5 เรือ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

5.3.6 เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน

ตารางที่ 5.22 จัดอันดับเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ	เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ถนนติวานนท์	192	35.6
2	ถนนรัตนานิเบศร์	86	16.0
3	ถนนงามวงศ์วาน	84	15.6
4	ถนนกรุงเทพ-นนทบุรี	52	9.6
5	อื่น ๆ	42	7.8
6	ถนนนครอินทร์	28	5.2
7	ถนนวงศ์สว่าง	13	2.4
8	ถนนประชาชื่น	12	2.2
	ถนนแจ้งวัฒนะ	12	2.2
9	ถนนรัชดาภิเษก	10	1.9
10	ทางพิเศษศรีรัช	7	1.3
11	ทางพิเศษเฉลิมมหานคร	1	0.2
N =		539	

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เส้นทางถนนติวานนท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงคือถนนรัตนานิเบศร์ ร้อยละ 16.0 ถนนงามวงศ์วาน ร้อยละ 15.6 ถนนกรุงเทพ-นนทบุรี ร้อยละ 9.6 อื่น ๆ ร้อยละ 7.8 ถนนนครอินทร์ ร้อยละ 5.2 ถนนวงศ์สว่าง ร้อยละ 2.4 ถนนประชาชื่น

และถนนแจ้งวัฒนะ ร้อยละ 2.2 เท่าๆกัน ถนนรัชดาภิเษก ร้อยละ 1.9 ทางพิเศษศรีรัช ร้อยละ 1.3 และทางพิเศษเฉลิมมหานคร ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

5.3.7 ระยะเวลาเดินทางไป-กลับจากบ้านไปทำงาน

ตารางที่ 5.23 แสดงข้อมูลร้อยละระยะเวลาเดินทางไป-กลับ จากบ้านไปทำงาน

ระยะเวลาเดินทาง	ร้อยละ
ไม่เกิน 10 นาที	8.5
11-15 นาที	16.7
16-30 นาที	39.3
31 นาที - 1 ชั่วโมง	27.9
มากกว่า 1 ชั่วโมง	7.7
รวม	100

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเดินทางไป-กลับจากบ้านไปทำงาน 16-30 นาที เป็นร้อยละ 39.3 รองลงคือ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 27.9 11-15 นาที ร้อยละ 16.7 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 8.5 และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

5.4 สรุปลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม ที่อยู่อาศัย วิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางไปทำงาน ของผู้ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

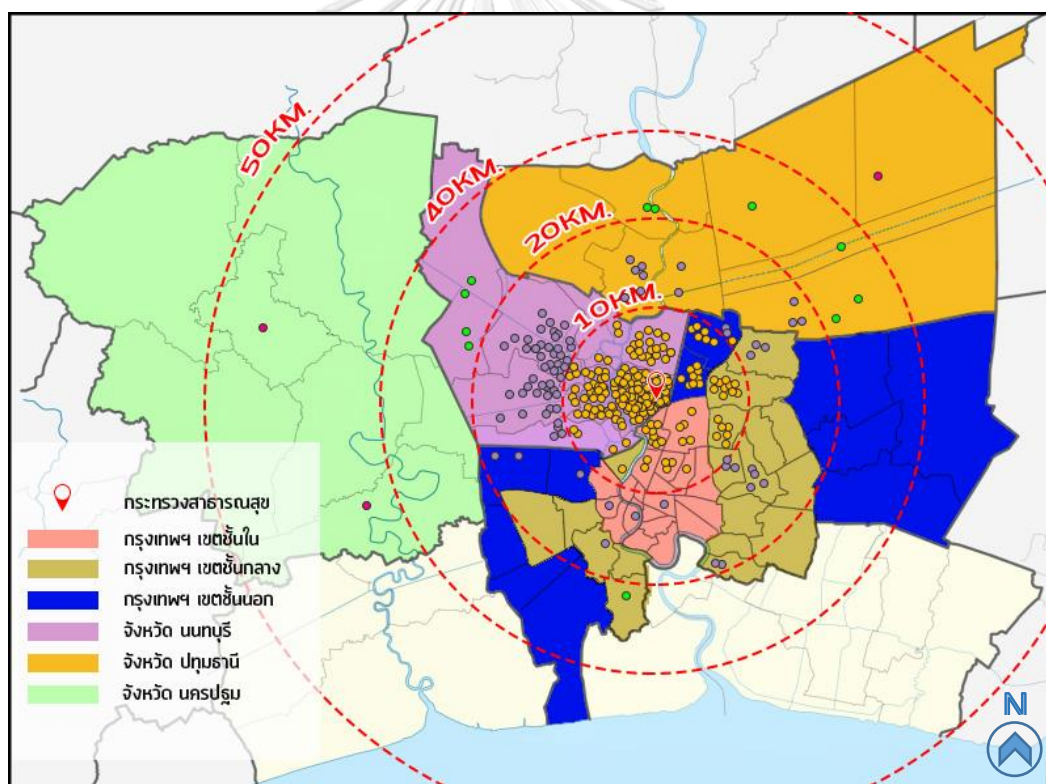
ผู้ทำงานในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-29 ปี สถานภาพ โสด สังกัดในสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตำแหน่งกลุ่มบริหารทั่วไป และมีอายุงาน 1-3 ปี ระดับเงินเดือน 18,001-21,000 บาท อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด พักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดา-มารดา ทั้งนี้การถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นการเช่าที่อยู่อาศัย มีค่าเช่า 2,501-3,000 บาท/เดือน มีผู้ร่วมพักอาศัย จำนวน 2 คน เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย คือ การเดินทางสะดวก เดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว ไม่มีผู้ร่วมเดินทาง เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง คือ ความสะดวก มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 21-50 บาท/วัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเดินทางที่มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุดในการเดินทางไปทำงานของผู้ที่ไม่มีรถส่วนตัว กว่าครึ่งมีความคิดเห็นว่าการโดยสารรถแท็กซี่ ใช้เส้นทางถนนติวานนท์ในการเดินทางไปทำงานมากที่สุด และ ใช้เวลาเดินทาง 16-30 นาที

บทที่ 6

วิเคราะห์ผลการศึกษา

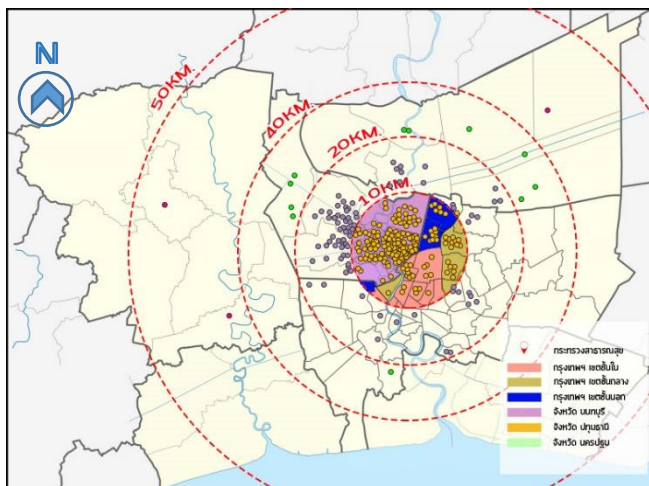
6.1 ตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

จากผลการศึกษาข้อมูลลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัยและข้อมูลการเดินทาง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อหาตำแหน่งที่ตั้งของที่อยู่อาศัย โดยทำการแบ่งชั้นของโซนที่อยู่อาศัยออกเป็น 6 โซน ได้แก่ กรุงเทพฯ เขตชั้นใน กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก จังหวัด นนทบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนครปฐม และได้ทำการกำหนดจุดที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี ลงบนแผนที่เพื่อหาระยะทางการเดินทางที่เกิดขึ้นระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน ดังรูปที่ 6.1

รูปที่ 6.1 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใกล้ที่ทำงาน คืออาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรีมากที่สุด และมีที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะการเดินทาง 10 กิโลเมตร ไปจนถึง 50 กิโลเมตร รวมทั้งสิ้น 35 เขตที่อยู่อาศัย และมีการอยู่อาศัยในระยะ 0-10 กิโลเมตร มากที่สุด

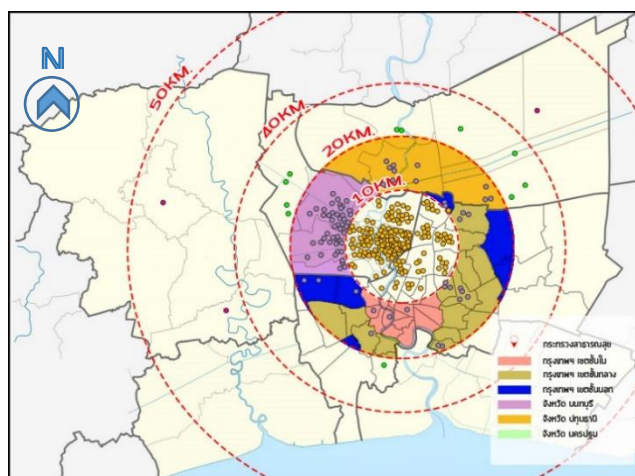

รูปที่ 6.2 โชนที่อยู่อาศัยในระยะทาง 0-10 กิโลเมตร

ทั้งนี้ในระยะทาง 0-10 กิโลเมตร ไม่ได้หมายถึงอาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรีเท่านั้น กล่าวคือ ระยะทาง 0-10 กิโลเมตร หมายถึง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี, บางกรวย, ปากเกร็ด, บางใหญ่ และบางบัวทอง รวมถึงยังกินพื้นที่ไปยังจังหวัดข้างเคียงที่มีพื้นที่ติดต่อกัน นั่นก็คือ กรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตดุสิต, พญาไท, ดินแดง, บางซื่อ, จตุจักร กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง จำนวน 3 เขต ได้แก่ เขตบางเขน, ลาดพร้าว, บางพลัด และกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก จำนวน 2 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง และเขตหลักสี่ รวมทั้งสิ้น 15 เขต

ตารางที่ 6.1 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในระยะทาง 0-10 กิโลเมตร

ระยะทาง 0-10 กิโลเมตร	
ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	เขตที่อยู่อาศัย
จังหวัดนนทบุรี 5 อำเภอ	อำเภอเมืองนนทบุรี, บางกรวย, ปากเกร็ด, บางใหญ่, บางบัวทอง
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน 5 เขต	เขตดุสิต, พญาไท, ดินแดง, บางซื่อ, จตุจักร
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นกลาง 3 เขต	เขตบางเขน, ลาดพร้าว, บางพลัด
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นนอก 2 เขต	เขตดอนเมือง, หลักสี่
รวม	15 เขต

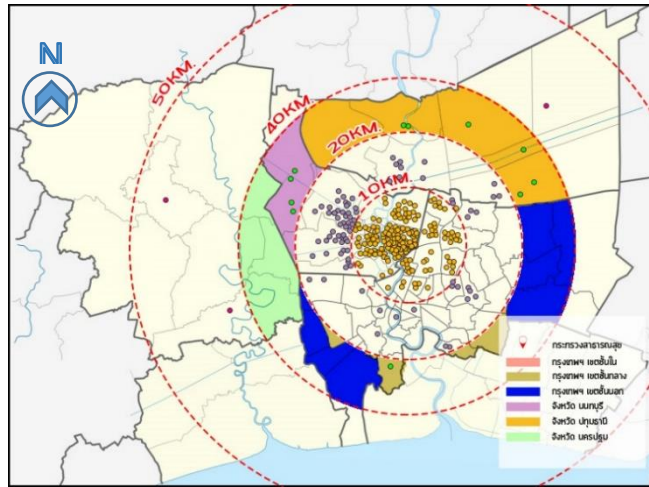

รูปที่ 6.3 โซนที่อยู่อาศัยในระยะ 11-20 กิโลเมตร

ระยะทาง 11-20 กิโลเมตร หมายถึง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางกรวย, บางใหญ่ และบางบัวทอง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี และอำเภอลำลูกกา กรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน จำนวน 3 เขต ได้แก่ เขตปทุมวัน, คลองสาน, บางกอกน้อย กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตบางกะปิ, จอมทอง, บางนา, วังทองหลาง, สายไหม และกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก จำนวน 2 เขต ได้แก่ เขตตลิ่งชันและเขตทวีวัฒนา รวม 13 เขต

ตารางที่ 6.2 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในระยะทาง 11-20 กิโลเมตร

ระยะทาง 11-20 กิโลเมตร	
ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	เขตที่อยู่อาศัย
จังหวัดนนทบุรี 3 อำเภอ	อำเภอบางกรวย, บางใหญ่, บางบัวทอง
จังหวัดปทุมธานี 2 อำเภอ	อำเภอเมืองปทุมธานี, ลำลูกกา
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน 3 เขต	เขตปทุมวัน, คลองสาน, บางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นกลาง 5 เขต	เขตบางกะปิ, จอมทอง, บางนา, วังทองหลาง, สายไหม
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นนอก 2 เขต	เขตตลิ่งชัน, ทวีวัฒนา
รวม	13 เขต

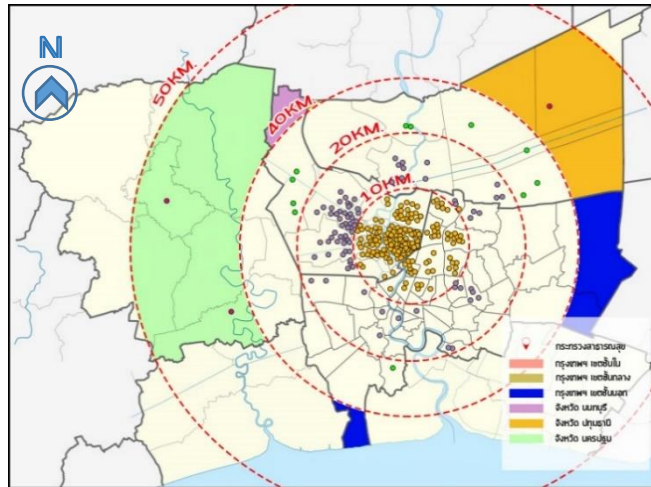

รูปที่ 6.4 โซนที่อยู่อาศัยในระยะ 21-40 กิโลเมตร

ระยะทาง 21-40 กิโลเมตร หมายถึง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 อำเภอ ได้แก่ อำเภอไทรน้อย จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอลำลูกกา, คลองหลวง, สามโคก, ชัยบุรี และ กรุงเทพมหานคร เขตชั้นกลาง จำนวน 1 เขต ได้แก่ เขตทุ่งครุ รวม 6 เขต

ตารางที่ 6.3 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในในระยะทาง 21-40 กิโลเมตร

ระยะทาง 21-40 กิโลเมตร	
ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	เขตที่อยู่อาศัย
จังหวัดนนทบุรี 1 อำเภอ	อำเภอไทรน้อย
จังหวัดปทุมธานี 4 อำเภอ	อำเภอลำลูกกา, คลองหลวง, สามโคก, ชัยบุรี
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นกลาง 1 เขต	เขตทุ่งครุ
รวม	6 เขต

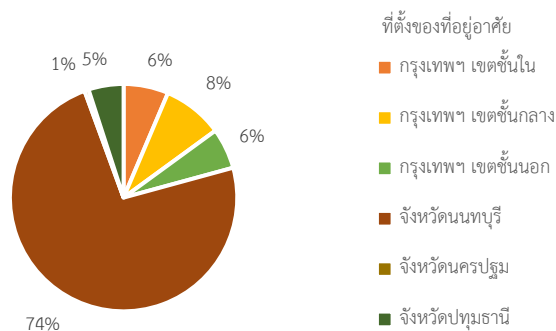
รูปที่ 6.5 โซนที่อยู่อาศัยในระยะ 41-50 กิโลเมตร

ระยะทาง 41-50 กิโลเมตร หมายถึง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหนองเสือ และจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอสามพรานและอำเภอดอนตูม รวม 3 เขต

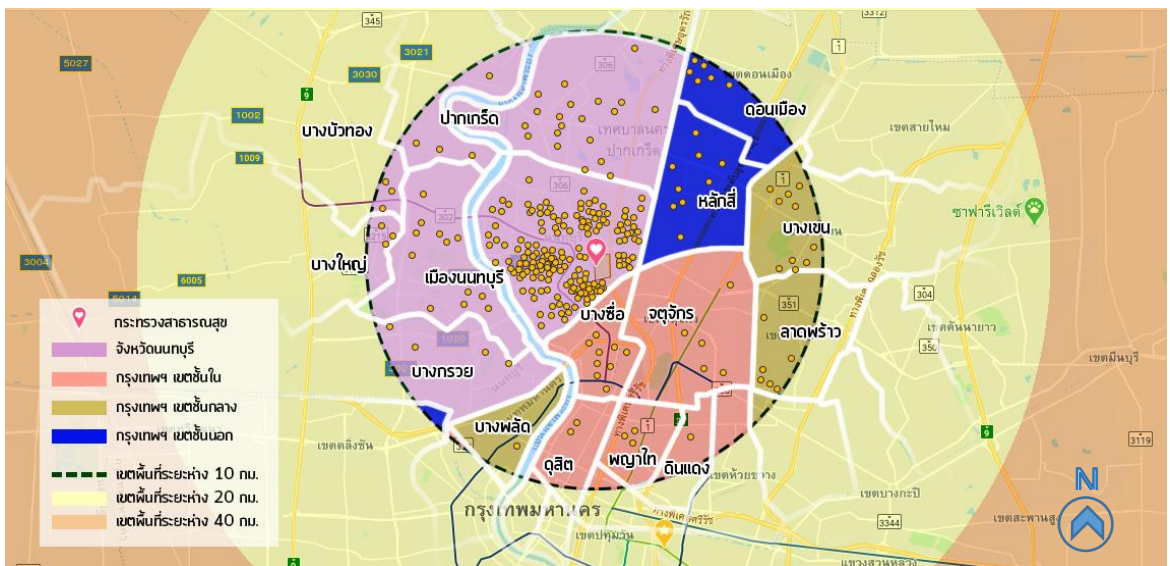
ตารางที่ 6.4 แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยและเขตที่อยู่อาศัยในในระยะทาง 41-50 กิโลเมตร

ระยะทาง 41-50 กิโลเมตร	
ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	เขตที่อยู่อาศัย
จังหวัดปทุมธานี 4 อำเภอ	อำเภอหนองเสือ
จังหวัดนครปฐม 2 อำเภอ	อำเภอสามพราน, ดอนตูม
รวมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3 เขต

แผนภูมิที่ 6.1 แสดงร้อยละของที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

จากแผนภูมิที่ 6.1 สามารถแยกสัดส่วนการอยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุขได้ ดังนี้ อันดับแรก จังหวัดนนทบุรี มากที่สุด ถึงร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ร้อยละ 8.6 กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ร้อยละ 6.4 กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ร้อยละ 5.8 จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 5.0 และจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 0.6

รูปที่ 6.6 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยปัจจุบัน แยกตามเขตที่อยู่อาศัยในระยะ 10 กิโลเมตร

แผนภูมิที่ 6.2 แสดงร้อยละของเขตที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงฯ ในระยะ 10 กิโลเมตร

และเมื่อพิจารณาดำเนินการที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ควบคู่กับระยะเวลาการอยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่า 227 ตัวอย่าง มีที่อยู่อาศัยในระยะ 10 กิโลเมตร ห่างจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นสัดส่วนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สามารถแบ่งโซนการอยู่อาศัยได้เป็น 4 โซน

ตามลำดับความหนาแน่น คือ 1.จังหวัดนนทบุรี 2.กรุงเทพฯ เขตชั้นใน 3.กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก และ 4.กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง (รูปที่ 6.6 และแผนภูมิที่ 6.2) โดยเขตที่มีการอยู่อาศัยหนาแน่นมากที่สุด คือ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 66.10 รองลงมาคือ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 8.30 และเขตบางเขน กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ร้อยละ 3.60 ตามลำดับ เป็นเขตที่อยู่อาศัย 3 อันดับแรกที่มีการอยู่อาศัยหนาแน่นที่สุด จากเขตที่อยู่อาศัยทั้งหมด 15 เขต ทั้งนี้ในเขตอื่น ๆ มีสัดส่วนการอยู่อาศัยในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

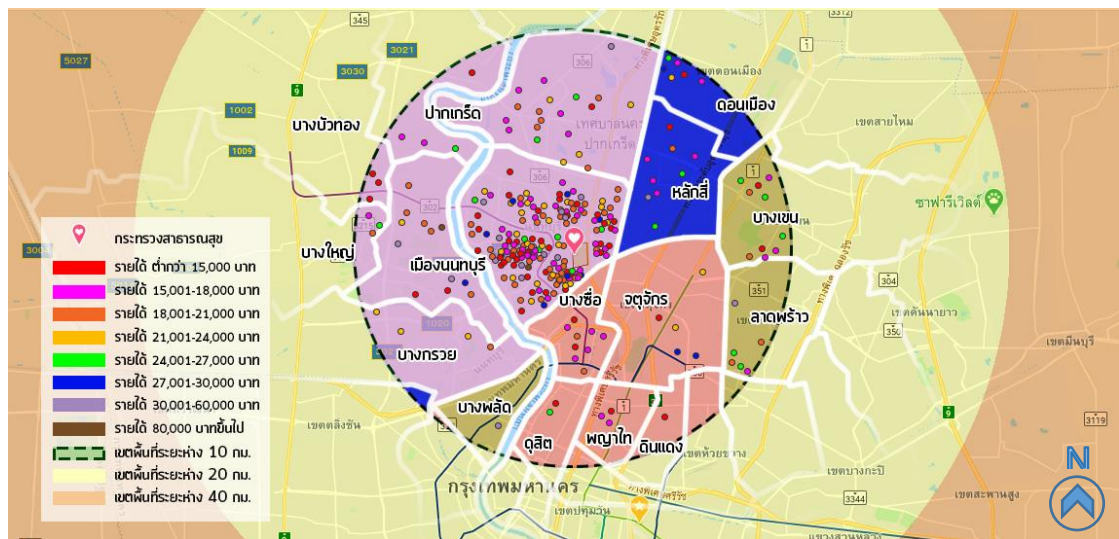
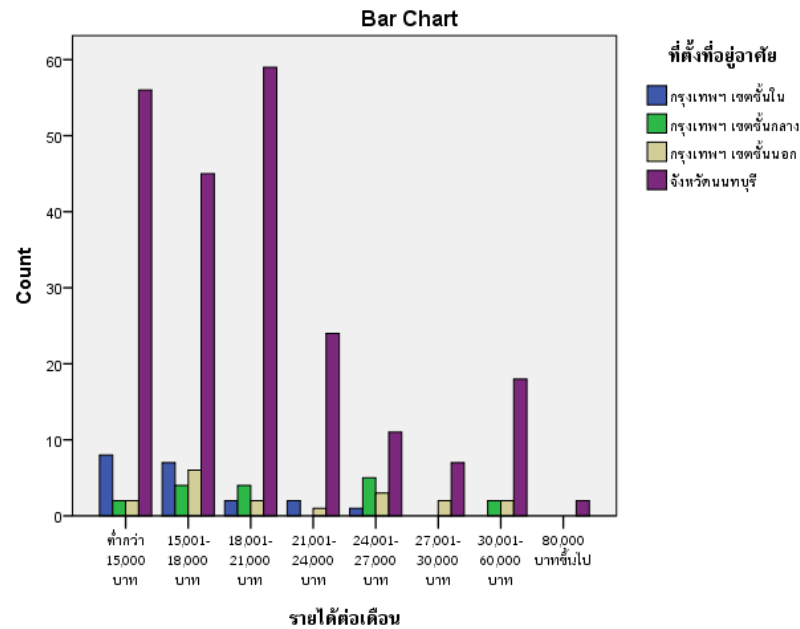
ในการวิเคราะห์ผลการศึกษารื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน จากผลการศึกษา และการทบทวนวรรณกรรมในงานวิจัยที่ผ่านมาของ นันทนา วาณิชยพงศ์ (2547), ธเนศ ชุมทรัพย์ (2549), ธัญชัย อภิวิฑูรย์ (2552) พบความคิดเห็นที่ตรงกันว่า ระดับรายได้และเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หรือความสะดวกในการเดินทาง เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเลือกที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรายได้และการเดินทาง มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กับที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง 227 ตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในระยะ 10 กิโลเมตร ซึ่งเป็นสัดส่วนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และเพื่อการอธิบายความเข้าใจในผลการศึกษาที่ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการแบ่งกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการแยกตามกายภาพตามความหนาแน่นการอยู่อาศัยของแต่ละโซนที่ตั้งที่อยู่อาศัย คือ 1.กรุงเทพฯ เขตชั้นใน 2.กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง 3.กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก 4.จังหวัดนนทบุรี และ แยกตามระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง คือ 1. กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ (ระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 – 21,000 บาท) 2.กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง (ระดับรายได้ ตั้งแต่ 21,001 บาท – 80,000 บาทขึ้นไป)

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้และที่อยู่อาศัย

6.2.1. ระดับรายได้และที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ในการวิเคราะห์เรื่องระดับรายได้และที่ตั้งที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 4 กลุ่ม แยกตามลำดับความหนาแน่นของการอยู่อาศัยในแต่ละโซนที่ตั้งที่อยู่อาศัย ได้แก่ 1.จังหวัดนนทบุรี 2.กรุงเทพฯ เขตชั้นใน 3.กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก และ 4.กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 6.3 แสดงที่ตั้งของที่อยู่อาศัยในระยะ 10 กิโลเมตร แยกตามระดับรายได้

รูปที่ 6.7 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยปัจจุบัน แยกตามระดับรายได้

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้และที่อยู่อาศัย (แผนภูมิที่ 6.3 และรูปที่ 6.7) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี มีทุกกลุ่มระดับรายได้ ตั้งแต่ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท – 80,000 บาทขึ้นไป โดยที่มีมากที่สุดเป็นกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรีในระยะ 5 กิโลเมตร ห่างจากที่ทำงาน กล่าวคือ กลุ่มระดับรายได้นี้ จะมีทำเลที่อยู่อาศัยใกล้ที่ทำงานมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ ในขณะที่ผู้ที่มีระดับรายได้ปานกลางค่อนสูง มีสัดส่วน

การอยู่อาศัยที่ใกล้เคียงกัน รองลงมาคืออาศัยอยู่ในอำเภอปากเกร็ด มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 - 27,000 บาท และ 30,001 - 60,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นระดับรายได้ 15,001 - 18,000 บาท ในขณะที่กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 18,001 ขึ้นไป มีสัดส่วนการอยู่อาศัยที่ใกล้เคียงกัน และอาศัยอยู่ในอำเภอบางกรวย มีระดับรายได้ตั้งแต่ 18,001 - 24,000 บาท โดยส่วนใหญ่เป็นระดับรายได้ 21,001 - 24,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 30,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางซื่อ มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 21,000 บาท โดยที่มีมากที่สุด เป็นกลุ่มระดับรายได้ 15,001 - 18,000 บาท รองลงมาคืออาศัยอยู่ในเขตจตุจักร มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท, 21,001 - 24,000 บาท และ 27,000 - 30,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นระดับรายได้ 21,001 - 30,000 บาท และกลุ่มรายได้อื่น ๆ มีสัดส่วนการอยู่อาศัยที่ใกล้เคียงกัน อาศัยอยู่ในเขตพญาไท มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 18,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นระดับรายได้ 15,001 - 18,000 บาท อาศัยอยู่ในเขตดุสิต มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 24,001- 27,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน และอาศัยอยู่ในเขตดินแดง เป็นผู้ที่มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 60,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตหลักสี่ มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 21,000 บาท, 24,001 - 27,000 บาท และ 30,001-60,000 บาท โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ 15,001 - 18,000 บาท และกลุ่มรายได้อื่น ๆ มีสัดส่วนการอยู่อาศัยที่ใกล้เคียงกัน รองลงมาคืออาศัยอยู่ในเขตดอนเมือง มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 18,000 บาท และ 21,001-24,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ 15,001 - 18,000 บาท และกลุ่มรายได้อื่น ๆ มีสัดส่วนการอยู่อาศัยที่ใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 บาท - 60,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางเขน มีระดับรายได้ตั้งแต่ ต่ำกว่า 15,000 - 21,000 บาท และ 24,001 - 27,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ 15,001 - 18,000 และระดับรายได้ 24,001 - 27,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน รองลงมาคืออาศัยอยู่ในเขตลาดพร้าว มีระดับรายได้ตั้งแต่ 15,001 - 21,000 บาท, 24,001 - 27,000 บาท และ 30,001 - 60,000 บาท ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ 18,001 - 21,000 บาท และ ระดับรายได้ 24,001 - 27,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน และอาศัยอยู่ในเขตบางพลัด เป็นผู้ที่มีระดับรายได้ 30,001 - 60,000 บาท

6.2.2. ระดับรายได้และรูปแบบที่อยู่อาศัย

ในการวิเคราะห์เรื่องระดับรายได้และรูปแบบที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 2 กลุ่ม แยกตามระดับรายได้ คือ 1.กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ (ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 – 21,000 บาท) 2.กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง (ระดับรายได้ ตั้งแต่ 21,001 บาท – 80,000 บาทขึ้นไป)

1) รูปแบบที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.5 ข้อมูลรูปแบบและที่ตั้งที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

รูปแบบที่อยู่อาศัย	ที่ตั้งของที่อยู่อาศัย (ร้อยละ)				รวม
	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	กรุงเทพฯ เขตชั้น กลาง	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	จังหวัด นนทบุรี	
อพาร์ทเมนท์ / หอพัก	1.0	1.5	0.5	34.2	37.2
คอนโดมิเนียม	2.0	0.5	2.6	16.3	21.4
บ้านเดี่ยว/ บ้านแฝด	2.0	2.0	0.5	19.9	24.5
ทาวน์เฮ้าส์	1.5	1.0	1.0	8.2	11.7
อาคารพาณิชย์	1.0	0.0	0.0	0.5	1.5
บ้านพักสวัสดิการ	1.0	0.0	0.5	0.5	2.0
อื่น ๆ	0.0	0.0	0.0	1.5	1.5
รวม	8.7	5.1	5.1	81.1	100.0

จากตารางที่ 6.5 รูปแบบที่อยู่อาศัยและที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ พบว่า รูปแบบที่อยู่อาศัยทั้งหมดของของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ มีสัดส่วนรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น อพาร์ทเมนท์/หอพัก มากที่สุด ร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ร้อยละ 24.5 คอนโดมิเนียม ร้อยละ 21.4 ทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ 11.7 บ้านพักสวัสดิการ ร้อยละ 2.0 อาคารพาณิชย์และอื่น ๆ ร้อยละ 1.5 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี มีรูปแบบที่อยู่อาศัย หลากหลายรูปแบบมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก มากที่สุด รองลงมาคือ บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด คอนโดมิเนียม ทาวน์เฮ้าส์ อื่น ๆ อาคารพาณิชย์และบ้านพักสวัสดิการ ตามลำดับ ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน มีรูปแบบที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด และ คอนโดมิเนียม ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ทาวน์เฮ้าส์ อพาร์ทเมนต์/หอพัก อาคารพาณิชย์และบ้านพักสวัสดิการ ตามลำดับ ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น คอนโดมิเนียม มากที่สุด รองลงมาคือ ทาวน์เฮ้าส์ อพาร์ทเมนต์/หอพัก บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด และบ้านพักสวัสดิการ ตามลำดับ ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด มากที่สุด รองลงมาคือ อพาร์ทเมนต์/หอพัก ทาวน์เฮ้าส์ และคอนโดมิเนียม ตามลำดับ

2) รูปแบบที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.6 ข้อมูลรูปแบบและที่ตั้งที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

รูปแบบที่อยู่อาศัย	ที่ตั้งของที่อยู่อาศัย (ร้อยละ)				รวม
	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	กรุงเทพฯ เขตชั้น กลาง	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	จังหวัด นนทบุรี	
อพาร์ทเมนต์ / หอพัก	1.3	0.0	0.0	16.3	17.5
คอนโดมิเนียม	1.3	3.8	2.5	20.0	27.5
บ้านเดี่ยว/ บ้านแฝด	1.3	3.8	5.0	28.8	38.8
ทาวน์เฮ้าส์	0.0	1.3	2.5	11.3	15.0
อาคารพาณิชย์	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
บ้านพักสวัสดิการ	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
อื่น ๆ	0.0	0.0	0.0	1.3	1.3
รวม	3.8	8.8	10.0	77.5	100.0

จากตารางที่ 6.6 รูปแบบที่อยู่อาศัยและที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้าง พบว่า รูปแบบที่อยู่อาศัยทั้งหมดของของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้าง มีสัดส่วนรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด มากที่สุด ร้อยละ 38.8 รองลงมาคือ คอนโดมิเนียม ร้อยละ 27.5 อพาร์ทเมนต์/ หอพัก ร้อยละ 17.5 ทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ 15.0 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด มากที่สุด รองลงมาคือ คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์/หอพัก และทาวน์เฮ้าส์ เท่านั้นไม่มีการอยู่อาศัยในรูปแบบอาคารพาณิชย์ บ้านพักสวัสดิการ หรืออื่น ๆ ผู้ที่อาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก มีรูปแบบที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด รองลงมาคือ คอนโดมิเนียมและ ทาวน์เฮ้าส์ ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น คอนโดมิเนียมและบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ทาวน์เฮ้าส์ ตามลำดับ และผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น อพาร์ทเมนต์/หอพัก คอนโดมิเนียม และบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

สรุปได้ว่ากลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้าง มีรูปแบบที่อยู่อาศัยคือ อพาร์ทเมนต์/หอพัก และมีที่ อยู่อาศัยที่หลากหลายประเภท ได้แก่ อพาร์ทเมนต์/หอพัก คอนโดมิเนียม บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ทาวน์ เฮ้าส์ อาคารพาณิชย์ บ้านพักสวัสดิการ และอื่น ๆ ในขณะที่รูปแบบที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปาน กลางค่อนข้าง จะเป็น บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด และมีรูปแบบที่อยู่อาศัยเป็น บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์/หอพัก และทาวน์เฮ้าส์ เท่านั้น

6.2.3. ระดับรายได้และเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย

1) รายได้และเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 6.7 แสดงเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับเงินเดือน (ร้อยละ)			รวม (N=197)
	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001- 18,000 บาท	18,001- 21,000 บาท	
แต่งงาน / มีครอบครัว	3.0	3.6	2.5	9.1
ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก	4.6	9.6	4.1	18.3
เดินทางสะดวก	20.3	22.3	20.8	63.5
เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา-มารดา	10.2	3.6	8.6	22.3
ความปลอดภัยสูง	3.6	5.6	6.1	15.2
ใกล้ที่ทำงาน	18.8	18.3	17.3	54.3
สภาพแวดล้อมดี	6.6	5.6	8.6	20.8
มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น	1.5	0.5	3.6	5.6
ใกล้โรงเรียน	1.5	0.0	0.0	1.5
อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน	5.6	5.1	4.6	15.2
ใกล้สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ	5.6	1.5	6.1	13.2
เพื่อการลงทุน	0.0	0.0	0.0	0.0
อื่น ๆ	0.0	0.5	0.0	0.5
รวม	34.5	31.5	34.0	100.0

จากตารางที่ 6.7 ในเรื่องของเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย พบว่า เหตุผล 3 อันดับแรก ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จะเลือกที่อยู่อาศัยจาก การเดินทางสะดวก เป็นอันดับแรก ร้อยละ 63.5 รองลงมาคือ ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 54.3 และเป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา ร้อยละ 22.3 ตามลำดับ

โดยกลุ่มตัวอย่างรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 34.5) จะพิจารณาเลือกที่อยู่อาศัยจากการเดินทางสะดวก ร้อยละ 20.3 ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 18.8 เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา

ร้อยละ 10.2 สภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 6.6 อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน และใกล้สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ร้อยละ 5.6 เท่า ๆ กัน ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก ร้อยละ 4.6 ความปลอดภัยสูง ร้อยละ 3.6 และแต่งงาน/มีครอบครัว ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 18,001-21,000 บาท (ร้อยละ 34.0) พิจารณาการการเลือกที่อยู่อาศัยโดยเดินทางสะดวก ร้อยละ 20.8 ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 17.3 เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา และสภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 8.6 เท่า ๆ กัน ความปลอดภัยสูงและใกล้สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ร้อยละ 6.1 เท่า ๆ กัน อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 4.6 ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก ร้อยละ 4.1 และมีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 15,001-18,000 บาท (ร้อยละ 31.5) พิจารณาการการเลือกที่อยู่อาศัยโดยเดินทางสะดวก ร้อยละ 22.3 ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 18.3 ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก ร้อยละ 9.6 ความปลอดภัยสูง และสภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 5.6 เท่า ๆ กัน อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 5.1 แต่งงาน/มีครอบครัว และเป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา ร้อยละ 3.6 เท่าๆกัน ใกล้สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ ร้อยละ 1.5 และมีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

2) รายได้และเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.8 แสดงเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับเงินเดือน (ร้อยละ)					รวม (N=80)
	21,001-24,000 บาท	24,001-27,000 บาท	27,001-30,000 บาท	30,001-60,000 บาท	80,000 บาทขึ้นไป	
แต่งงาน / มีครอบครัว	3.8	5.0	2.5	6.3	0.0	17.5
ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก	3.8	1.3	1.3	0.0	0.0	6.3
เดินทางสะดวก	21.3	15.0	1.3	13.8	2.5	53.8
เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา-มารดา	7.5	2.5	2.5	6.3	1.3	20.0
ความปลอดภัยสูง	6.3	3.8	2.5	1.3	1.3	15.0
ใกล้ที่ทำงาน	20.0	10.0	3.8	16.3	2.5	52.5
สภาพแวดล้อมดี	15.0	8.8	3.8	5.0	1.3	33.8
มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น	7.5	5.0	0.0	1.3	2.5	16.3

ใกล้โรงเรียน	0.0	1.3	0.0	1.3	0.0	2.5
อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/ เพื่อน	6.3	5.0	2.5	2.5	1.3	17.5
ใกล้สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ	11.3	2.5	1.3	3.8	0.0	18.8
เพื่อการลงทุน	0.0	0.0	0.0	2.5	0.0	2.5
อื่น ๆ	0.0	0.0	1.3	1.3	0.0	2.5
รวม	33.8	25.0	11.3	27.5	2.5	100.0

จากตารางที่ 6.8 ในเรื่องของเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัย พบว่า เหตุผล 3 อันดับแรก ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง จะพิจารณาที่ตั้งที่อยู่อาศัยโดย เดินทางสะดวก เป็นอันดับแรก ร้อยละ 53.8 ใกล้ที่ทำงาน และ สภาพแวดล้อมดี ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างรายได้ 21,001-24,000 บาท (ร้อยละ 33.8) จะพิจารณาเลือกที่อยู่อาศัยจาก การเดินทางสะดวก ร้อยละ 20.3 ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 18.8 เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา ร้อยละ 10.2 สภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 6.6 อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน และใกล้สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ร้อยละ 5.6 เท่า ๆ กัน ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก ร้อยละ 4.6 ความปลอดภัยสูง ร้อยละ 3.6 และแต่งงาน/มีครอบครัว ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 30,001-60,000 บาท (ร้อยละ 27.5) พิจารณาการเลือกที่อยู่อาศัยโดย ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 17.3 เดินทางสะดวก ร้อยละ 16.3 เดินทางสะดวก ร้อยละ 13.8 เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา และแต่งงาน/มีครอบครัว ร้อยละ 6.3 เท่า ๆ กัน สภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 5.0 ใกล้สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ร้อยละ 3.8 อยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน และเพื่อการลงทุน ร้อยละ 2.5 เท่า ๆ กัน ความปลอดภัยสูง มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น ใกล้โรงเรียน และอื่น ๆ ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 24,001-27,000 บาท (ร้อยละ 25.0) พิจารณาการเลือกที่อยู่อาศัยโดย เดินทางสะดวก ร้อยละ 15.0 ใกล้ที่ทำงาน ร้อยละ 10.0 สภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 8.8 แต่งงาน / มีครอบครัว มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น และอยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 5.0 เท่า ๆ กัน ความปลอดภัยสูง ร้อยละ 3.8 เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา และใกล้สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ ร้อยละ 2.5 เท่า ๆ กัน ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก และใกล้โรงเรียน ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 27,001–30,000 บาท (ร้อยละ 11.3) พิจารณาการการเลือกที่อยู่อาศัยโดย ใกล้ที่ทำงาน และสภาพแวดล้อมดี ร้อยละ 3.8 เท่ากัน แต่งงาน/มีครอบครัว เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา ความปลอดภัยสูง และอยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 2.5 เท่า ๆ กัน ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ถูก เดินทางสะดวก ใกล้สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ และอื่น ๆ ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

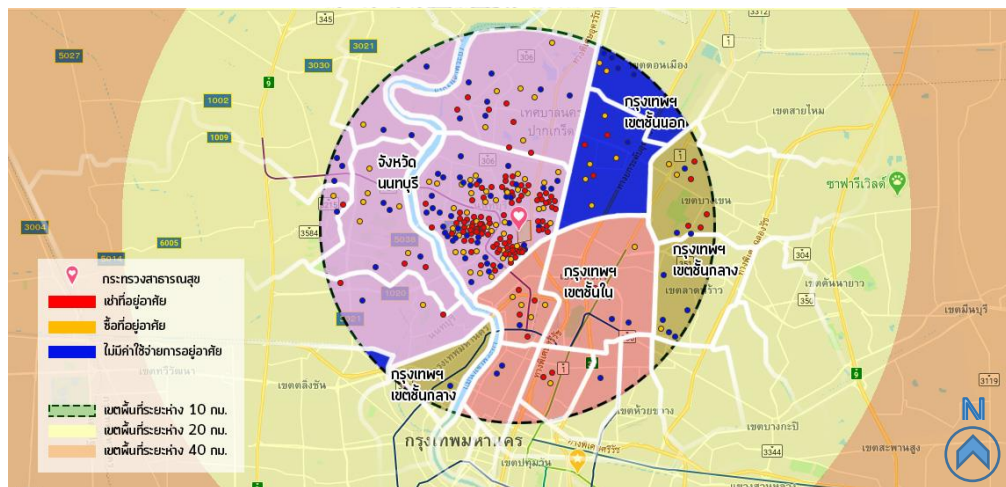
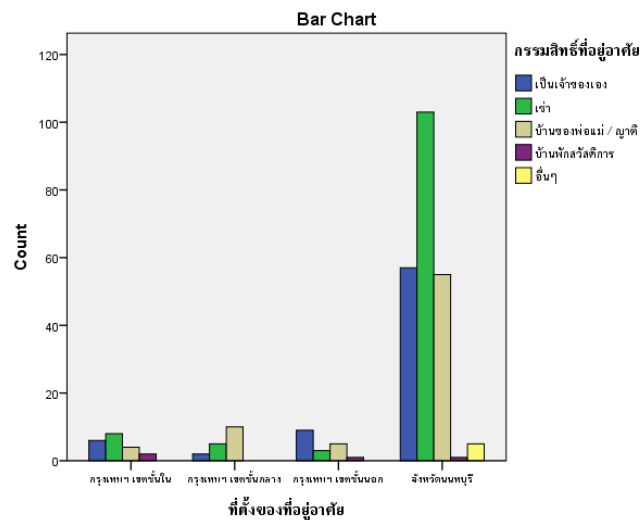
ระดับรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 2.5) พิจารณาการการเลือกที่อยู่อาศัยโดย เดินทางสะดวก ใกล้ที่ทำงาน และมีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น ร้อยละ 2.5 เท่า ๆ กัน เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา ความปลอดภัยสูง สภาพแวดล้อมดี และอยู่ใกล้ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มรายได้ต่างให้ความสำคัญกับการเดินทางสะดวกมากที่สุด แต่จะมีเหตุผลอื่นร่วมประกอบการตัดสินใจที่แตกต่างกันไปในการเลือกที่อยู่อาศัย กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จะให้ความสำคัญกับการเดินทางสะดวก ใกล้ที่ทำงาน และเป็นที่อยู่อาศัยของบิดา/มารดา รวมถึงเรื่องของสภาพแวดล้อมและค่าเช่าที่อยู่อาศัยที่ถูก ในขณะที่กลุ่มกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง เลือกที่อยู่อาศัยจากการเดินทางสะดวก ใกล้ที่ทำงาน เช่นกัน และมีเรื่องของสภาพแวดล้อม โดยกลุ่มนี้ จะเริ่มให้ความสำคัญกับเรื่องของ สภาพแวดล้อม การอยู่ใกล้สาธารณูปโภค /สาธารณูปการ ความปลอดภัย และการแต่งงาน/มีครอบครัว มากขึ้น

6.3. การถือครองกรรมสิทธิ์ของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

6.3.1. การถือครองกรรมสิทธิ์และที่ตั้งที่อยู่อาศัย

แผนภูมิที่ 6.4 แสดงการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร แยกตามที่ตั้งที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 6.9 ตำแหน่งที่อยู่อาศัยปัจจุบัน แยกตามภาระค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย

ในเรื่องการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข (แผนภูมิที่ 6.4 และรูปที่ 6.9) พบว่า ทุกที่ตั้งที่อยู่อาศัย มีการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ เป็นเจ้าของ เช่า บ้านของพ่อแม่/ญาติ บ้านพักสวัสดิการ และอื่น ๆ และมีภาระค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย ทั้งการเช่าที่อยู่อาศัย, ซื้อที่อยู่อาศัย และไม่มีค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย (อาศัยอยู่บ้านของพ่อแม่/ญาติ, บ้านพักสวัสดิการ, อื่น ๆ) ยกเว้นพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ไม่มีรูปแบบกรรมสิทธิ์บ้านพักสวัสดิการ โดยสัดส่วนจะแตกต่างกันไปตามความหนาแน่นของการอยู่อาศัย

อันดับแรกคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เช่าที่อยู่อาศัยใกล้กับแหล่งงาน คืออยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร ห่างจากกระทรวงสาธารณสุข รองลงมาคือ เป็นเจ้าของเอง อื่น ๆ และบ้านพักสวัสดิการ

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน ส่วนใหญ่เป็นการเช่าที่อยู่อาศัยมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นเจ้าของเอง และบ้านพักสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของเองมากที่สุด รองลงมาคือ อาศัยอยู่บ้านของพ่อแม่/ญาติ บ้านพักสวัสดิการ และเช่าที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บ้านของพ่อแม่/ญาติ รองลงมาคือเช่าที่อยู่อาศัย และเป็นเจ้าของเอง ตามลำดับ

6.3.2. ระดับรายได้และการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย

1) ระดับรายได้และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.10 แสดงข้อมูลกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ระดับรายได้	การถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย (ร้อยละ)					รวม
	เป็นเจ้าของ ของตัวเอง	เช่า	บ้านของ พ่อแม่ / ญาติ	บ้านพัก สวัสดิการ	อื่นๆ	
ต่ำกว่า 15,000	6.1	17.3	8.7	1.5	1.0	34.7
15,001 - 18,000	4.1	18.9	6.6	0.5	1.0	31.1
18,001 - 21,000	8.2	13.8	12.2	0.0	0.0	34.2
รวม	18.4	50.0	27.6	2.0	2.0	100.0

จากตารางที่ 6.10 ระดับรายได้และการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ มีการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ เป็นเจ้าของเอง เช่า บ้านของพ่อแม่/ญาติ บ้านพักสวัสดิการ และอื่น ๆ มีภาระค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย ทั้งการเช่าที่อยู่อาศัย ซื้อที่อยู่อาศัย และไม่มีค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย โดยกว่าครึ่งเป็นการถือครองกรรมสิทธิ์ในรูปแบบการเช่าที่อยู่อาศัย ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 27.6 เป็นเจ้าของเอง ร้อยละ 18.40 บ้านพักสวัสดิการและอื่น ๆ ร้อยละ 2.0 เท่า ๆ กันตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกตามระดับรายได้แล้ว กลุ่มตัวอย่างรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 34.7) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็น การเช่า ร้อยละ 17.3 รองลงมาคือ บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 8.7 เป็นเจ้าของ ร้อยละ 6.1 บ้านพักสวัสดิการ ร้อยละ 1.5 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 18,001-21,000 บาท (ร้อยละ 34.2) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็น การเช่า ร้อยละ 13.8 รองลงมาคือ บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 12.2 และเป็นเจ้าของ ร้อยละ 8.2 เท่านั้น

ระดับรายได้ 15,001-18,000 บาท (ร้อยละ 31.1) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็น การเช่า ร้อยละ 18.9 รองลงมาคือ บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 6.6 เป็นเจ้าของ ร้อยละ 4.1 อื่น ๆ ร้อยละ 1.0 และบ้านพักสวัสดิการ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

2) ระดับรายได้และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.11 แสดงข้อมูลการกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ระดับรายได้	การถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย (ร้อยละ)					รวม
	เป็นเจ้าของ ตนเอง	เช่า	บ้านของ พ่อแม่ / ญาติ	บ้านพัก สวัสดิการ	อื่นๆ	
21,001 - 24,000	15.0	12.5	6.3	0.0	0.0	33.8
24,001 - 27,000	11.3	6.3	7.5	0.0	0.0	25.0
27,001 - 30,000	5.0	3.8	2.5	0.0	0.0	11.3
30,001 - 60,000	15.0	3.8	7.5	0.0	1.3	27.5
80,000 ขึ้นไป	1.3	0.0	1.3	0.0	0.0	2.5
รวม	47.5	26.3	25.0	0.0	1.3	100.0

จากตารางที่ 6.11 ระดับรายได้และการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีการถือครองกรรมสิทธิ์เป็น เป็นเจ้าของเอง เช่า บ้านของพ่อแม่/ญาติ และอื่นๆ เท่านั้น ไม่มีรูปแบบบ้านพักสวัสดิการ โดยการถือครองกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของ มีสัดส่วนมากที่สุด ร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ เช่าที่อยู่อาศัย ร้อยละ 26.3 บ้านของพ่อแม่/ญาติ ร้อยละ 25.0 และอื่นๆ ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกตามระดับรายได้แล้ว กลุ่มตัวอย่างรายได้ 21,001 - 24,000 (ร้อยละ 33.8) ส่วนใหญ่มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นเจ้าของเอง ร้อยละ 15.0 รองลงมาคือ การเช่า ร้อยละ 12.5 บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 30,001-60,000 บาท (ร้อยละ 27.5) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นเจ้าของเอง ร้อยละ 15.0 เท่ากับ กลุ่มตัวอย่างรายได้ 21,001 - 24,000 บาท รองลงมาคือ บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 7.5 การเช่า ร้อยละ 3.8 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 24,001-27,000 บาท (ร้อยละ 25.0) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นเจ้าของเอง ร้อยละ 11.3 รองลงมาคือ บ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 7.5 เท่ากับ กลุ่มตัวอย่างรายได้ 30,001-60,000 บาท การเช่า ร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 27,001-30,000 บาท (ร้อยละ 11.3) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นเจ้าของเอง ร้อยละ 5.0 รองลงมาคือ การเช่า ร้อยละ 3.8 และบ้านของพ่อแม่ / ญาติ ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 2.5) มีการถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นเจ้าของเอง และบ้านของพ่อแม่/ญาติ เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน

สรุปได้ว่า กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ เป็นเจ้าของเอง เช่า บ้านของพ่อแม่/ญาติ บ้านพักสวัสดิการ และอื่น ๆ และมีการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยเป็น การเช่าที่อยู่อาศัย มากที่สุด รองลงมาคือ การอาศัยอยู่บ้านของพ่อแม่/ ญาติ ทำให้ไม่มีภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย และ เป็นเจ้าของเอง ในขณะที่การถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง จะเป็นเจ้าของเอง รองลงมาคือ การเช่าที่อยู่อาศัย ซึ่งผู้ที่เช่าที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มรายได้ 21,001-24,000 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าระดับรายได้ มีผลต่อการถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ระดับรายได้ต่ำจะยังเลือกเช่าที่อยู่อาศัย ในขณะที่รายได้เริ่มสูงขึ้น จะเริ่มมีที่อยู่อาศัยเป็นของตัวเอง และมีรูปแบบที่อยู่อาศัยตามความสามารถในการจ่ายของแต่ละบุคคล

6.4 การพิจารณาค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัยแยกตามระดับรายได้

จากการตอบแบบสอบถาม ในเรื่องค่าใช้จ่ายในด้านที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยสามารถจำแนกผู้ที่มีภาระค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ 1.ผู้ที่มีค่าใช้จ่ายในการเช่าที่อยู่อาศัย มีค่าใช้จ่ายในค่าเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 113 ตัวอย่าง 2.ผู้ที่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย มีค่าใช้จ่ายในค่าซื้อที่อยู่อาศัย จำนวน 64 ตัวอย่าง นำมาพิจารณาแยกตามระดับรายได้

6.4.1 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย

1) ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.12 แสดงข้อมูลค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ค่าเช่าที่อยู่อาศัย/เดือน	ระดับเงินเดือน (ร้อยละ)			รวม
	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001- 18,000 บาท	18,001- 21,000 บาท	
2,000-2,500 บาท	5.9	9.4	2.4	17.6
2,501-3,000 บาท	10.6	9.4	5.9	25.9
3,001-3,500 บาท	7.1	8.2	3.5	18.8
3,501-4,000 บาท	4.7	3.5	4.7	12.9
4,001-4,500 บาท	2.4	0.0	2.4	4.7
4,501-5,000 บาท	0.0	1.2	2.4	3.5
5,001-5,500 บาท	1.2	1.2	3.5	5.9
5,501-6,000 บาท	0.0	1.2	1.2	2.4
6,001-6,500 บาท	0.0	2.4	1.2	3.5
6,501-7,000 บาท	1.2	1.2	0.0	2.4
7,501-8,000 บาท	1.2	0.0	0.0	1.2
9,000 บาทขึ้นไป	0.0	0.0	1.2	1.2
รวม	34.1	37.6	28.2	100.0

จากตารางที่ 6.12 พบว่า ผู้ที่มีภาระค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย เริ่มต้นที่ 2,000 บาท/เดือน จนถึง 9,000 บาท/เดือน โดยระดับราคาค่าเช่า 3 อันดับแรก ได้แก่ 2,501-3,000 บาท/เดือน ร้อยละ 25.9 รองลงมาคือ 3,001-3,500 บาท/เดือน ร้อยละ 18.8 และ 2,000-2,500 บาท/เดือน ร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

โดยกลุ่มตัวอย่างรายได้ 15,001-18,000 บาท (ร้อยละ 37.6) เป็นกลุ่มที่มีค่าเช่ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,000-2,500 และ 2,501-3,000 บาท ร้อยละ 9.4 เท่าๆกัน รองลงมาคือ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,001-3,500 บาท ร้อยละ 8.2 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,501-4,000 บาท ร้อยละ 3.5 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 6,001-6,500 บาท ร้อยละ 2.4 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 4,501-5,000 บาท, 5,001-5,500 บาท 5,501-6,000 บาท และ 6,501-7,000 บาท ร้อยละ 1.2 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 34.1) มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,501-3,000 บาท ร้อยละ 10.6 รองลงมาคือ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,001-3,500 บาท ร้อยละ 7.1 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,000-2,500 บาท ร้อยละ 5.9 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,501-4,000 ร้อยละ 4.7 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 4,501-5,000 บาท ร้อยละ 2.4 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 5,001-5,500 บาท, 6,501-7,000 บาท และ 7,501-8,000 บาท ร้อยละ 1.2 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 18,001-21,000 บาท (ร้อยละ 28.2) มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,501-3,000 บาท ร้อยละ 5.9 รองลงมาคือ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,501-4,000 บาท ร้อยละ 4.7 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,001-3,500 บาท ร้อยละ 3.5 ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,000-2,500 บาท, 4,001-4,500 บาท และ 4,501-5,000 บาท ร้อยละ 2.4 เท่าๆกัน ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 5,501-6,000 บาท, 6,001-6,500 บาท และ 9,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 1.2 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

2) ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.13 แสดงข้อมูลค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ค่าเช่าที่อยู่อาศัย / เดือน	ระดับเงินเดือน (ร้อยละ)					รวม
	21,001- 24,000 บาท	24,001- 27,000 บาท	27,001- 30,000 บาท	30,001- 60,000 บาท	80,000 บาท ขึ้นไป	
2,501-3,000 บาท	14.3	4.8	0.0	9.5	-	28.6
3,001-3,500 บาท	4.8	0.0	9.5	0.0	-	14.3
3,501-4,000 บาท	4.8	4.8	0.0	0.0	-	9.5
4,001-4,500 บาท	14.3	0.0	0.0	0.0	-	14.3
4,501-5,000 บาท	0.0	9.5	4.8	4.8	-	19.0
5,001-5,500 บาท	4.8	0.0	0.0	0.0	-	4.8
5,501-6,000 บาท	-					
6,001-6,500 บาท	0.0	4.8	0.0	0.0	-	4.8
6,501-7,000 บาท	4.8	0.0	0.0	0.0	-	4.8
รวม	47.6	23.8	14.3	14.3	-	100.0

จากตารางที่ 6.13 พบว่า ผู้ที่มีภาระค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีเพียงกลุ่มรายได้ 21,001-60,000 บาท เท่านั้น และมีค่าเช่าที่อยู่อาศัย เริ่มต้นที่ 2,501 บาท/เดือน จนถึง 7,000 บาท/เดือน โดยระดับราคาค่าเช่า 3 อันดับแรก ได้แก่ 2,501-3,000 บาท/เดือน ร้อยละ 28.6 รองลงมาคือ 4,501-5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 19.0 และ 3,001-3,500 บาท และ 4,001-4,500 บาท/เดือน ร้อยละ 14.3 เท่าๆ กัน ตามลำดับ

โดยกลุ่มตัวอย่างรายได้ 21,001-24,000 บาท (ร้อยละ 47.6) เป็นกลุ่มที่มีค่าเช่ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,501-3,000 และ 4,001-4,500 บาท ร้อยละ 14.3 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,001-3,500 บาท, 5,001-5,500 บาท และ 6,501-7,000 บาท ร้อยละ 4.8 เท่าๆกัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 24,001-27,000 บาท (ร้อยละ 23.8) มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 4,501-5,000 บาท ร้อยละ 9.5 รองลงมาคือ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,501-3,000 บาท, 3,501-4,000 บาท, 5,001-5,500 บาท และ 6,501-7,000 บาท ร้อยละ 4.8 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 27,001-30,000 บาท และ ระดับรายได้ 30,001-60,000 บาท (ร้อยละ 14.3 เท่าๆกัน) มีค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3,001-3,500 บาท และ 2,501-3,000 บาท ร้อยละ 9.5 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ค่าเช่าที่อยู่อาศัย 4,501-5,000 บาท และ 4,501-5,000 บาท ร้อยละ 4.8 เท่า ๆ กัน

สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มระดับรายได้ มีค่าเช่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 2,750.5 บาท/เดือน กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยที่ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน และมีค่าเช่าเริ่มต้นที่ 2,000 บาท/เดือน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับเงินเดือน 15,001-18,000 บาท ระดับค่าเช่าที่สูงที่สุด คือ 9,000 บาทขึ้นไป/เดือน มีเพียงระดับรายได้ 18,001 บาท-21,000 บาท เท่านั้น ทั้งนี้ค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูงนั้น มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยที่ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือนเช่นกัน แต่มีค่าเช่าเริ่มต้นที่ 2,501 บาท/เดือน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ 21,001-24,000 บาท ระดับค่าเช่าที่สูงที่สุดคือ 7,000 บาท/เดือน มีเพียงระดับรายได้ 21,001-24,000 บาท เท่านั้น

ตารางที่ 6.14 แสดงข้อมูลสัดส่วนค่าเช่าเฉลี่ยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

ระดับรายได้	ระดับรายได้เฉลี่ย	ระดับค่าเช่าเฉลี่ย	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000-21,000 บาท/เดือน	15,000	2,750.5	18.33
	16,500.5	2,250	13.63
	19,500.5	2,750.5	16.66
	19,500.5	2,750.5	14.10
21,001-60,000 บาท/เดือน	22,500.5	2,750.5	12.22
		4,250.5	18.89
	25,500.5	4,750.5	18.62
	28,500.5	3,250.5	11.40
	45,000.5	2,750.5	6.11
สัดส่วนค่าเช่าเฉลี่ยรวม			13.49

จากตารางที่ 6.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการจ่ายค่าเช่าที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วนที่ประมาณ 13% ของระดับรายได้ เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่ถึง 25% ของ

รายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือน เมื่อพิจารณาอ้างอิงจากแนวคิดค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของการมีบ้าน (สุขใจ น้ำ ผุด, 2537) กล่าวว่า Total Housing Cost จะต้องไม่เกิน ¼ ของรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือน โดยพิจารณาจากอัตราส่วนความสามารถในการจัดหาที่อยู่อาศัยหรือ Affordability ratio โดยอัตราส่วนที่เหมาะสมคือ ไม่ควรเกิน 25-30% ของรายได้ขั้นต้นของบุคคล

6.4.2 ค่าซื้อที่อยู่อาศัย

1) ค่าซื้อที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 6.15 แสดงข้อมูลค่าซื้อที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	ระดับเงินเดือน (ร้อยละ)			รวม
	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001- 18,000 บาท	18,001- 21,000 บาท	
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	5.3	5.3	21.1	31.6
1-3 ล้านบาท	15.8	21.1	31.6	68.4
รวม	21.1	26.3	52.6	100.0

สำหรับค่าใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 6.15) พบว่า ผู้ที่มีภาระในการซื้อที่อยู่อาศัย ในกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท จน ถึงระดับราคา 1-3 ล้านบาท เท่านั้น ส่วนใหญ่มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 68.4 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 31.6 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างรายได้ ระดับรายได้ 18,001-21,000 บาท (ร้อยละ 52.6) เป็นกลุ่มที่มีการซื้อที่อยู่อาศัยมากที่สุด ส่วนใหญ่มีค่าซื้อที่อยู่อาศัย ในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 31.6 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 21.1 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 15,001-18,000 บาท (ร้อยละ 26.3) มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 21.1 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ และ ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 21.1) มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 15.8 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

2) ค่าซื้อที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.16 แสดงข้อมูลค่าซื้อที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	ระดับเงินเดือน (ร้อยละ)					รวม
	21,001- 24,000 บาท	24,001- 27,000 บาท	27,001- 30,000 บาท	30,001- 60,000 บาท	80,000 บาท ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	3.4	0.0	0.0	3.4	0.0	6.9
1-3 ล้านบาท	20.7	24.1	13.8	27.6	0.0	86.2
3-5 ล้านบาท	0.0	0.0	0.0	0.0	3.4	3.4
8 ล้านบาทขึ้นไป	0.0	0.0	0.0	3.4	0.0	3.4
รวม	24.1	24.1	13.8	34.5	3.4	100.0

จากตารางที่ 6.16 ค่าใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ที่มีภาระในการซื้อที่อยู่อาศัย ในกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ถึงระดับราคา 8 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 6.9 ระดับราคา 3-5 ล้านบาทและ 8 ล้านบาทขึ้นไป ร้อยละ 3.4 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างรายได้ 30,001-60,000 บาท (ร้อยละ 34.5) เป็นกลุ่มที่มีการซื้อที่อยู่อาศัยมากที่สุด ส่วนใหญ่มีค่าซื้อที่อยู่อาศัย ในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 27.6 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และ 8 ล้านบาทขึ้นไป ร้อยละ 3.4 เท่า ๆ กัน

ระดับรายได้ 15,001-18,000 บาท (ร้อยละ 26.3) มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 21.1 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ และ ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 21.1) มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 15.8 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 21,001-24,000 บาท (ร้อยละ 24.1) มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 20.7 รองลงมาคือ ค่าซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 3.4 ตามลำดับ ในขณะที่ระดับรายได้ 24,001-27,000 บาท (ร้อยละ 24.1) เท่ากัน แต่มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ร้อยละ 24.1 ระดับราคาเดียวกัน

ระดับรายได้ 27,001-30,000 บาท (ร้อยละ 13.8) และ ระดับรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 3.4) มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 13.8 และ ร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท และมีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท จนถึง ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับเงินเดือน 18,001-21,000 บาท ทั้งนี้ค่าซื้อที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1-3 ล้านบาท เช่นกัน แต่มีค่าซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ถึง ระดับราคา 8 ล้านบาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ 30,001-60,000 บาท ในเรื่องค่าซื้อที่อยู่อาศัย แสดงให้เห็นชัดเจนว่าระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย โดยค่าซื้อที่อยู่อาศัยจะสูงขึ้นตามระดับรายได้ และความสามารถในการจ่ายของแต่ละบุคคล

6.5 ที่อยู่อาศัยและการอยู่อาศัย ของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

1) ที่อยู่อาศัยและการอยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.17 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่คนเดียว

ผู้ร่วมพักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนพักอาศัย 1 คน	รวม
อยู่คนเดียว	บางเขน	2,000-2,500 บาท	100.0	
		รวม	100.0	
	หลักสี่	3,001-3,500 บาท	50.0	50.0
		4,501-5,000 บาท	50.0	50.0
		รวม	100.0	
	เมืองนนทบุรี	2,000-2,500 บาท	29.0	29.0
		2,501-3,000 บาท	19.40	19.40
		3,001-3,500 บาท	22.60	22.60
		3,501-4,000 บาท	12.90	12.90
		4,001-4,500 บาท	3.20	3.20
		5,001-5,500 บาท	3.20	3.20
		5,501-6,000 บาท	3.20	3.20
		6,001-6,500 บาท	3.20	3.20
		9,000 บาทขึ้นไป	3.20	3.20
	รวม	100.0		
	บางกรวย	2,501-3,000 บาท	100.0	
	รวม	100.0		
	ปากเกร็ด	5,001-5,500 บาท	100.0	
	รวม	100.0		

จากตารางที่ 6.17 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่คนเดียว พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง เขตบางเขน กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก เขตหลักสี่ และจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี บางกรวย และอำเภอปากเกร็ด โดย ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางเขน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 2,000-2,500 บาท เท่านั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตหลักสี่ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 3,001-3,500 บาท และ 4,501-5,000 บาท ในขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี มีระดับราคาค่าเช่าที่หลากหลาย ตั้งแต่ 2,000 บาท - 6,500 บาท และ 9,000 ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีระดับราคาค่าเช่า 2,000-2,500 บาท มากที่สุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางกรวย มีค่าเช่าที่

อยู่อาศัยระดับราคา 2,501-3,000 บาท และผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอปากเกร็ด มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 5,001-5,500 บาท

ตารางที่ 6.18 จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่คนเดียว

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	2,000-2,500 บาท	27.8
2	3,001-3,500 บาท	22.2
3	2,501-3,000 บาท	19.4
4	3,501-4,000 บาท	11.1
5	5,501-6,000 บาท	5.6
6	4,001-4,500 บาท	2.8
	5,001-5,500 บาท	2.8
	6,001-6,500 บาท	2.8
	9,000 บาทขึ้นไป	2.8
	รวม	100.0

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่คนเดียว โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.18 พบว่า ระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3 อันดับแรกของผู้ที่อยู่คนเดียว คือ ระดับราคา 2,000-2,500 บาท/เดือน มากที่สุด รองลงมาคือ ระดับราคา 3,001-3,500 บาท/เดือน และระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน ตามลำดับ

ตารางที่ 6.19 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำที่อาศัยอยู่กับเพื่อน

ผู้ร่วมพักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนพักอาศัย 2 คน	รวม	
เพื่อน	บางซื่อ	6,001-6,500 บาท	100.0		
	รวม		100.0		
	จตุจักร	4,001-4,500 บาท	100.0		
	รวม		100.0		
	บางเขน	3,001-3,500 บาท	50.0	50.0	
		3,501-4,000 บาท	50.0	50.0	
	รวม		100.0		
	เมืองนนทบุรี	2,000-2,500 บาท	4.2	4.2	
		2,501-3,000 บาท	37.5	37.5	
		3,001-3,500 บาท	16.7	16.7	
		3,501-4,000 บาท	16.7	16.7	
		4,001-4,500 บาท	8.3	8.3	
		4,501-5,000 บาท	4.2	4.2	
		5,501-6,000 บาท	4.2	4.2	
		6,501-7,000 บาท	4.2	4.2	
		7,501-8,000 บาท	4.2	4.2	
	รวม		100.0		
	ปากเกร็ด	2,501-3,000 บาท	25.0	25.0	
		3,001-3,500 บาท	25.0	25.0	
		3,501-4,000 บาท	25.0	25.0	
		4,501-5,000 บาท	25.0	25.0	
	รวม		100.0		

จากตารางที่ 6.19 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะพักอาศัย 2 คนเท่านั้น และอาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นใน เขตบางซื่อ และจตุจักร กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง เขตบางเขน และจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี และปากเกร็ด โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางซื่อ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 6,001-6,500 บาท เท่านั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตจตุจักร มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 4,001-4,500 บาท เท่านั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางเขน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 3,001-4,000 บาท ในขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี มีระดับราคาค่าเช่าที่หลากหลาย ตั้งแต่ 2,000 บาท - 8,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับราคาค่าเช่า

2,501-3,000 บาท มากที่สุด และผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอปากเกร็ด มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา ตั้งแต่ 2,501-5,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 6.20 จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	2,501-3,000 บาท	31.3
2	3,001-3,500 บาท	18.8
	3,501-4,000 บาท	18.8
3	4,001-4,500 บาท	9.4
4	4,501-5,000 บาท	6.3
5	2,000-2,500 บาท	3.1
	5,501-6,000 บาท	3.1
	6,001-6,500 บาท	3.1
	6,501-7,000 บาท	3.1
	7,501-8,000 บาท	3.1
รวม		100.0

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.20 พบว่า ระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3 อันดับแรกของผู้ที่อยู่กับเพื่อนคือ ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน มากที่สุด รองลงมาคือ ระดับราคา 3,001-4,000 บาท/เดือน และระดับราคา 4,001-4,500 บาท/เดือน ตามลำดับ

ตารางที่ 6.21 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร

ผู้ร่วม พักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนผู้พักอาศัย (ร้อยละ)				รวม
			2 คน	3 คน	4 คน	5 คน ขึ้นไป	
คู่สมรส-บุตร	พญาไท	2,501-3,000 บาท	-	100.0	-	-	100.0
		รวม	100.0				
	หลักสี่	5,001-5,500 บาท	100.0	-	-	-	100.0
		รวม	100.0				

	เมืองนนทบุรี	2,000-2,500 บาท	25.0	0.0	0.0	12.50	37.50
		2,501-3,000 บาท	12.50	12.50	0.0	0.0	25.0
		3,001-3,500 บาท	0.0	12.50	0.0	0.0	12.50
		5,501-5,500 บาท	12.50	12.50	0.0	0.0	25.0
		รวม	100.0				

จากตารางที่ 6.21 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก เขตหลักสี่ และจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพญาไท พักอาศัย 3 คน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 2,501-3,000 บาท เท่านั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตหลักสี่ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 5,001-5,500 บาท เท่านั้น ในขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี พักอาศัย 2-3 คน และ 5 คนขึ้นไป มีระดับราคาค่าเช่าที่หลากหลาย ตั้งแต่ 2,000 บาท – 5,500 บาท ส่วนใหญ่มีระดับราคาค่าเช่า 2,000-2,500 บาท มากที่สุด

ตารางที่ 6.22 จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	2,000-2,500 บาท	30.0
	2,501-3,000 บาท	30.0
	5,001-5,500 บาท	30.0
2	3,001-3,500 บาท	10.0
	รวม	100.0

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.22 พบว่า ระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,000-3,000 บาท/เดือน และ 5,001-5,500 บาท/เดือน เป็นสัดส่วนร้อยละ 30.0 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ระดับราคา 3,001-3,500 บาท/เดือน ตามลำดับ

ตารางที่ 6.23 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา

ผู้ร่วม พักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนผู้พักอาศัย (ร้อยละ)				รวม
			2 คน	3 คน	4 คน	5 คน ขึ้นไป	
บิดา-มารดา	บางซื่อ	2,000-2,500 บาท	0.0	50.0	0.0	0.0	50.0
		3,501-4,000 บาท	0.0	50.0	0.0	0.0	50.0
	รวม		100.0				
	เมืองนนทบุรี	2,501-3,000 บาท	0.0	0.0	50.0	0.0	50.0
		6,501-7,000 บาท	0.0	0.0	0.0	50.0	50.0
รวม		100.0					

จากตารางที่ 6.23 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นใน เขตบางซื่อ และจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางซื่อ พักอาศัย 3 คน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 2,000-2,500 บาท และ 3,501-4,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน และผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี พักอาศัย 4-5 คนขึ้นไป มีระดับราคาค่าเช่า 2,501-3,000 บาท และ 6,501-7,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 6.24 สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	2,000-2,500 บาท	25.0
	2,501-3,000 บาท	25.0
	3,501-4,000 บาท	25.0
	6,501-7,000 บาท	25.0
รวม		100.0

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.24 พบว่า มีระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,000-4,000 บาท/เดือน และ 6,501-7,000 บาท/เดือน เป็นสัดส่วนร้อยละ 25.0 เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 6.25 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง

ผู้ร่วม พักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนผู้พักอาศัย (ร้อยละ)				รวม
			2 คน	3 คน	4 คน	5 คน ขึ้นไป	
ญาติพี่น้อง	เมืองนนทบุรี	2,501-3,000 บาท	33.30	0.0	0.0	0.0	33.30
		3,001-3,500 บาท	33.30	0.0	0.0	0.0	33.30
		6,001-6,500 บาท	0.0	33.30	0.0	0.0	33.30
	รวม		100.0				

จากตารางที่ 6.25 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี เท่านั้น โดยจะพักอาศัย 2-3 คน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 2,501-3,500 บาท และ 6,001-6,500 บาท ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 6.26 สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	2,501-3,000 บาท	33.3
	3,001-3,500 บาท	33.3
	6,001-6,500 บาท	33.3
รวม		100.0

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.26 พบว่า มีระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,501-3,500 บาท/เดือน และ 6,001-6,500 บาท/เดือน เป็นสัดส่วนร้อยละ 33.30 เท่า ๆ กัน

2) ผู้ร่วมพักอาศัยและจำนวนผู้พักอาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.27 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่คนเดียว

ผู้ร่วมพักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนพักอาศัย 1 คน	รวม
อยู่คนเดียว	จตุจักร	5,001-5,500 บาท	100.0	
		รวม	100.0	
	เมืองนนทบุรี	2,501-3,000 บาท	37.5	37.5
		3,001-3,500 บาท	12.5	12.5
		4,001-4,500 บาท	25.0	25.0
		4,501-5,000 บาท	12.5	12.5
		6,501-7,000 บาท	12.5	12.5
รวม	100.0			

จากตารางที่ 6.27 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่คนเดียว พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นใน เขตจตุจักร และจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี โดย ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตจตุจักร มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 5,001-5,500 บาท เท่านั้น ในขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี มีระดับราคาค่าเช่าที่หลากหลาย ตั้งแต่ 2,501-3,500 บาท 4,001-5,000 บาท และ 6,501-7,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับราคาค่าเช่า 2,501-3,000 บาท มากที่สุด

ตารางที่ 6.28 จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ ที่อาศัยอยู่คนเดียว

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	2,501-3,000 บาท	33.3
2	4,001-4,500 บาท	22.2
3	3,001-3,500 บาท	11.1
	4,501-5,000 บาท	11.1
	5,001-5,500 บาท	11.1
	6,501-7,000 บาท	11.1
รวม	100.0	

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่คนเดียว โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.28 พบว่า ระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3 อันดับแรกของผู้ที่อยู่คนเดียว คือ ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน มากที่สุด รองลงมาคือ ระดับราคา 4,001-4,500 บาท/เดือน และระดับราคา 3,001-3,500 บาท/เดือน 4,501-5,500 บาท/เดือน และ 6,501-7,000 บาท/เดือน เท่าๆ กัน ตามลำดับ

ตารางที่ 6.29 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่กับเพื่อน

ผู้ร่วมพักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนพักอาศัย 2 คน	รวม
เพื่อน	บางเขน	4,500-5,000 บาท	100.0	
		รวม	100.0	
	เมืองนนทบุรี	3,001-3,500 บาท	50.0	50.0
		4,001-4,500 บาท	25.0	25.0
		4,501-5,000 บาท	25.0	25.0
	รวม	100.0		
	บางกรวย	2,501-3,000 บาท	100.0	
		รวม	100.0	
	บางใหญ่	3,501-4,000 บาท	100.0	
		รวม	100.0	

จากตารางที่ 6.29 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะพักอาศัย 2 คนเท่านั้น และอาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง เขตบางเขน และจังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี บางกรวย และบางใหญ่ โดย ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตบางเขน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 4,500-5,000 บาท เท่านั้น ในขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี มีระดับราคาค่าเช่าที่หลากหลาย ตั้งแต่ 3,001-3,500 บาท และ 4,001-5,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับราคาค่าเช่า 3,001-3,500 บาท มากที่สุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางกรวย มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 2,501-3,000 บาท และผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอบางใหญ่ มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 3,501-4,000 บาท

ตารางที่ 6.30 จัดลำดับระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน

ลำดับ	ระดับราคาค่าเช่า/เดือน	ร้อยละ
1	4,501-5,000 บาท	37.5
2	3,001-3,500 บาท	25.0
3	2,501-3,000 บาท	12.5
	3,501-4,000 บาท	12.5
	4,001-4,500 บาท	12.5
รวม		100.0

สรุประดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน โดยการจัดอันดับ ดังตารางที่ 6.30 พบว่า ระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 3 อันดับแรกของผู้ที่อยู่กับเพื่อนคือ ระดับราคา 4,501-5,000 บาท/เดือน มากที่สุด รองลงมาคือ ระดับราคา 3,001-3,500 บาท/เดือน และระดับราคา 2,501-4,500 บาท/เดือน ตามลำดับ

ตารางที่ 6.31 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร

ผู้ร่วม พักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนผู้พักอาศัย (ร้อยละ)				รวม
			2 คน	3 คน	4 คน	5 คน ขึ้นไป	
คู่สมรส-บุตร	เมืองนนทบุรี	2,501-3,000 บาท	50.0	0.0	-	-	50.0
		6,001-6,500 บาท	0.0	50.0	-	-	50.0
	รวม		100.0				

จากตารางที่ 6.31 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี เท่านั้น พักอาศัยอยู่ 2-3 คน มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 2,501-3,000 บาท และ 6,001-6,500 บาท ในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 6.32 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร

ผู้ร่วม พักอาศัย	เขตที่อยู่อาศัย	ค่าเช่า/เดือน	จำนวนผู้พักอาศัย (ร้อยละ)				รวม
			2 คน	3 คน	4 คน	5 คน ขึ้นไป	
ญาติพี่น้อง	ปากเกร็ด	3,501-4,000 บาท	100.0	0.0	-	-	100.0
		รวม	100.0				

จากตารางที่ 6.32 ข้อมูลการอยู่อาศัยของกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่อาศัยอยู่กับคู่สมรส-บุตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ใน จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองปากเกร็ด พักอาศัย 2 คน และมีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับราคา 3,501-4,000 บาท เท่านั้น

สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มระดับรายได้ที่เช่าที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่คนเดียว ไม่มีผู้ร่วมพักอาศัย กลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำส่วนใหญ่มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับ 2,001-2,500 บาท/เดือน ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับ 2,501-3,000 บาท/เดือน มากที่สุด รองลงมาคือ พักอาศัย 2 คน จะพักอาศัยอยู่กับเพื่อน ซึ่งอาจทำให้มีการแชร์ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ทำให้ระดับราคาของค่าเช่าที่อยู่อาศัยสูงขึ้น เมื่อเทียบกับการพักอาศัยอยู่คนเดียว กลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อน ส่วนใหญ่มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับ 2,501-3,000 บาท/เดือน ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีค่าเช่าที่อยู่อาศัยระดับ 4,501-5,000 บาท/เดือน มากที่สุด นอกจากนี้ ยังพบว่า จำนวนสมาชิกต่อครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างที่เช่าที่อาศัย เป็นครัวเรือนขนาดเล็ก ทั้งนี้ครัวเรือนที่มีขนาด 5 คนขึ้นไป มักเป็นกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ การเดินทาง และที่อยู่อาศัย

6.6.1 วิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน

1) วิธีและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.33 ข้อมูลวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน
ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

วิธีการเดินทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน (ร้อยละ)							รวม (N=197)
	ต่ำกว่า 20 บาท	21-50 บาท	51-100 บาท	101-150 บาท	151-200 บาท	200 บาทขึ้นไป	ไม่มีค่า ใช้ จ่าย	
รถยนต์ส่วนตัว	1.6	3.6	7.8	1.0	2.1	1.6	1.6	19.2
มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว	4.1	12.4	5.7	2.1	0.5	0.0	2.1	26.9
รถไฟฟ้า BTS	0.0	0.5	0.0	0.0	0.0	0.0	0.5	1.0
รถไฟฟ้า MRT	0.0	2.6	3.1	2.1	0.0	0.0	0.0	7.8
รถรับส่งสวัสดิการ	2.1	7.8	0.5	0.5	0.0	0.0	0.0	10.9
รถตู้	0.5	3.1	2.1	1.0	0.0	0.0	0.0	6.7
รถประจำทาง (รถเมล์)	2.1	18.1	6.7	1.6	0.0	0.5	0.0	29.0
มอเตอร์ไซค์รับจ้าง	2.1	13.5	3.6	2.1	0.0	0.5	0.0	21.8
รถแท็กซี่ / สามล้อ	0.0	0.5	0.5	0.5	0.0	0.0	0.0	1.6
รถสองแถว	4.1	14.0	3.1	0.5	0.0	0.0	0.0	21.8
เดิน	4.1	2.6	0.5	0.0	0.0	0.0	1.0	8.3
จักรยาน	0.0	0.5	0.5	0.5	0.0	0.0	0.0	1.6
อื่น ๆ	0.0	0.5	0.0	0.0	0.0	0.0	0.5	1.0
รวม	13.5	48.7	21.2	6.7	2.6	2.1	5.2	100.0

จากตารางที่ 6.33 พบว่า วิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน 3 อันดับแรก
ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ คือ เดินทางไปทำงานด้วย รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 29.0
มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว ร้อยละ 26.9 มอเตอร์ไซค์รับจ้างและรถสองแถว ร้อยละ 21.8 เท่า ๆ กัน

และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 21-50 บาท/วัน ร้อยละ 48.7 51-100 บาท/วัน ร้อยละ 21.2 และต่ำกว่า 20 บาท/วัน ร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 21-50 บาท (ร้อยละ 48.7) มีวิธีการเดินทางที่หลากหลายรูปแบบมากที่สุด และเป็นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 – 21,000 บาท มีวิธีการเดินทาง คือ รถประจำทาง (รถเมล์) มากที่สุด ร้อยละ 18.1 รองลงมาคือ รถสองแถว ร้อยละ 14.0 มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 13.5 มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว ร้อยละ 12.4 รถรับส่งสวัสดิการ ร้อยละ 7.8 รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 3.6 รถตู้ ร้อยละ 3.1 รถไฟฟ้า MRT และเดิน ร้อยละ 2.6 เท่า ๆ กัน รถไฟฟ้า BTS, รถแท็กซี่/สามล้อ, จักรยาน และอื่น ๆ ร้อยละ 0.5 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 51-100 บาท (ร้อยละ 21.2) ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 7.8 รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 6.7 มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว ร้อยละ 5.7 มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 3.6 รถไฟฟ้า MRT และรถสองแถว ร้อยละ 3.1 เท่า ๆ กัน รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 3.6 รถตู้ ร้อยละ 3.1 รถไฟฟ้า MRT และเดิน ร้อยละ 2.6 เท่า ๆ กัน รถรับส่งสวัสดิการ, รถแท็กซี่/สามล้อ, เดิน และจักรยาน ร้อยละ 0.5 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย ต่ำกว่า 20 บาท/วัน (ร้อยละ 13.5) ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว รถสองแถว และเดิน ร้อยละ 4.1 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ รถรับส่งสวัสดิการ รถประจำทาง (รถเมล์) และมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 2.1 เท่า ๆ กัน รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 1.6 และรถตู้ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 101-150 บาท/วัน (ร้อยละ 6.7) ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว รถไฟฟ้า MRT และ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 2.1 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 1.6 รถยนต์ส่วนตัวและรถตู้ ร้อยละ 1.0 เท่า ๆ กัน และ รถรับส่งสวัสดิการ, รถแท็กซี่/สามล้อ, รถสองแถวและจักรยาน ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

กลุ่มที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (ร้อยละ 5.2) ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว ร้อยละ 2.1 รองลงมาคือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 1.6 เดิน ร้อยละ 1.0 รถไฟฟ้า BTS และอื่น ๆ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 151-200 บาท/วัน (ร้อยละ 2.6) มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 2.1 และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว ร้อยละ 0.5 เท่านั้น และกลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 200 บาทขึ้นไป/วัน

(ร้อยละ 2.1) มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 1.6 รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) และมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 0.5 เท่า ๆ กัน

2) วิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.34 ข้อมูลวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน
ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

วิธีการเดินทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน (ร้อยละ)							รวม (N=80)
	ต่ำกว่า 20 บาท	21-50 บาท	51-100 บาท	101-150 บาท	151-200 บาท	200 บาทขึ้นไป	ไม่มี ค่าใช้จ่าย	
รถยนต์ส่วนตัว	0.0	15.6	14.3	7.8	10.4	1.3	3.9	53.2
มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว	0.0	5.2	5.2	1.3	1.3	1.3	2.6	16.9
รถไฟฟ้า BTS	0.0	0.0	0.0	0.0	1.3	0.0	0.0	1.3
รถไฟฟ้า MRT	0.0	2.6	1.3	0.0	0.0	0.0	0.0	3.9
รถรับส่งสวัสดิการ	0.0	5.2	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	5.2
รถตู้	0.0	3.9	6.5	0.0	0.0	0.0	0.0	10.4
รถประจำทาง (รถเมล์)	0.0	13.0	11.7	0.0	2.6	0.0	0.0	27.3
มอเตอร์ไซค์รับจ้าง	0.0	10.4	5.2	1.3	2.6	0.0	0.0	19.5
รถแท็กซี่ / สามล้อ	0.0	2.6	5.2	0.0	1.3	0.0	0.0	9.1
รถสองแถว	0.0	3.9	2.6	1.3	1.3	0.0	0.0	9.1
เดิน	1.3	1.3	1.3	0.0	0.0	0.0	6.5	10.4
จักรยาน	0.0	1.3	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	1.3
อื่น ๆ	0.0	0.0	2.6	0.0	0.0	0.0	0.0	2.6
รวม	1.3	33.8	31.2	9.1	11.7	1.3	11.7	100.0

จากตารางที่ 6.34 พบว่า วิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน 3 อันดับแรก
ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง คือ เดินทางไปทำงานด้วย รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 53.2 รถประจำ
ทาง (รถเมล์) ร้อยละ 27.3 และมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 19.5 และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
เริ่มต้นที่ 21-50 บาท/วัน ร้อยละ 33.8 51-100 บาท/วัน ร้อยละ 31.2 151-200 บาท/วันและไม่มี
ค่าใช้จ่าย ร้อยละ 11.7 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 21-50 บาท (ร้อยละ 33.8) มีวิธีการเดินทางที่หลากหลายรูปแบบมากที่สุด และเป็นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มระดับรายได้ 21,001 บาทขึ้นไป มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว มากที่สุด ร้อยละ 15.6 รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 13.0 มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ร้อยละ 10.4 มอเตอร์ไซด์ส่วนตัวและรถรับส่งสวัสดิการ ร้อยละ 5.2 เท่า ๆ กัน รถตู้และรถสองแถว ร้อยละ 3.9 เท่า ๆ กัน รถไฟฟ้า MRT และรถแท็กซี่/สามล้อ ร้อยละ 2.6 เท่า ๆ กัน เดินและจักรยาน ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 51-100 บาท (ร้อยละ 31.2) ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 14.3 รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 11.7 รถตู้ ร้อยละ 6.5 มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว มอเตอร์ไซด์รับจ้าง และรถแท็กซี่/สามล้อ ร้อยละ 5.2 เท่า ๆ กัน รถสองแถวและอื่น ๆ ร้อยละ 2.6 เท่า ๆ กัน รถไฟฟ้า MRT และเดิน ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 151-200 บาท/วัน (ร้อยละ 11.7) มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 10.4 รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) และมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ร้อยละ 2.6 เท่า ๆ กัน มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว รถไฟฟ้า BTS รถแท็กซี่/สามล้อ และรถสองแถว ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (ร้อยละ 11.7) เท่ากัน ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ เดิน ร้อยละ 6.5 รองลงมาคือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 3.9 มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 101-150 บาท/วัน (ร้อยละ 9.1) ส่วนใหญ่มีวิธีการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 7.8 รองลงมาคือ มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว มอเตอร์ไซด์รับจ้าง และรถสองแถว ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย ต่ำกว่า 20 บาท/วัน (ร้อยละ 1.3) มีวิธีการเดินทางรูปแบบเดียว คือ เดิน ร้อยละ 1.3 ในขณะที่กลุ่มที่มีค่าใช้จ่าย 200 บาทขึ้นไป/วัน (ร้อยละ 1.3) เท่ากัน ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางด้วยรถส่วนตัว ทั้งรถยนต์ส่วนตัว และมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน

ตารางที่ 6.35 แสดงข้อมูลสัดส่วนค่าเดินทางเฉลี่ยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี

ระดับรายได้	ระดับรายได้เฉลี่ย	ค่าเดินทางเฉลี่ย/เดือน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000-21,000 บาท/เดือน	15,000	1,065	7.10
	16,500.5	1,065	6.45
	19,500.5	1,065	5.46
21,001-80,000 บาท/เดือน	22,500.5	1,065	4.73
	25,500.5	2,265	8.88
	28,500.5	2,265	7.94
	45,000.5	1,065	2.36
	80,000	1,065	1.36
สัดส่วนค่าเดินทางเฉลี่ยรวม			5.53

เมื่อพิจารณาสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางแยกตามระดับรายได้แล้ว ตารางที่ 6.35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการจ่ายค่าเดินทาง เป็นสัดส่วนที่ประมาณ 5.5% ของระดับรายได้ โดยส่วนใหญ่มีค่าเดินทางเฉลี่ยที่ 1,065 บาท/เดือน

สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มรายได้ต่างมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ 21-50 บาท/วัน แต่มีวิธีการเดินทางที่แตกต่างกัน การเดินทางที่ใช้ค่าใช้จ่าย 21-50 บาท/วัน ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ ส่วนใหญ่เดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ คือ รถประจำทาง (รถเมล์) ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง มีค่าใช้จ่าย 21-50 บาท/วัน เช่นกัน แต่ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว มากกว่าการใช้ขนส่งสาธารณะ และมีความสามารถในการจ่ายค่าเดินทาง เป็นสัดส่วนที่ประมาณ 5.5% ของระดับรายได้ ทั้งนี้กลุ่มที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางของทั้ง 2 กลุ่มระดับรายได้คือ เดินทางด้วยรถส่วนตัว กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จะเดินทางด้วยมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว และกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว

6.6.2 วิธีการเดินทางและเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง

1) วิธีและเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.36 วิธีและเหตุผลการเลือกวิธีการเดินทางของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

วิธีการเดินทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง (ร้อยละ) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				รวม
	ความ สะดวก	ไม่ต้อง เดินทาง หลายต่อ	ประหยัด ค่าใช้จ่าย	ประหยัดเวลา	
รถยนต์ส่วนตัว	18.7	6.2	2.6	6.7	19.7
มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว	22.3	8.8	10.9	19.2	26.9
รถไฟฟ้า BTS	1.0	1.0	0.5	0.5	1.0
รถไฟฟ้า MRT	6.7	0.5	1.0	5.2	7.3
รถรับส่งสวัสดิการ	9.3	1.0	7.8	1.6	10.9
รถตู้	5.7	2.6	4.1	2.6	6.7
รถประจำทาง (รถเมล์)	19.2	6.7	19.2	8.8	28.5
มอเตอร์ไซด์รับจ้าง	18.7	5.2	8.8	12.4	21.8
รถแท็กซี่ / สามล้อ	1.0	0.5	1.0	1.0	1.0
รถสองแถว	16.6	5.7	15.0	8.3	21.8
เดิน	6.7	2.1	4.1	4.1	8.3
จักรยาน	1.6	1.0	0.0	0.5	1.6
อื่น ๆ	1.0	0.0	0.0	0.5	1.0
รวม	79.8	27.5	43.5	41.5	N=197

ในเรื่องวิธีการเดินทางและเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ (ตารางที่ 6.36) พบว่า วิธีการเดินทาง 3 อันดับแรก ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ คือเดินทางไปทำงานด้วย รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 28.5 มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว ร้อยละ 26.9 มอเตอร์ไซด์รับจ้างและรถสองแถว ร้อยละ 21.8 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ และมีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทาง 4 เหตุผล ส่วนใหญ่คือเรื่องความสะดวก ร้อยละ 79.8 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 43.5

ประหยัดเวลา ร้อยละ 41.5 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 27.5 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียด เหตุผลการเลือกวิธีการเดินทางตามแต่ละวิธี ดังนี้

- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถประจำทาง (รถเมล์) (ร้อยละ 28.5) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวกและประหยัดค่าใช้จ่าย มากที่สุด ร้อยละ 19.2 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 8.8 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 6.7 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว (ร้อยละ 26.9) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 19.2 ประหยัด ค่าใช้จ่าย ร้อยละ 10.9 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 8.8 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย มอเตอร์ไซค์รับจ้าง (ร้อยละ 21.8) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 18.7 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 12.4 ประหยัด ค่าใช้จ่าย ร้อยละ 8.8 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 5.2 ในขณะที่กลุ่มที่เดินทางด้วย รถสองแถว (ร้อยละ 21.8) เท่ากัน มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อย ละ 16.6 และให้ความสำคัญกับ การประหยัดค่าใช้จ่าย (ร้อยละ 15.0) มากกว่า การ ประหยัดเวลา (ร้อยละ 8.3) และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 5.7 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 19.7) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความ ทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 18.7 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 6.7 ไม่ต้องเดินทาง หลายต่อ ร้อยละ 6.2 และประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถรับส่งสวัสดิการ (ร้อยละ 10.9) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความ ทางสะดวก ร้อยละ 9.3 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 7.8 ประหยัดเวลา ร้อยละ 1.6 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 1.0 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย การเดิน (ร้อยละ 8.3) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 6.7 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลา ร้อยละ 4.1 และไม่ต้อง เดินทางหลายต่อ ร้อยละ 2.1 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถไฟฟ้า MRT (ร้อยละ 7.3) มีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทาง สะดวก ร้อยละ 6.7 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 5.2 ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 1.0 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถตู้ (ร้อยละ 6.7) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 5.7 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 4.1 ประหยัดเวลาและไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 2.6 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย จักรยาน (ร้อยละ 1.6) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 1.6 รองลงมาคือ ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 1.0 และประหยัดเวลา ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถไฟฟ้า BTS (ร้อยละ 1.0) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 1.0 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่าย และประหยัดเวลา ร้อยละ 0.5 เท่า ๆ กัน และกลุ่มที่เดินทางด้วย รถแท็กซี่ / สามล้อ (ร้อยละ 1.0) เท่ากัน มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ประหยัดค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลา ร้อยละ 1.0 เท่าๆกัน รองลงมาคือ ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 0.5 ในขณะที่กลุ่มที่เดินทาง วิธีอื่น ๆ (ร้อยละ 1.0) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 1.0 และประหยัดเวลา (ร้อยละ 0.5) เท่านั้น

2) วิธีการเดินทางและเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทางของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.37 วิธีและเหตุผลการเลือกวิธีการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

วิธีการเดินทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง (ร้อยละ) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				รวม
	ความ สะดวก	ไม่ต้อง เดินทาง หลายต่อ	ประหยัด ค่าใช้จ่าย	ประหยัดเวลา	
รถยนต์ส่วนตัว	53.8	23.1	5.1	16.7	53.8
มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว	15.4	6.4	7.7	10.3	16.7
รถไฟฟ้า BTS	0.0	1.3	0.0	1.3	1.3
รถไฟฟ้า MRT	3.8	1.3	1.3	2.6	3.8
รถรับส่งสวัสดิการ	5.1	1.3	2.6	2.6	5.1
รถตู้	7.7	3.8	6.4	1.3	10.3
รถประจำทาง (รถเมล์)	19.2	12.8	15.4	11.5	26.9
มอเตอร์ไซค์รับจ้าง	16.7	11.5	6.4	10.3	20.5
รถแท็กซี่ / สามล้อ	7.7	3.8	2.6	5.1	9.0
รถสองแถว	5.1	6.4	6.4	5.1	9.0
เดิน	6.4	2.6	9.0	1.3	10.3
จักรยาน	1.3	1.3	1.3	0.0	1.3
อื่น ๆ	2.6	1.3	1.3	1.3	2.6
รวม	84.6	37.2	30.8	33.3	N=80

วิธีการเดินทางและเหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง (ตารางที่ 6.37) พบว่า วิธีการเดินทาง 3 อันดับแรกของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง กว่าครึ่งเดินทางไปทำงานด้วย รถยนต์ส่วนตัว มากที่สุด ร้อยละ 53.8 รถประจำทาง (รถเมล์) ร้อยละ 26.9 และมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ร้อยละ 20.5 ตามลำดับ และมีเหตุผลในการเลือกวิธีเดินทาง 4 เหตุผล ส่วนใหญ่คือเรื่องความสะดวก ร้อยละ 84.6 รองลงมาคือ ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 37.2 ประหยัดเวลา ร้อยละ 33.3 และประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 30.8 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดเหตุผลการเลือกวิธีการเดินทางตามแต่ละวิธี ดังนี้

- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 53.8) กว่าครึ่งมีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 23.1 ประหยัดเวลา ร้อยละ 16.7 และประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 5.1 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถประจำทาง (รถเมล์) (ร้อยละ 26.9) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 19.2 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 15.4 ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 12.8 และประหยัดเวลา ร้อยละ 11.5 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย มอเตอร์ไซด์รับจ้าง (ร้อยละ 20.5) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 16.7 รองลงมาคือ ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 11.5 ประหยัดเวลา ร้อยละ 10.3 และประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 6.4 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว (ร้อยละ 16.7) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก มากที่สุด ร้อยละ 15.4 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 10.3 ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 7.7 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 6.4 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถตู้ (ร้อยละ 10.3) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 7.7 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 6.4 ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 3.8 และประหยัดเวลา ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มที่เดินทางด้วย การเดิน (ร้อยละ 10.3) เท่ากัน มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 9.0 รองลงมาคือ ความทางสะดวก ร้อยละ 6.4 ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 2.6 และประหยัดเวลา ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถแท็กซี่ / สามล้อ (ร้อยละ 9.0) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 7.7 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 5.1 ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 3.8 และประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มที่เดินทางด้วย รถสองแถว (ร้อยละ 9.0) เท่ากัน มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ไม่ต้องเดินทางหลายต่อและประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 6.4 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ความทางสะดวกและประหยัดเวลา ร้อยละ 5.1 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถรับส่งสวัสดิการ (ร้อยละ 5.1) มีเหตุผลการเลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 5.1 รองลงมาคือ ประหยัดค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลา ร้อยละ 2.6 และไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถไฟฟ้า MRT (ร้อยละ 3.8) มีเหตุการณ์เลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 3.8 รองลงมาคือ ประหยัดเวลา ร้อยละ 2.6 ไม่ต้องเดินทางหลายต่อและประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย วิธีอื่นๆ (ร้อยละ 2.6) เท่ากัน มีเหตุการณ์เลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ร้อยละ 2.6 รองลงมาคือ ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ประหยัดค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลา ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ
- กลุ่มที่เดินทางด้วย รถไฟฟ้า BTS (ร้อยละ 1.3) มีเหตุการณ์เลือกวิธีเดินทางโดย ไม่ต้องเดินทางหลายต่อและประหยัดเวลา เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ในขณะที่กลุ่มที่เดินทางด้วย จักรยาน (ร้อยละ 1.3) เท่ากัน มีเหตุการณ์เลือกวิธีเดินทางโดย ความทางสะดวก ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ และประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 1.3 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มรายได้ต่างให้ความสำคัญกับความสะดวกมากที่สุด แต่จะมีเหตุผลอื่นร่วมประกอบการตัดสินใจที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล โดยกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จะให้ความสำคัญกับเรื่องของการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประหยัดเวลาเดินทาง สุดท้ายคือการยอมเดินทางหลายต่อเพื่อมาทำงาน ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง เลือกความสะดวกเป็นหลัก โดยที่ไม่ต้องเดินทางมาทำงานหลายต่อ ประหยัดเวลา และไม่สนใจในเรื่องการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เรื่องของระดับรายได้มีผลกับการตัดสินใจเลือกวิธีการเดินทางของแต่ละกลุ่ม โดยที่มีเหตุผลเรื่องความสะดวกเหมือนกัน แต่ความสะดวกเหล่านี้จะแตกต่างกันไปตามลักษณะทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล

6.6.3 ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทางไปทำงาน

1) ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ตารางที่ 6.38 ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ

ระดับรายได้ (บาท/เดือน)	ที่ตั้งของที่อยู่ อาศัย	ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน (ร้อยละ)					รวม
		ไม่เกิน 10 นาที	11-15 นาที	16-30 นาที	31 นาที - 1 ชั่วโมง	มากกว่า 1 ชั่วโมง	
ต่ำกว่า 15,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	0.0	1.5	4.4	4.4	1.5	11.8
	กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	0.0	0.0	1.5	1.5	0.0	2.9
	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	0.0	0.0	1.5	0.0	1.5	2.9
	นนทบุรี	13.2	20.6	32.4	11.8	4.4	82.4
	รวม	13.2	22.1	39.7	17.6	7.4	100.0
15,001 - 18,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	0.0	1.6	6.5	3.2	0.0	11.3
	กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	0.0	0.0	4.8	1.6	0.0	6.5
	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	0.0	0.0	4.8	3.2	1.6	9.7
	นนทบุรี	9.7	22.6	35.5	4.8	0.0	72.6
	รวม	9.7	24.2	51.6	12.9	1.6	100.0
18,001 - 21,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	0.0	1.5	1.5	0.0	0.0	3.0
	กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	0.0	0.0	4.5	0.0	1.5	6.0
	กรุงเทพฯ เขต ชั้นนอก	0.0	0.0	1.5	1.5	0.0	3.0
	นนทบุรี	9.0	25.4	35.8	16.4	1.5	88.1
	รวม	9.0	26.9	43.3	17.9	3.0	100.0

ในเรื่องที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ผู้วิจัยได้พิจารณาแยกตามระดับรายได้ ดังตารางที่ 6.38 พบว่า กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน ตั้งแต่ไม่เกิน 10 นาที จนถึง มากกว่า 1 ชั่วโมง โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที รองลงมาคือ 11-15 นาที, 31 นาที – 1 ชั่วโมง, ไม่เกิน 10 นาที และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดระยะเวลาเดินทางของแต่ละระดับรายได้ ดังนี้

ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที มากที่สุด ร้อยละ 39.7 รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 22.1 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 17.6 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 13.2 และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ เขตชั้นใน กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง และ กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก เท่า ๆ กัน ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี (ร้อยละ 82.4) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 20.6 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 13.2 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 11.8 และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 4.4 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ใน กรุงเทพฯ เขตชั้นใน (ร้อยละ 11.8) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที และ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 4.4 เท่าๆกัน รองลงมาคือ 11-15 นาที และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง (ร้อยละ 2.9) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที และ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.5 เท่า ๆ กัน และ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 2.9) เท่ากัน ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที และ มากกว่า 1 ชั่วโมง เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.5 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 15,001 - 18,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที มากที่สุด ร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 24.2 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 12.9 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 9.7 และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ เขตชั้นใน กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก และ กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี (ร้อยละ 72.6) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 22.6 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 9.7 และ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน (ร้อยละ 11.3) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 6.5 รองลงมาคือ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.2 และ 11-15 นาที ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 9.7)

ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 4.8 รองลงมาคือ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.2 และมากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.6 และ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง (ร้อยละ 6.5) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 4.8 และ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.6 เท่านั้น

ระดับรายได้ 18,001 - 21,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที มากที่สุด ร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 26.9 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 17.9 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 9.0 และ มากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง กรุงเทพฯ เขตชั้นใน และ กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก เท่า ๆ กัน ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี (ร้อยละ 88.1) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 35.8 รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 25.4 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 16.4 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 9.0 และมากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง (ร้อยละ 6.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 4.5 และมากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 1.5 เท่านั้น กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน (ร้อยละ 3.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 11-15 นาที และ 16-30 นาที เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.5 เท่าๆกัน ในขณะที่กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 3.0) เท่ากัน ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที และ 31 นาที – 1 ชั่วโมง เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.5 เท่า ๆ กัน

2) ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 6.39 ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ระดับรายได้	ที่ตั้งของที่อยู่อาศัย	ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน (ร้อยละ)					รวม
		ไม่เกิน 10 นาที	11-15 นาที	16-30 นาที	31 นาที - 1 ชั่วโมง	มากกว่า 1 ชั่วโมง	
21,001 - 24,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	0.0	0.0	7.4	0.0	-	7.4
	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	0.0	0.0	0.0	3.7	-	3.7
	นนทบุรี	14.8	7.4	33.3	33.3	-	88.9
	รวม	14.8	7.4	40.7	37.0	-	100.0
24,001 - 27,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	0.0	0.0	5.0	0.0	-	5.0

	กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	0.0	5.0	15.0	5.0	-	25.0
	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	0.0	0.0	10.0	5.0	-	15.0
	นนทบุรี	10.0	10.0	30.0	5.0	-	55.0
	รวม	10.0	15.0	60.0	15.0	-	100.0
27,001 - 30,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	0.0	0.0	0.0	25.0	-	25.0
	นนทบุรี	12.5	0.0	25.0	37.5	-	75.0
	รวม	12.5	0.0	25.0	62.5	-	100.0
30,001 - 60,000	กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	0.0	0.0	0.0	9.1	-	9.1
	กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	0.0	0.0	4.5	4.5	-	9.1
	นนทบุรี	4.5	27.3	36.4	13.6	-	81.8
	รวม	4.5	27.3	40.9	27.3	-	100.0
80,000 บาทขึ้นไป	นนทบุรี	0.0	50.0	50.0	0.0	-	100.0
	รวม	0.0	50.0	50.0	0.0	-	100.0

จากตารางที่ 6.39 ที่ตั้งที่อยู่อาศัยและระยะเวลาเดินทาง ผู้วิจัยได้พิจารณาแยกตามระดับรายได้ พบว่า กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน ตั้งแต่ ไม่เกิน 10 นาที จนถึง 31 นาที - 1 ชั่วโมง โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที รองลงมาคือ 31 นาที - 1 ชั่วโมง 11-15 นาที และไม่เกิน 10 นาที ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดระยะเวลาเดินทาง ของแต่ละระดับรายได้ ดังนี้

ระดับรายได้ 21,001 - 24,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที มากที่สุด ร้อยละ 40.7 รองลงมาคือ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 37.0 ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 14.8 และ 11-15 นาที ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ เขตชั้นใน และ กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี (ร้อยละ 88.9) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที และ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 33.3 เท่า ๆ กัน รองลงมาคือ ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 14.8 และ 11-15 นาที ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน (ร้อยละ 7.4) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที

เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 7.4 และ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 3.7) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 31 นาที - 1 ชั่วโมง เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 24,001 - 27,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที มากที่สุด ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ 11-15 นาที และ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 15.0 เท่า ๆ กัน และไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก และ กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัด นนทบุรี (ร้อยละ 55.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ ไม่เกิน 10 นาที และ 11-15 นาที ร้อยละ 10.0 เท่า ๆ กัน และ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 5.0 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง (ร้อยละ 25.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 15.0 รองลงมาคือ 11-15 นาที และ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 5.0 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 15.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 10.0 รองลงมาคือ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 5.0 ตามลำดับ และกลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นใน (ร้อยละ 5.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 27,001 - 30,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 31 นาที - 1 ชั่วโมง มากที่สุด ร้อยละ 62.5 รองลงมาคือ 16-30 นาที ร้อยละ 25.0 และไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก เท่านั้น กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัด นนทบุรี (ร้อยละ 75.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ 16-30 นาที ร้อยละ 25.0 และไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 25.0) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 31 นาที - 1 ชั่วโมง เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามลำดับ

ระดับรายได้ 30,001 - 60,000 บาท ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที มากที่สุด ร้อยละ 40.9 รองลงมาคือ 11-15 นาที และ 31 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 27.3 เท่า ๆ กัน และไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง และ กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี (ร้อยละ 81.8) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที ร้อยละ 36.4

รองลงมาคือ 11-15 นาที ร้อยละ 27.3 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 13.6 และ ไม่เกิน 10 นาที ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง (ร้อยละ 9.1) ใช้ระยะเวลาเดินทาง 31 นาที – 1 ชั่วโมง เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 9.1 ในขณะที่กลุ่มที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก (ร้อยละ 9.1) เท่ากัน ใช้ระยะเวลาเดินทาง 16-30 นาที และ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ร้อยละ 4.5 เท่า ๆ กัน ตามลำดับ

ระดับรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 11-15 นาที และ 16-30 นาที ร้อยละ 50.0 เท่า ๆ กัน และอาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี เท่านั้น (ร้อยละ 100.0)

สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มระดับรายได้ใช้ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาทีมากที่สุด กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จะมีระยะเวลาเดินทางที่นานกว่ากลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง คือใช้ระยะเวลาเดินทางไปจนถึงมากกว่า 1 ชั่วโมง โดยกลุ่มที่ใช้เวลาเดินทางสั้นที่สุด หรือไม่เกิน 10 นาที ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ ระดับรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี และ กลุ่มที่ใช้เวลาทางมากที่สุด หรือมากกว่า 1 ชั่วโมง คือ ระดับรายได้ 15,001 – 18,000 บาท ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ใช้เวลาเดินทางมากที่สุด คือ 31 นาที – 1 ชั่วโมง ส่วนใหญ่เป็น ระดับรายได้ 27,001 – 30,000 บาท ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี และ กลุ่มที่ใช้เวลาเดินทางสั้นที่สุด หรือไม่เกิน 10 นาที ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง คือ ระดับรายได้ 21,001 - 24,000 บาท ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรีเช่นกัน

บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานของบุคลากรระดับกลาง กรณีศึกษา กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี ตามวัตถุประสงค์ แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อดังต่อไปนี้

7.1. สรุปผลลักษณะและที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข

ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ทุกระดับรายได้จะเลือกอยู่อาศัยในพื้นที่ใกล้ที่ทำงานทั้งสิ้น คืออาศัยอยู่ในระยะ 10 กิโลเมตร จากกระทรวงสาธารณสุข

2) การถือครองกรรมสิทธิ์ เป็นการเช่าที่อยู่อาศัย มากกว่าการซื้อที่อยู่อาศัย

3) กลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ จะเลือกอยู่ในระยะที่ใกล้ที่ทำงานมากกว่ากลุ่มอื่น คืออาศัยอยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร จากกระทรวงสาธารณสุข

4) กลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ อาศัยเป็นอพาร์ทเมนต์/หอพักและไม่มีผู้ร่วมพักอาศัย

สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ นันทนา วาณิชยพงศ์³ (2547), ธเนศ ชุมทรัพย์⁴ (2549), ธัญชัย อภิวัตมงคล⁵ (2552) ที่สรุปได้ว่า กลุ่มระดับรายได้ต่ำจะเลือกอยู่อาศัยในพื้นที่ใกล้ที่ทำงานทั้งนี้จะอยู่อาศัยประเภทเช่า ในขณะที่กลุ่มรายได้ปานกลางจะเริ่มมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และกลุ่มระดับรายได้ปานกลางสูง ไม่มีค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย พักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดา-มารดา หรือ คู่สมรส-บุตร มีผู้ร่วมพักอาศัยประมาณ 2-3 คน และมีที่อยู่อาศัยห่างจากที่ทำงานประมาณ 10 กิโลเมตร

³ นันทนา วาณิชยพงศ์, “ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน กรณีศึกษาผู้ที่ซื้อที่อยู่อาศัยในเขตจังหวัดปทุมธานี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547).

⁴ ธเนศ ชุมทรัพย์, “ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าสู่แหล่งงาน และที่ตั้งที่อยู่อาศัย กรณีศึกษาผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงานย่านสาทร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549).

⁵ ธัญชัย อภิวัตมงคล, “ความสามารถในการจ่ายเพื่อการครอบครองที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้ปานกลาง กรณีศึกษาผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงานพื้นที่ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552).

ปัจจัยในการเลือกที่อยู่อาศัยคือ รูปแบบที่อยู่อาศัยมีความเหมาะสม ความสะดวกในการเดินทางมาทำงาน และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

5) มีระดับราคาค่าเช่าที่อยู่อาศัย 2,501-3,000 บาท/เดือน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 13.49% ของระดับรายได้ที่ได้รับ/เดือน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุขใจ น้ำผุด (2537) ที่กล่าวว่า Total Housing Cost จะต้องไม่เกิน 1/4 ของรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือน โดยอัตราส่วนที่เหมาะสมคือ ไม่ควรเกิน 25-30% ของรายได้ขั้นต้นของบุคคล

6) กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง อาศัยเป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด อาศัยอยู่กับคู่สมรสบุตร

7) เหตุผลในการเลือกที่ตั้งที่อยู่อาศัย คือ ความสะดวกในการเดินทางและใกล้ที่ทำงาน

7.2. สรุปผลพฤติกรรมการเดินทางมาทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข

พฤติกรรมการเดินทางมาทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างส่วนเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมาคือ รถประจำทาง (รถเมล์) รถมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว และรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง

2) กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ เดินทางไปทำงานด้วยขนส่งสาธารณะ คือ รถประจำทาง (รถเมล์) มอเตอร์ไซด์รับจ้าง และรถสองแถว หากเดินทางด้วยรถส่วนตัว จะเดินทางด้วยมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว

3) เหตุผลการเลือกวิธีการเดินทางของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ เพื่อความสะดวก ประหยัดค่าใช้จ่าย ประหยัดเวลา และยอมเดินทางหลายต่อ

4) กลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง จะเดินทางด้วย รถยนต์ส่วนตัว มากกว่าการใช้ขนส่งสาธารณะ

5) เหตุผลการเลือกวิธีการเดินทางของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ เพื่อความสะดวก ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ และประหยัดเวลา เป็นหลักมากกว่าการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

สอดคล้องกับแนวคิดของนักคิดต่างประเทศ Bruton M.J.(1975) และ Karl Moskowitz (1994, อ้างถึงใน ชนิทร เขียวสนั่น 2547) สามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจในการเลือกวิธีการเดินทางนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่าง ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และ เหตุผลส่วนตัว ปัจจัย

ทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เดินทาง อาจเป็น ค่าใช้จ่ายในการบริการ (Money Cost) ค่าเสียเวลาเดินทาง (Time Value) และการเข้าถึงความสะดวกสบาย เป็นต้น ส่วนเหตุผลส่วนตัวนั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ บางคนอาจเลือกวิธีการขนส่งที่ล่าช้าเสียเวลาเพราะไม่มีความสามารถที่จะเดินทางในอัตราค่าโดยสารที่สูงกว่านั้น และบางคนอาจต้องการยอมเสียเงินเป็นจำนวนมาก เพื่อประหยัดเวลาในการเดินทาง 1 - 3 นาที ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การเดินทาง และระยะทาง โดยพบว่า การเดินทางที่มีจุดต้นทางจากที่บ้าน จะใช้การเดินทางด้วยรถยนต์มากกว่าการเดินทางที่ไม่มีจุดเริ่มต้นที่บ้าน ขณะที่การเดินทางจากบ้านไปโรงเรียนและที่ทำงาน มีอัตราการใช้รถสาธารณะสูงกว่าการเดินทางเพื่อไปซื้อของ

- 6) ไม่มีผู้ร่วมเดินทาง
- 7) มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 21-50 บาท/วัน
- 8) ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน 16-30 นาที

ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางและระยะเวลาเดินทาง ทั้งกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ และปานกลางค่อนสูงนั้นเท่ากัน แต่มีวิธีการเดินทางที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจเลือกวิธีการเดินทางของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และเหตุผลส่วนตัว

7.3. สรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยและที่ทำงานของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข

7.3.1 ผู้ที่เช่าที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 7.1 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอเมือง หลังกระทรวง สาธารณสุข ซอยศิริชัย / ซอยดวงมณี	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,000-4,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว, เดิน
		คอนโดมิเนียม	3,500-6,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว
	2. อำเภอเมือง ซอยเรวดี/	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,500-4,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว

	ใกล้กับบึงซี ติวานนท์	คอนโดมิเนียม	6,501-8,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว, เดิน
		ทาวน์เฮ้าส์	6,501-7,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว
	3. อำเภอเมือง ซอยทิมแลนด์ / ใกล้กับเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,000-4,500 บาท และ 6,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	6,501-7,000 บาท	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
	4. อำเภอเมือง ใกล้กับเซนทรัล รัตนาธิเบศร์	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,000-2,500 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
		คอนโดมิเนียม	4,501-5,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว, เดิน

จากตารางที่ 7.1 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อน
ต่ำ ส่วนใหญ่เช่าที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร มากที่สุด จะอาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัด
นนทบุรี ในทำเลที่ใกล้กว่ากลุ่มอื่นๆ ได้แก่

1) บริเวณหลังกระทรวงฯ ในซอยศิริชัย และ ซอยดวงมณี เป็นอพาร์ทเมนท์/หอพัก ระดับ
ราคา 3,500-6,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง, มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
และเดิน อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 3,500-6,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์
ส่วนตัว, ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

2) บริเวณใกล้กับแหล่งอำนวยความสะดวก อย่างบึงซีติวานนท์ และในซอยเรวดี เป็น
อพาร์ทเมนท์/หอพัก ระดับราคา 2,500-4,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถ
รับจ้าง, มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 6,501-8,000 บาท/เดือน

เดินทางไปทำงานโดย รถยนต์ส่วนตัวและเดิน และอาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 6,501-7,000
บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

3) บริเวณใกล้กับเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และในซอยทิมแลนด์ เป็น อพาร์ทเมนท์/หอพัก
ระดับราคา 2,000-4,500 บาท และ 6,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถ
รับจ้าง, มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 6,501-7,000 บาท/เดือน
เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

4) บริเวณใกล้กับเซนทรัลรัตนานิเบศร์ เป็น อพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 2,000-2,500 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดย ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 4,501-5,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว และเดิน

ตารางที่ 7.2 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	1. เขตบางซื่อ ใกล้กับแนว รถไฟฟ้าสายสีม่วง	คอนโดมิเนียม	6,001-6,500 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
		อาคารพาณิชย์ และ ทาวน์เฮ้าส์	7,501-8,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว, ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
	2. เขตจตุจักร ใกล้กับแนว รถไฟฟ้าสายสีม่วง	อพาร์ทเมนต์/หอพัก	4,001-4,500 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	6,501-8,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว, เดิน
		ทาวน์เฮ้าส์	6,501-7,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.2 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่เช่าอยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ได้แก่

1) เขตบางซื่อ ใกล้กับแนวรถไฟฟ้าสายสีม่วง เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 6,001-6,500 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง อาศัยอยู่อาคารพาณิชย์ และทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 7,501-8,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว และ ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

2) เขตจตุจักร ใกล้กับแนวรถไฟฟ้าสายสีม่วง เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 4,001-4,500 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 6,501-8,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดย รถยนต์ส่วนตัวและเดิน และอาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 6,501-7,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.3 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	1. เขตหลักสี่	คอนโดมิเนียม	4,501-5,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.3 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่เช่าอยู่อาศัยในระยะ 5 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ได้แก่ บริเวณเขตหลักสี่ เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 4,501-5,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.4 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอเมือง	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	2,501-3,000 บาท	เดิน / จักรยาน / อื่นๆ
	2. อำเภอปากเกร็ด	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	4,501-5,000 บาท	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	4,000-5,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
	3. อำเภอบางกรวย	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,501-3,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.4 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่เช่าอยู่อาศัย ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จะเริ่มมีระดับราคาเช่าที่สูงขึ้น ได้แก่ 1) อำเภอเมือง เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยเดิน / จักรยาน / วิธีอื่นๆ

2) อำเภอปากเกร็ด เป็นอพาร์ทเมนท์/หอพัก ระดับราคา 4,501-5,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 4,000-5,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

3) อ่างเก็บน้ำกรวย เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.5 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	1. เขตบางเขน	อพาร์ทเมนต์/หอพัก	2,501-4,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.5 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่เช่าอยู่อาศัย ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ได้แก่ บริเวณเขตบางเขน เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 2,501-4,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.6 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	1. เขตหลักสี่	อพาร์ทเมนต์/หอพัก	3,001-3,500 บาท	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.6 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำที่เช่าอยู่อาศัย ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ได้แก่ บริเวณเขตหลักสี่ เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 3,001-3,500 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

รูปที่ 7.1 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้เช่าที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 7.7 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอเมือง หลังกระทรวงสาธารณสุข ชอยศิริชัย / ชอยดวงมณี	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,501-3,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้างมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	5,000-7,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้างเดิน
	2. อำเภอเมือง ชอยเรวดี/ ใกล้กับบิ๊กซี ดิวานนท์	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	2,501-3,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	4,501-5,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	5,501-6,000 บาท	รถยนต์ส่วนตัว
	3. อำเภอเมือง ชอยทิมแลนด์	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	3,500-4,500 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
4. อำเภอเมือง ใกล้กับเซนทรัล รัตนาธิเบศร์	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	3,500-4,500 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้างเดิน	
5. อำเภอ ปากเกร็ด	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	3,501-4,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง	

จากตารางที่ 7.7 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร อาศัยในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีเท่านั้น ได้แก่

1) บริเวณหลังกระทรวงฯ ในซอยศิริชัย และ ซอยดวงมณี เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง, มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 5,000-7,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว, ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และเดิน

2) บริเวณใกล้กับแหล่งอำนวยความสะดวก อย่างบิ๊กซีติวานนท์ และในซอยเรวดี เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 4,501-5,000 บาท/เดือน และอาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 5,501-6,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

3) บริเวณซอยทิมแลนด์ เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 3,500-4,500 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

4) บริเวณใกล้กับเซ็นทรัลรัตนาธิเบศร์ เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 3,500-4,500 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดย ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และเดิน

5) อำเภอบางเกร็ง เป็นอพาร์ทเมนต์/หอพัก ระดับราคา 3,501-4,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดย ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.8 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอบางใหญ่	คอนโดมิเนียม	3,501-4,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
	2. อำเภอบางกรวย	อพาร์ทเมนต์/หอพัก	2,501-3,000	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.8 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ใน พื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่

1) อำเภอบางใหญ่ เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 3,501-4,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

2) อำเภอบางกรวย เป็นอพาร์ทเมนท์/หอพัก ระดับราคา 2,501-3,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.9 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	1. เขตจตุจักร	อพาร์ทเมนท์/หอพัก	4,5001-5,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.9 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ใน พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ได้แก่ เขตจตุจักร เป็นอพาร์ทเมนท์/หอพัก ระดับราคา 4,5001-5,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.10 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าเช่าที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	1. เขตบางเขน	คอนโดมิเนียม	4,501-5,000 บาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.10 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่เช่าที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ใน พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ได้แก่ เขตบางเขน เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 4,5001-5,000 บาท/เดือน เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

	ใกล้เคียงเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน	คอนโดมิเนียม	ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	รถยนต์ส่วนตัว
		อาคารพาณิชย์	-	
	4. อำเภอเมือง ใกล้กับเซนทรัล รัตนนิเบศร์	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	-	รถยนต์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.11 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลาง
ค่อนข้างต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร
เช่นกัน ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีจะอยู่ในทำเลที่ไกลจากที่ทำงานมากขึ้น ได้แก่

1) บริเวณหลังกระทรวงฯ ในซอยศิริชัย และ ซอยดวงมณี เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับ
ราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว, รถยนต์ส่วนตัว และอื่น ๆ อาศัยอยู่
คอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว และขนส่งสาธารณะ/
รถรับจ้าง อาศัยอยู่อาคารพาณิชย์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่ง
สาธารณะ/รถรับจ้าง

2) บริเวณใกล้กับแหล่งอำนวยความสะดวก อย่างบิกซีติวานนท์ และในซอยเวรดี เป็น บ้าน
เดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง,
มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทาง
ไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 1-3
ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว และเดิน อาศัยอยู่บ้านพักสวัสดิการ ไม่มีค่าใช้จ่าย
ด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และรถยนต์ส่วนตัว

3) บริเวณใกล้กับเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และในซอยทิมแลนด์ เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มี
ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่
คอนโดมิเนียม ระดับราคาต่ำกว่า 1 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่อาคาร
พาณิชย์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

4) บริเวณใกล้กับเซนทรัลรัตนนิเบศร์ เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย
เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับ

ราคาต่ำกว่า 1 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และ มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
อาศัยอยู่ ทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.12 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ
ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	1. เขตบางซื่อ	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	1-3 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.12 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลาง
ค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขต
ชั้นใน ได้แก่ เขตบางซื่อ เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดย
รถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยขนส่ง
สาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทาง
ไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.13 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ
ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	1. เขตหลักสี่	คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

จากตารางที่ 7.13 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลาง
ค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขต
ชั้นนอก ได้แก่ เขตหลักสี่ เป็นอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยขนส่ง
สาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.14 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอเมือง	คอนโดมิเนียม	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
		ทาวน์เฮ้าส์	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
	2. อำเภอบางใหญ่	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง, รถยนต์ส่วนตัว
	3. อำเภอ บางบัวทอง	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
	4. อำเภอ ปากเกร็ด	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว, รถยนต์ส่วนตัว
ทาวน์เฮ้าส์		-	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว	

จากตารางที่ 7.14 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่

- 1) อำเภอเมือง เป็นคอนโดมิเนียมและทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
- 2) อำเภอบางใหญ่ เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
- 3) อำเภอบางบัวทอง เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว
- 4) อำเภอปากเกร็ด เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง, มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.15 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	1. เขตดุสิต	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
	2. เขตพญาไท	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	
	3. เขตดินแดง	บ้านพักสวัสดิการ	-	
	4. เขตจตุจักร	บ้านพักสวัสดิการ	-	รถยนต์ส่วนตัว, ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
	คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท		

จากตารางที่ 7.15 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ได้แก่

1) เขตดุสิต และเขตพญาไท เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

2) เขตดินแดง เป็นบ้านพักสวัสดิการ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

3) เขตจตุจักร เป็นบ้านพักสวัสดิการ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว และขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

ตารางที่ 7.16 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	1. เขตลาดพร้าว	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	รถยนต์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	-	
		คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	
	2. เขตบางเขน	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	
ทาวน์เฮ้าส์		-		

จากตารางที่ 7.16 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ได้แก่

- 1) เขตลาดพร้าว เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝดและทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว
- 2) เขตบางเขน เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.17 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	1. เขตดอนเมือง	ทาวน์เฮ้าส์	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
		คอนโดมิเนียม	-	
		บ้านพักสวัสดิการ	-	รถยนต์ส่วนตัว
	2. เขตหลักสี่	ทาวน์เฮ้าส์	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
		คอนโดมิเนียม	-	

จากตารางที่ 7.17 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนต่ำ ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ได้แก่

1) เขตดอนเมือง เป็นทาวน์เฮ้าส์ คอนโดมิเนียม และบ้านพักสวัสดิการ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และรถยนต์ส่วนตัว

2) เขตหลักสี่ เป็นทาวน์เฮ้าส์ และคอนโดมิเนียม ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

รูปที่ 7.3 สรุปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้ซื้อและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 7.18 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอเมือง	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	เดิน
		ทาวน์เฮ้าส์	1-3 ล้านบาท	รถยนต์ส่วนตัว
	2. อำเภอเมือง	คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	รถยนต์ส่วนตัว
		บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว, รถยนต์ส่วนตัว
	3. อำเภอเมือง	คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว, รถยนต์ส่วนตัว, เดิน
		บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

	4. อำเภอเมือง ใกล้กับเซนทรัล รัตนานิเบศร์	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	รถยนต์ส่วนตัว
	5. อำเภอ ปากเกร็ด	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง รถยนต์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.18 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลาง
ค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี
ได้แก่

1) บริเวณหลังกระทรวงฯ ในซอยศิริชัย และ ซอยดวงมณี เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มี
ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3
ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยการเดิน อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไป
ทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

2) บริเวณใกล้กับแหล่งอำนวยความสะดวก อย่างบิ๊กซีติวานนท์ และในซอยเรวดี เป็น
คอนโดมิเนียมและบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์
ส่วนตัว และรถยนต์ส่วนตัว

3) บริเวณใกล้กับเดอะมอลล์งามวงศ์วาน เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท
เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว, รถยนต์ส่วนตัว และเดิน อาศัยอยู่บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มี
ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

4) บริเวณใกล้กับเซนทรัลรัตนานิเบศร์ เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย
เดินทางไปทำงานโดยขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับ
ราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

5) อำเภอปากเกร็ด เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดย
ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง และรถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.19 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
0-5 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	1. เขตหลักสี่	คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	-	รถยนต์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.19 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 5 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ได้แก่ บริเวณเขตหลักสี่ เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซด์ส่วนตัว อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.20 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร จังหวัดนนทบุรี	1. อำเภอเมือง	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	รถยนต์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว
	2. อำเภอปากเกร็ด	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว, รถยนต์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	1-3 ล้านบาท	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว
	3. อำเภอบางกรวย	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	รถยนต์ส่วนตัว
ทาวน์เฮ้าส์		1-3 ล้านบาท		

จากตารางที่ 7.20 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่

1) อำเภอเมือง เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคาต่ำกว่า 1 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

2) อำเภอปากเกร็ด เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม ระดับราคาต่ำกว่า 1 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว และรถยนต์ส่วนตัว อาศัยอยู่ทาวน์เฮ้าส์ ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.21 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นใน	1. เขตดุสิต	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.21 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นใน ได้แก่ บริเวณเขตดุสิต เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ไม่มีค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

ตารางที่ 7.22 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง	1. เขตลาดพร้าว	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	-	รถยนต์ส่วนตัว
		ทาวน์เฮ้าส์	-	ขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง
	2. เขตบางเขน	คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

จากตารางที่ 7.22 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลาง ค่อนสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นกลาง ได้แก่

1) เขตลาดพร้าว เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝดและทาวน์เฮ้าส์ ไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัวและขนส่งสาธารณะ/รถรับจ้าง

2) เขตบางเขน เป็นคอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยมอเตอร์ไซค์ส่วนตัว

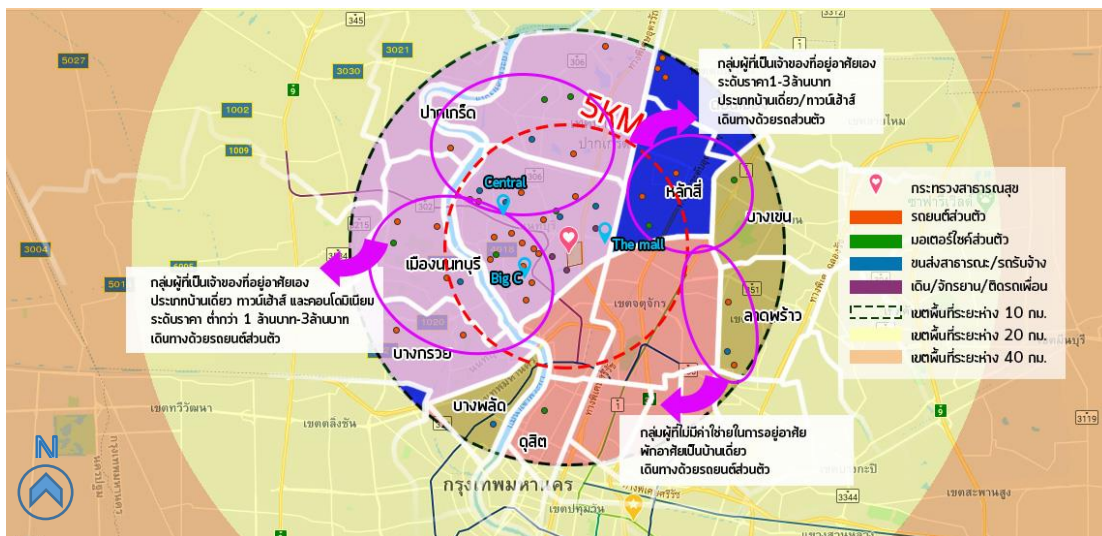
ตารางที่ 7.23 สรุปที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ในระยะ 10 กิโลเมตร พื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก

ระยะทาง / ที่ตั้งที่อยู่อาศัย	ทำเลที่อยู่อาศัย	รูปแบบที่อยู่อาศัย	ค่าซื้อที่อยู่อาศัย	วิธีเดินทาง
6-10 กิโลเมตร กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก	1. เขตดอนเมือง	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	รถยนต์ส่วนตัว
		คอนโดมิเนียม	1-3 ล้านบาท	
	2. เขตหลักสี่	บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด	1-3 ล้านบาท	

จากตารางที่ 7.23 ที่ตั้งและรูปแบบที่อยู่อาศัยและการเดินทาง ของกลุ่มรายได้ปานกลาง ค่อนสูง ที่ซื้อที่อยู่อาศัยและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระยะ 6-10 กิโลเมตร ในพื้นที่กรุงเทพฯ เขตชั้นนอก ได้แก่

1) เขตดอนเมือง เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด และคอนโดมิเนียม ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

2) เขตหลักสี่ เป็นบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ระดับราคา 1-3 ล้านบาท เดินทางไปทำงานโดยรถยนต์ส่วนตัว

รูปที่ 7.4 สรูปรูปแบบที่อยู่อาศัยและตำแหน่งผู้ซื้อและไม่มีค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงานของบุคลากรระดับกลาง ตรีศึกษา กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี โดยอยู่อาศัยในระยะ 10 กิโลเมตร โดยสามารถแบ่งได้เป็นผู้ที่เช่าที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มระดับรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ ส่วนใหญ่อยู่ในระยะ 5 กิโลเมตรจากที่ทำงาน และแหล่งอำนวยความสะดวก ในขณะที่ผู้ที่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง จะเป็นคอนโดมิเนียมหรือบ้านเดี่ยว/บ้านแฝด ในระดับราคา 1-3 ล้านบาท ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใกล้กับถนนหลัก และแหล่งอำนวยความสะดวกเช่นกัน แต่จะมีทำเลที่ไกลกว่ากลุ่มผู้เช่าที่อยู่อาศัย และผู้ที่ไม่มีการอยู่อาศัย นั้นส่วนใหญ่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัยเพราะอยู่บ้านเดิมร่วมกับบิดา-มารดา หรือญาติพี่น้อง

ผลการศึกษาในครั้งนี้ มีความสอดคล้องบางส่วนกับแนวคิดต่างประเทศของ Lean และ Goodal (1966) Wingo (1969) William Alonso (1975) ที่กล่าวไว้ว่า กลุ่มรายได้น้อยจะพยายามเลือกที่อยู่อาศัยใกล้ที่ทำงาน เพราะจะประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ขณะที่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางลดลง แต่ก็ยังคงย้ายที่อยู่อาศัยเข้าใกล้แหล่งงานเรื่อยๆ โดยเงินส่วนต่างที่เกิดจากการประหยัดค่าใช้จ่ายการเดินทาง จะนำไปทดแทนในส่วนของราคาที่ดินของที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น เนื่องด้วยบริบทที่แตกต่างกัน กระทรวงสาธารณสุขนั้นตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งถือเป็นเขตปริมณฑลไม่ใช่มiddle city ทำให้ค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัยยังไม่ได้มีระดับราคาที่สูงเกินไป เมื่อเทียบกับบริเวณใจกลางเมือง กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข มีค่าใช้จ่ายในการครอบครองที่อยู่อาศัยคิดเป็น 13.49% ของรายได้ ซึ่งถือว่าสูงกว่าในอดีตที่ผ่านมา เมื่อเปรียบเทียบกับผล

การศึกษาของ ธเนศ ชุมทรัพย์ (2549) และ ธัญชัย อภิวัตมงคล (2552) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการครองครองที่อยู่อาศัยที่ 11.15% และ 10.39% ของรายได้ สอดคล้องกับผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมครัวเรือน โดยสำนักสถิติแห่งชาติ (2561) ที่พบว่า ครัวเรือนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น 0.9% จากปี 2560

ในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าสู่ที่ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงาน 5.53% ของรายได้ ซึ่งลดลงจากงานวิจัยที่ผ่านมาของ สุรพล ปธานวนิช และศักดิ์ศรี บริบาลบรรพตเขตต์ ที่ศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำงานเฉลี่ยของผู้ที่ทำงานในกรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 8% ของรายได้เฉลี่ย (2544, อ้างถึงใน ธเนศ ชุมทรัพย์ 2549 : 122) ด้วยบริบทของพื้นที่ ที่สามารถเดินทางได้หลายวิธี ประกอบกับมีสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่รอบทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทางเลือกในการตัดสินใจเลือกวิถีเดินทางและที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และทุกระดับรายได้เลือกที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ด้วยเหตุผลเดียวกัน คือ เดินทางสะดวกและใกล้ที่ทำงาน โดยที่ความสะดวกนี้จะแตกต่างกันไปตามระดับรายได้ของแต่ละบุคคล ความสะดวกในการเดินทางของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ รถประจำทาง (รถเมล์) เพื่อช่วยในการประหยัดค่าใช้จ่าย ในขณะที่ความสะดวกของกลุ่มรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง คือ รถยนต์ส่วนตัวมากกว่าการใช้ขนส่งสาธารณะ เพื่อช่วยให้ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ความสะดวกจึงไม่ได้หมายถึงความคล่องตัวและระยะเวลาเท่านั้น แต่รวมถึงค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย หรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และระยะเวลาที่เสียไป จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ระดับรายได้ ค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย และปัจจัยด้านการเดินทาง ได้แก่ วิธีการเดินทาง ระยะเวลาเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีความสัมพันธ์กับการเลือกที่อยู่อาศัยที่อยู่ใกล้กับแหล่งงาน

7.4 ข้อเสนอแนะ

7.4.1 ข้อเสนอแนะแก่ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยพบว่า มีกลุ่มคนที่พักอาศัยอยู่บ้านพักสวัสดิการ แต่ไม่ได้พักในพื้นที่ใกล้กับกระทรวงสาธารณสุข ทั้งที่มีที่อยู่อาศัยมากมายโดยรอบพื้นที่ ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ยังต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาทำงาน และใช้ระยะเวลาเดินทางที่มากกว่าคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยให้กับบุคลากรที่ทำงานในกระทรวงฯ ให้มากขึ้น โดยจัดให้มีที่พักสวัสดิการที่อยู่ใกล้กับที่ทำงาน เพื่อเอื้อความสะดวกให้แก่กลุ่มรายได้ต่ำ ได้มีโอกาสมีที่อยู่อาศัยใกล้ที่ทำงานมากขึ้น และจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางและระยะเวลาเดินทางของบุคลากรได้

7.4.2 ข้อเสนอแนะแก่ผู้ประกอบการพัฒนาสังหาริมทรัพย์

จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ส่วนใหญ่ระดับราคาที่อยู่อาศัยของผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข มีค่าเช่าอยู่ที่ 2,501-3,000 บาท และมีค่าซื้อที่อยู่อาศัยที่ระดับ 1-3 ล้านบาท การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยที่รองรับผู้ที่ทำงานในกระทรวงสาธารณสุขนั้น ควรปรับระดับราคาให้เหมาะสมกับความสามารถในการจ่ายมากขึ้น และไม่จำเป็นต้องอยู่ติดกับรถไฟฟ้า แต่ควรส่งเสริมให้มีการบริการจัดรถรับส่งจากโครงการ ให้ทั่วถึงในจุด รับ-ส่ง รถสวัสดิการของหน่วยงาน

7.4.3 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในความสัมพันธ์ในภาพรวมของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และทางกายภาพของที่อยู่อาศัย ที่ทำงานและการเดินทาง ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป ควรศึกษาแยกย่อยไปในสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัย และสัดส่วนค่าใช้จ่ายการเดินทางเข้าสู่ที่ทำงาน เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับรูปแบบการอยู่อาศัยของสังคมไทยในปัจจุบันในแต่ละพื้นที่

บรรณานุกรม

- Alan Black. *Urban Mass Transportation Planning*. New York: McGraw-Hill, 1995.
- Barrie Needham. *How Cities Work: An Introduction*. Oxford: Pergamon Press, 1977.
- Brain Goodal. *The Economics of Urban Areas*. Oxford: Pergamon Press, 1972.
- Bruton, M. J. *Introduction to Transportation Planning*. London: Hutchinson, 1975.
- Harold Carter. *The Study of Urban Geography*. London: Edward Arnold, 1975.
- Maisel, Sherman J. "Rates of Ownership, Mobility, and Purchase. Essays in Urban Land Economics." *Essays in Urban Land Economics* (1966).
- Meyer et al, J. R. *The Urban Transportation Problem*. Cambridge, MA: Harvard University Press, 1966.
- Richard F. Muth. *Cities and Housing: The Spatial Pattern of Urban Residential Land Use*. Chicago: University of Chicago Press, 1969.
- Short, J.R. *Internal Structure of the City*. New York: Oxford University Press, 1982.
- Stillman, Richard J. *Guide to Personal Finance: A Lifetime Program of Money Management*. N.J., Prentice-Hall: Englewood Cliffs, 1975.
- W. Lean, และ B. Goodall. *Aspects of Land Economics*. London: Estates Gazette, 1966.
- William Alonso, และ John R. Friedmann. *Regional Policy: Readings in Theory and Applications*. Cambridge: M.I.T. Press, 1975.
- Wingo, L. *Transportation and Urban Land*. New York: Praeger, 1969.

กระทรวงสาธารณสุข. อนุสรณ์กระทรวงสาธารณสุขครบ 15 ปี พ.ศ. 2485-2500. พระนคร: โรงพิมพ์
อุดม, 2500.

คนธ์พงษ์ เลิศชัยทัศน. "การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการถือครองที่อยู่อาศัยของคนชั้นกลาง : กรณีศึกษา
อาคารพักอาศัยรวมในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาค
วิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ชนินทร์ เขียวสนั่น. "การส่งเสริมระบบขนส่งมวลชนในเขตชั้นใน กรณีศึกษา พฤติกรรมการเดินทางของ
ผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในย่านธุรกิจสีลม ถนนสีลม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง, 2547.

ทีเอ็นเอ็นไทยแลนด์. ค่าครองชีพคนไทยสูงสวนทางรายได้ [Online]. 2652. Available from:
<https://today.line.me/th/pc/article/ค่าครองชีพคนไทยสูงสวนทางรายได้-8Pxp5x>

ธัญชัย อภิวิฑูรย์. "ความสามารถในการจ่ายเพื่อการครอบครองที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้ปานกลาง
กรณีศึกษา ผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงานพื้นที่ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2552.

ธนาคารอาคารสงเคราะห์. "เตรียมความพร้อมเพื่อการมีบ้านหลังแรกเป็นของตนเอง." วารสารธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ 7, 26 (กรกฎาคม - กันยายน 2544): 37-38.

ธเนศ ชุมทรัพย์. "ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้าสู่แหล่งงาน
และที่ตั้งที่อยู่อาศัยกรณีศึกษาผู้ที่ทำงานในอาคารสำนักงานย่านสาทร." วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

นันทนา วาณิชยพงศ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน กรณีศึกษาผู้ที่ซื้อที่อยู่อาศัยในเขต
จังหวัดปทุมธานี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

มานพ พงศทัต. ทำเนียบคอนโด. ทำงานใกล้ที่อยู่หรืออยู่ใกล้ที่ทำงาน ในวิรัชภัทร พรหมบุตร.
กรุงเทพฯ: สารมวลชน, 2532.

รวงทอง ฉายะพงศ์, ศรีวงศ์ สุมิตร, และ สาลินี วรบัณฑิต. การศึกษาค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร และ
บริโภคน้สยของประชากรในกรุงเทพมหานคร. (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528).

ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงาน ก.พ. สถานภาพส่วนราชการ [Online]. 2558. Available from:
<https://moc.ocsc.go.th/> [2 เมษายน 2562]

สุขใจ น้ำฟูต. กลยุทธ์การบริการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม

ความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน กรณีศึกษา: กระทรวงสาธารณสุข จังหวัด นนทบุรี

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรปริญญาเอกพัฒนาศาสตรมหาบัณฑิต โดย น.ส.สายธาร หนูเกลี้ยง นิสิตปริญญาโท ภาควิชาเคหการ สาขาวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลทางการวิจัยในครั้งนี้จะไม่มีการเผยแพร่ความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบหรือชื่อข้อมูล

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดระบุคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านทุกข้อคำถามด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

1. เพศ หญิง ชาย
2. อายุ

☐ 21-24 ปี	☐ 25-29 ปี	☐ 30-34 ปี	☐ 35-39 ปี
☐ 40-49 ปี	☐ 50-59 ปี	☐ 60 ปีขึ้นไป	
3. สถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง อื่นๆ
4. สถานที่ทำงาน / หน่วยงาน
.....
5. ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน

☐ กลุ่มบริการ	☐ กลุ่มเทคนิค	☐ กลุ่มบริหารทั่วไป	☐ กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)			
6. อายุงาน

☐ 1-3 ปี	☐ 4-6 ปี	☐ 6 ปีขึ้นไป
------------------------------	------------------------------	----------------------------------
7. รายได้ของท่านต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท	☐ 15,001 – 18,000 บาท	☐ 18,001 – 21,000 บาท
☐ 21,001 – 24,000 บาท	☐ 24,001 – 27,000 บาท	☐ 27,001 – 30,000 บาท
☐ 30,001 – 60,000 บาท	☐ 60,001 – 80,000 บาท	☐ 80,000 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยในวันทำงาน

คำชี้แจง โปรดระบุคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านทุกข้อคำถามด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

8. ที่ตั้งของที่พักอาศัยในวันทำงาน
- กรุงเทพมหานคร เขต ถนน
จุดสังเกต (เช่น ห้างสรรพสินค้า, วัด เป็นต้น)
- พื้นที่ปริมณฑล จังหวัดอำเภอ
จุดสังเกต (เช่น ห้างสรรพสินค้า, วัด เป็นต้น)
9. ระยะเวลาที่ท่านอาศัยอยู่อาศัย
- จันทร์ - ศุกร์ (5 วัน) จันทร์ - เสาร์ (6 วัน) จันทร์-อาทิตย์ (7 วัน)
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
10. รูปแบบของที่อยู่อาศัย
- อพาร์ทเมนท์ / หอพัก คอนโดมิเนียม บ้านเดี่ยว / บ้านแฝด
- ทาวน์เฮ้าส์ อาคารพาณิชย์ บ้านพักสวัสดิการ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
11. การถือครองกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน
- เป็นเจ้าของเอง ราคาประมาณบาท
- เช่า ค่าเช่า / เดือนบาท
- บ้านของพ่อแม่ / ญาติ
- บ้านพักสวัสดิการ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
12. จำนวนผู้พักอาศัย
- 1 คน 2 คน 3 คน 4 คน 5 คน ขึ้นไป
13. ท่านพักอาศัยอยู่กับผู้ใด
- อยู่คนเดียว บิดา-มารดา ญาติพี่น้อง
- เพื่อน คู่สมรส-บุตร อื่นๆ (โปรดระบุ)
14. เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- แต่งงาน / มีครอบครัว ค่าเช่าที่อยู่อาศัยถูก เดินทางสะดวก
- เป็นที่อยู่อาศัยของบิดา-มารดา ความปลอดภัยสูง ใกล้ที่ทำงาน
- สภาพแวดล้อมดี มีพื้นที่ใช้สอยมากขึ้น ใกล้โรงเรียน
- ใกล้ครอบครัว / ญาติ / เพื่อน ใกล้สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ ซื้อเพื่อการลงทุน
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

คำชี้แจง โปรดระบุวิธีการเดินทางไปทำงานเป็นประจำของท่าน จากที่ท่อกาศไปยังที่ทำงาน ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

15. วิธีที่ใช้ในการเดินทางไปทำงานเป็นประจำของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- รถยนต์ส่วนตัว (ไปข้อ 16) มอเตอร์ไซค์ส่วนตัว (ไปข้อ 16) รถไฟฟ้า BTS
- รถไฟฟ้า MRT รถรับส่งสวัสดิการ รถตู้
- รถประจำทาง (รถเมล์) มอเตอร์ไซค์รับจ้าง รถแท็กซี่ / สามล้อ
- รถสองแถว เรือ เดิน
- จักรยาน อื่นๆ (โปรดระบุ).....
16. ในกรณีที่ท่านมีรถส่วนตัว มีผู้ร่วมเดินทางไปทำงานหรือไม่
- ไม่มี มี จำนวนคน
17. เหตุผลในการเลือกวิธีการเดินทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ความสะดวก ไม่ต้องเดินทางหลายต่อ ประหยัดค่าใช้จ่าย
- ประหยัดเวลา อื่นๆ (โปรดระบุ).....
18. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับที่ทำงานต่อวัน
- ต่ำกว่า 20 บาท 21-50 บาท 51-100 บาท 101-150 บาท
- 151-200 บาท 200 บาทขึ้นไป ไม่มีค่าใช้จ่าย
19. ในกรณีที่ท่านไม่มีรถส่วนตัว ท่านคิดว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางวิธีใดสูงที่สุดในการเดินทางไปทำงาน
- ราคาประมาณบาท
20. เส้นทางหรือชื่อถนนในการเดินทางมาทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ถนนติวานนท์ ถนนกรุงเทพ-นนทบุรี ถนนงามวงศ์วาน
- ถนนนครอินทร์ ถนนรัตนธิเบศร์ ถนนวงศ์สว่าง
- ถนนรัชดาภิเษก ถนนประชาชื่น ถนนแจ้งวัฒนะ
- ทางพิเศษศรีรัช ทางพิเศษเฉลิมมหานคร
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....
21. ระยะเวลาเดินทางไปทำงาน
- ไม่เกิน 10 นาที 11-15 นาที 16-30 นาที 31 นาที - 1 ชั่วโมง
- มากกว่า 1 ชั่วโมง

จบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามนี้

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๐/๑ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น เพื่อเป็นการเยียวยาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งที่เหมาะสมและเป็นธรรม ก.พ. อาจกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับการเยียวยาโดยให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งตามที่เห็นสมควรเป็นกรณี ๆ ไปก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

หน้า ๒

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔๓ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

มาตรา ๕ ในวาระเริ่มแรก ให้ปรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการและระดับชำนาญการ และผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงานและระดับชำนาญงานได้รับเงินเดือนในอัตราที่สูงกว่าอัตราที่ได้รับอยู่เดิมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อีกร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ได้รับอยู่ ในกรณีที่การปรับเงินเดือนดังกล่าวทำให้มีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปรับตัวเลขเงินเดือนดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

**บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทบริหาร**

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๗๔,๓๒๐	๗๖,๘๐๐
ขั้นต่ำ	๕๑,๑๕๐	๕๖,๓๘๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๒๔,๕๐๐	๒๙,๙๘๐
ระดับ	ต่ำ	สูง

**บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทอำนวยการ**

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๕๙,๕๐๐	๗๐,๓๖๐
ขั้นต่ำ	๒๖,๖๖๐	๓๒,๘๕๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๑๙,๘๖๐	๒๔,๕๐๐
ระดับ	ต่ำ	สูง

**บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทวิชาการ**

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๒๖,๙๐๐	๔๓,๖๐๐	๕๘,๓๙๐	๖๙,๐๕๐	๗๖,๘๐๐
ขั้นต่ำ	๘,๓๕๐	๑๕,๐๕๐	๒๒,๑๕๐	๓๑,๕๐๐	๔๓,๘๑๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๗,๑๕๐	๑๓,๑๖๐	๑๙,๘๖๐	๒๔,๕๐๐	๒๙,๙๘๐
ระดับ	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ทรงคุณวุฒิ

**บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภททั่วไป**

	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๒๑,๐๑๐	๓๘,๗๕๐	๕๔,๘๒๐	๖๙,๐๕๐
ขั้นต่ำ	๔,๘๗๐	๑๐,๑๙๐	๑๕,๕๑๐	๒๘,๒๒๐
ระดับ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ทักษะพิเศษ

หน้า ๓

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔๓ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสม เป็นธรรม และได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป ค่าตอบแทนในภาคเอกชน สถานะการคลังของประเทศ ความแตกต่างระหว่างรายได้ของข้าราชการระดับต่าง ๆ ในประเภทเดียวกันและต่างประเภทกัน และปัจจัยอื่นที่จำเป็น สมควรปรับบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดมาตรการเยียวยาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งที่เหมาะสมและเป็นธรรมตามควรแห่งกรณี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**รายชื่อตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 (ไทย-อังกฤษ)
ตามสายงาน ประเภท และระดับตำแหน่ง**

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 45 บัญญัติให้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี 4 ประเภท ได้แก่ ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ และตำแหน่งประเภททั่วไป และมาตรา 48 ให้ ก.พ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน เพื่อให้ยึดถือเป็นหลักในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญทุกตำแหน่งในส่วนราชการ โดย ก.พ. ได้มีมติให้กำหนดมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง จำนวน 245 สายงาน ใน 8 กลุ่มอาชีพ ประกอบด้วย

กลุ่มอาชีพ 1 หมายถึง กลุ่มอาชีพบริหาร อำนวยการ ทูรกรร งานสถิติ งานนิติกร งานการทูตและต่างประเทศ

กลุ่มอาชีพ 2 หมายถึง กลุ่มอาชีพการคลัง การเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม

กลุ่มอาชีพ 3 หมายถึง กลุ่มอาชีพคมนาคม ขนส่ง และติดต่อสื่อสาร

กลุ่มอาชีพ 4 หมายถึง กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

กลุ่มอาชีพ 5 หมายถึง กลุ่มอาชีพวิทยาศาสตร์

กลุ่มอาชีพ 6 หมายถึง กลุ่มอาชีพแพทย์ พยาบาลและสาธารณสุข

กลุ่มอาชีพ 7 หมายถึง กลุ่มอาชีพวิศวกรรม สถาปัตยกรรม และช่างเทคนิคต่างๆ

กลุ่มอาชีพ 8 หมายถึง กลุ่มอาชีพการศึกษา ศิลปะ สังคม และการพัฒนาชุมชน

สำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดทำ “รายชื่อตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ไทย-อังกฤษ) ตามสายงาน ประเภท และระดับตำแหน่ง” ดังเอกสารที่แนบมานี้

ประเภทตำแหน่ง (Position Category)

1. ตำแหน่งประเภทบริหาร (Executive Positions) (S)		3. ตำแหน่งประเภทวิชาการ (Knowledge Worker Positions) (K)		4. ตำแหน่งประเภททั่วไป (General Positions) (O)	
ก. ระดับต้น (Primary Level)	(S1)	ก. ระดับปฏิบัติการ (Practitioner Level)	(K1)	ก. ระดับปฏิบัติงาน (Operational Level)	(O1)
ข. ระดับสูง (Higher Level)	(S2)	ข. ระดับชำนาญการ (Professional Level)	(K2)	ข. ระดับชำนาญงาน (Experienced Level)	(O2)
2. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ (Managerial Positions) (M)		ค. ระดับชำนาญการพิเศษ (Senior Professional Level)	(K3)	ค. ระดับอาวุโส (Senior Level)	(O3)
ก. ระดับต้น (Primary Level)	(M1)	ง. ระดับเชี่ยวชาญ (Expert Level)	(K4)	ง. ระดับทักษะพิเศษ (Highly Skilled Level)	(O4)
ข. ระดับสูง (Higher Level)	(M2)	จ. ระดับทรงคุณวุฒิ (Advisory Level)	(K5)		

รูปแบบการใช้ชื่อตำแหน่งในสายงานคู่กับระดับตำแหน่งในแต่ละประเภทตำแหน่ง (ภาษาอังกฤษ)

ตัวอย่าง ตำแหน่งประเภทบริหาร (Executive Positions)		ตัวอย่าง ตำแหน่งประเภทอำนวยการ (Managerial Positions)	
นักบริหารต้น	Executive, Primary Level	ผู้อำนวยการต้น	Director, Primary Level
นักบริหารสูง	Executive, Higher Level	ผู้อำนวยการสูง	Director, Higher Level
		ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (ระบุชื่อสายงาน) ต้น	Director (Classification Name), Primary Level
		เช่น ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (แพทย์) ต้น	Director (Physician), Primary Level
		ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (ระบุชื่อสายงาน) สูง	Director (Classification Name), Higher Level
		เช่น ผู้อำนวยการเฉพาะด้าน (แพทย์) สูง	Director (Physician), Higher Level
ตัวอย่าง ตำแหน่งประเภทวิชาการ (Knowledge Worker Positions)		ตัวอย่าง ตำแหน่งประเภททั่วไป (General Positions)	
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ	Human Resource Officer, Practitioner Level	นาฏศิลป์ปฏิบัติงาน	Dancer, Operational Level
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	Human Resource Officer, Professional Level	นาฏศิลป์ชำนาญงาน	Dancer, Experienced Level
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ	Human Resource Officer, Senior Professional Level	นาฏศิลป์อาวุโส	Dancer, Senior Level
นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ	Human Resource Officer, Expert Level	นาฏศิลป์ทักษะพิเศษ	Dancer, Highly Skilled Level
นักทรัพยากรบุคคลทรงคุณวุฒิ	Human Resource Officer, Advisory Level		

